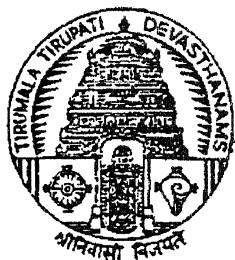

“నిత్యపారాయణ పాశురాలు”

(తిరుప్పల్లాణ్డ, తిరుప్పళ్ళి యెళుచ్చి
తిరుప్పావై, వారణమాయిరమ్)

వ్యాఖ్యాత:

ఉ.వే. శ్రీమాన్ పి.టి.జి.వి.యల్. నరసింహాచార్య

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు

తిరుపతి

1994

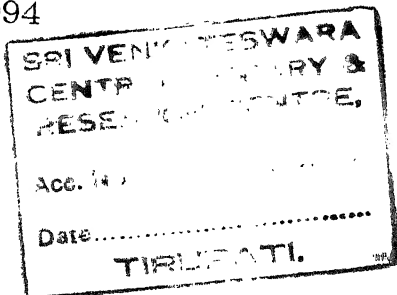
నిత్యపారాయణ పాశురాలు

వ్యాఖ్యాత:

ఉ.వే. శ్రీమాన్ పి.టి.జి.వి.యల్. నరసింహాచార్య

ప్రథమ ముద్రణ: 1994

ప్రతులు: 20,000

సంకలనకర్త:

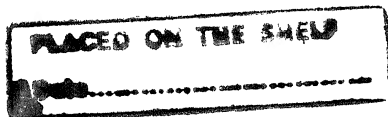
ప్రొ|| పి. శౌరిరాజన్

స్పెషల్ ఆఫీసర్

ఆర్చైవ్ దివ్యప్రబంధప్రాజెక్ట్

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు

తిరుపతి

ప్రచురణకర్త:

శ్రీ డి.వి.ఎల్.ఎన్. మూర్తి, ఐ.ఎ.ఎస్.,

కార్య నిర్వహణాధికారి

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు

తిరుపతి.

ముందుమాట

తలసీపనంలో తనకు లభించిన గోదాదేవికి పెంపుడు తండ్రియై, ఆమెను పట్నిగా సమర్పించడంపల్ల శ్రీరంగనాథునికే సాక్షాత్తు మామగారైన భట్టనాథుల రచన తిరుప్పల్లాండు. పాండ్య రాజసభలో విష్ణుపారమ్య స్థాపన చేసినపుడు స్వామి సంతోషంతో గరుడవాహనా రూపుడై వేంచేయగా ఆయనకు దృష్టిదోషం తగులకుండ విష్ణుచిత్తులు చేసిన మంగళాశాసనమే పండ్రెండు పాశురాల తిరుప్పల్లాండు. కావ్యసౌందర్యం, భవ్యకల్పన, భక్త్యావేశం గుబాళించే ఈ తిరుప్పల్లాండు సకలదివ్య దేశాలలో నిత్యానుసంధానంలో ఉన్న మహనీయరచన.

భట్టనాథుల పెంపుడు కూతురు గోదాదేవికే శూడికొడుత్త నాచ్చియార్ అనిపేరు. ఈమెయే ఆముక్తమాల్యద. శ్రీకృష్ణుని కలయిక అభిలషించి వ్రేపల్లెలో గోపికలు కాత్యాయనీ ప్రతం సల్పినట్లుగా ఈమె శ్రీరంగనాథుని పతిగా వరించి మార్గశీర్ష మాసంలో నోమునోచింది. దినమునకొక్క పాశురం పంతున ముప్పది దినాలు అనుసంధింప దగిన ముప్పది పాశురాల రచన తిరుప్పావు. ఆండాళ్ శ్రీరంగనాథునితో తనకు వివాహ మయినట్లు కన్న కలయే వారణమాయిరమ్. ఈ రెండున్నూ గోదాదేవి రచనలే. వీటికి భక్తలోకంలో ఎనలేని ప్రచారముంది. ప్రతివైష్ణవాలయంలో ధనుర్మాస సందర్భంగా తిరుప్పావై ప్రబంధ పఠనంతో దేవుడికి సుప్రభాతం జరుగుతుంది.

జ్ఞానభక్తి వైరాగ్య శిఖామణి తొండరడిప్పాడి యాళ్వార్ రచించిన రంగనాథస్వామి మేలుకొలుపే తిరుప్పల్లి యొచ్చి. ఇది పది పాశురాల ప్రబంధం. తిరుప్పల్లాండు; తిరుప్పావై, వారణమాయిరం, తిరుప్పల్లియెళుచ్చి అను ఈ హృద్యయైన పాశురమాలను సంకలించిన ప్రాఫెసర్ పి. శౌరిరాజన్ గారిని, వ్యాఖ్యాత పి.టి.జి.వి. నరసింహాచార్యులవారిని అభినందిస్తున్నాను. నిత్యము అనుసంధించుకొనదగిన పాశురములతో గూడిన ఈ రచన భక్తులకు మిక్కిలి ఉపకరించగలదని మా విశ్వాసం.

డి.వి.ఎల్.ఎన్. మూర్తి

తిరుపతి

కార్యనిర్వహణాధికారి

5-12-1994

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు

డా. మేడసాని మోహన్
యం.ఎ.,పి హెచ్.డి.
డైరెక్టర్

ఆశ్వార్ దివ్యప్రబంధప్రాజెక్టు
తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు
తిరుపతి

భక్తి సుమాంజలి

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు, ధర్మప్రచారపరిషత్, అన్నమాచార్య ప్రాజెక్టు, దాససాహిత్యప్రాజెక్టు, ఆశ్వార్ దివ్యప్రబంధ ప్రాజెక్టు - తదితర ధార్మికసంస్థల ద్వారా మధురభక్తి ప్రచారం చేయడం ఒక ఉద్యమ స్ఫూర్తితో కొనసాగుతూ ఉంది. 'మోక్షసాధన సామగ్ర్యం భక్తిరేపగరియసి - అనికదా సూక్తి. అఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండనాయకుడైన శ్రీవేంకటేశ్వర స్వామి సాన్నిధ్యం చేరడానికి భక్తికంటే నిరపాయసాధనం లేదు.

ప్రత్యేకించి ఈ పుస్తకంలో పెరియాళ్వార్ల (విష్ణుచిత్తుడు) తిరుప్పల్లాండు, తొండీరడిప్పాడి ఆశ్వార్ (విప్రనారాయణుడు) తిరుప్పల్లియెళుచ్చి, ఆండాళ్ (గోదాదేవి) తిరుప్పావై, మరియు వారణమాయిరం - స్తోత్రాలు పొందుపరుప బడ్డాయి. భగవంతుని త్రికరణశుద్ధిగా ప్రార్థించడానికి ఉపకరించే నిత్యపారాయణ గ్రంథాలివి.

'పుమాన్ విష్ణురితి ఖ్యాతః స్త్రీప్రాయమితరం జగత్' అన్న మధురభక్తి సిద్ధాంతానికి వ్యాఖ్యానప్రాయాలైన ఈ పారాయణకృతులు ముముక్షువులకు అమృతపానీయాలు.

భక్తునికి భగవంతునికి నాయక నాయక బంధాన్ని, విశిష్ట అనుబంధాన్ని భావించే శ్రీవైష్ణవ భక్తి భావనామాధుర్యం నేటి ముముక్షులోకానికి ఎంతైనా ఆవశ్యకం. కందర్పకోటి సుందరుడైన జగన్నోహనుడైన భగవంతుడు సాక్షాత్కరించినపుడు ఒక మహాభక్తునికి కలిగిన పారవశ్య ఫలరూపమే తిరుప్పల్లాండు. అన్ని దివ్యదేశాల్లో సుప్రభాత గీతిగా అనుసంధానం చేయబడుతూ ఉన్న మధుర భక్తిరసామృతం తిరుప్పల్లియెళుచ్చి. ధనుర్మాసప్రతానుష్ఠాన శీలిగా, ఆముక్తమాల్యదగా, శ్రీరంగని నాయకామణిగా ఆండాళ్ ఆలాపించిన జ్ఞానప్రబోధగీతిక తిరుప్పావై.

భక్తలోకం ఈ భక్తిస్తుతికృతిని సద్వినియోగం చేసుకోవాలని మా విన్నపం.

మేడసాని మోహన్

పాదు తనియనులు

1. శ్రీశైలేశదయాపాత్రం ధీభక్త్యాది గుణార్ణవమ్|
యతీంద్రప్రవణం వందే రమ్యజామాతరం మునిమ్||

టీక: శ్రీశైలేశ=శ్రీ తిరువాయ్ మొళిప్పిళ్ళై, దయాపాత్రం=దయకు పాత్రులును, ధీ=జ్ఞానము, భక్త్యాది=భక్తిమొదలగు, గుణార్ణవమ్=గుణ సముద్రులును, యతీంద్ర ప్రవణం=శ్రీరామానుజులందు భక్తి గల వారునగు, రమ్యజామాతరం మునిమ్=శ్రీ మణవాళమహామునులను, వందే=సేవించుచున్నాను.

తా: తమకు ఆచార్యులగు తిరువాయ్ మొళిప్పిళ్ళ గారి కటాక్ష పాత్రులును, జ్ఞాన, భక్త్యాది గుణ పరిపూర్ణులై శ్రీమద్రామానుజులయందు ప్రావణ్యము గలవారు నగు అళగియ మణవాళన్ అను తిరునామము గల మణవాళమా మునులకు నమస్కరించుచున్నాను.

2. లక్ష్మీనాథసమారమ్భం నాథ యామున మధ్యమామ్|
అస్మదాచార్యపర్యంతం వందే గురుపరంపరామ్||

టీక: లక్ష్మీనాథసమారంభం=శ్రీయఃపతిని మొదట నున్న, నాథయామున మధ్యమామ్=నాథమునులను యామునాచార్యులను మధ్యము నందును, అస్మదాచార్య పర్యంతం=మన ఆచార్యుల పరకును గల, గురుపరంపరామ్=ఆచార్య పరంపరను, వందే=సేవించుచున్నాను.

తా: తిరుమంత్ర, ద్వయములను మొదట సాదించినందున ప్రథమాచార్యులైన శ్రీమన్నారాయణుని ప్రథమమునను, శ్రీమన్నాథమునులు శ్రీయామునాచార్యులను మధ్యమందును, మన ఆచార్యుల పరకునుగల ఆచార్యుల పరుసను నమస్కరించుచున్నాను.

3. యో నిత్య మచ్యుతపదామ్బుజ యుగ్మరుక్మ
వ్యామోహత స్తదితరాణి తృణాయ మేనే|

అస్మద్గురోర్భగవతోఽస్య దయైకసిన్ధోః
రామానుజస్య చరణౌ శరణం ప్రపద్యే||

టీక: యః=ఏ ఉదైయవర్ష, నిత్యమ్=నిత్యమును, అచ్యుతపదామ్బుజయుగ్మరుక్మ=అచ్యుతుని యొక్క పాదపద్మ ద్వయ స్వర్ణ మందు, వ్యామోహతః=వ్యామోహముచే, తదితరాణి=ఇతర విషయములను, తృణాయమేనే=గడ్డివలె తలచిరో, అస్మద్గురోః=మనకు ఆచార్యులును, భగవతః=భగవత్సములై, దయైక సింధోః=దయకు సముద్రులునగు, అస్య రామానుజస్య=శ్రీభాష్యకార్త యొక్క, చరణౌ=పాదద్వయమును, శరణం=రక్షకముగా, ప్రపద్యే=ఆశ్రయించుచున్నాను.

తా: భగవద్వ్యతిరిక్తములగు సమస్త విషయములును నిస్సారమని యెంచి, వదలి, శ్రీమన్నారాయణుని యొక్క దివ్యపాద పద్మములను మిక్కిలి భోగ్యముగా తలచిన కరుణా సముద్రులును, మా ఆచార్యులునునైన శ్రీ రామానుజుల పాద పద్మముల అనన్యగతిగా నాశ్రయించుచున్నాను.

4. మాతా పితా యువతయ స్తనయా విభూతిః
సర్వం యదేవ నియమేన మదన్వయానామ్|
ఆద్యస్య నః కులపతే ర్వకుళాభిరామమ్
శ్రీమత్తదజ్ఞియుగళం ప్రణమామి మూర్ధ్నా||

టీక: మాతా=తల్లివలె, పితా=తండ్రి వలె, యువతయః=యౌవనస్త్రీల వలె, తనయా=కుమారులవలె, విభూతిః=ఐశ్వర్యములవలె, సర్వం=అన్నియును, నియమేన=నియమముగ, మదన్వయానాం=మన వంశస్థులకు, యదేవ=ఏ ఆశ్చార్య శ్రీ పాదమో, నః=మనకు, ఆద్యస్య=మొదటి వారును, కులపతే=కులపతియు, వకుళాభిరామం=వకుళ భూషణుల యొక్క, శ్రీమత్=రమణీయమైన, తత్=అట్టి, అంఘ్రియుగళం=శ్రీ పాదముల జంటను, మూర్ధ్నా=శిరస్సుచేత, ప్రణమామి=నమస్కరించుచున్నాను.

తా: మనకును, మన పూర్వికులకును ఏ నమ్మాళ్వార్ల పాద ద్వయమే సర్వదా బంధువుగాను, సర్వైశ్వర్యమునై యున్నదో, అట్టి శ్రీ నమ్మాళ్వార్ల పాద పద్మములను గూర్చి శిరస్సుతో దండము సమర్పించుచున్నాను.

5. భూతం సరశ్చ మహదాహ్వయ భట్టనాథ
 శ్రీభక్తిసార కులశేఖర యోగివాహన్|
 భక్తాఙ్గిరేణు పరకాల యతీంద్రమిశ్రాన్
 శ్రీమత్పరాంకుశమునిం ప్రణతోఽస్మి నిత్యమ్||

టీక: భూతం=భూతయోగిని, సరశ్చ=సరోయోగిని, మహదాహ్వయ=మహదాహ్వయులను, భట్టనాథ=భట్టనాథులను, శ్రీ భక్తిసార=శ్రీ భక్తిసారులను, కులశేఖర=కులశేఖరులను, యోగివాహన్=తిరుప్పాణాళ్వార్లను, భక్తాంఘ్రిరేణు=తొండరడిప్పొడి ఆళ్వార్లను, పరకాల=తిరుమంగై ఆళ్వార్లను, యతీంద్రమిశ్రాన్=పూజ్యులగు శ్రీ రామానుజులను, శ్రీ మత్పరాంకుశమునిం=శ్రీ నమ్మాళ్వార్లను, నిత్యమ్=ఎల్లప్పుడును, ప్రణతోఽస్మి=నమస్కరించుచున్నాను.

తా: పూదత్తాళ్వార్లను, పాయ్కైయాళ్వార్లను, పేయాళ్వార్లను, పెరియాళ్వార్లను, తిరుమొళియైయాళ్వార్లను, కులశేఖరాళ్వార్లను, తిరుప్పాణాళ్వార్లను, తొండరడిప్పొడియాళ్వార్లను, తిరుమంగై యాళ్వార్లను, యతిశ్రేష్ఠులగు ఉడైయవరులను, శ్రీరామమిత్రులను, శ్రీ పరాంకుశులనబడు కైంకర్య శ్రీగల నమ్మాళ్వార్లను, ఎల్లప్పుడును సేవించినవాడ నగుచున్నాను.

తిరుప్పల్లాణ్డు

తనియన్లు: గురుముఖ మనధీత్య ప్రాహ వేదానశేషాన్
 నరపతి పరిక్లుప్తం శుల్కమాదాతుకామః|
 శ్వశుర మమరవన్ద్యం రజ్జనాథస్య సాక్షాత్
 ద్విజకులతిలకం తం విష్ణుచిత్తం నమామి||

టీక: నరపతి=వల్లభదేవ రాజుచేత, పరిక్లుప్తం=ఏర్పఱచ బడిన, శుల్కం=విద్యను మెచ్చి యిచ్చు సంపదను, ఆదాతుకామః=గ్రహింప నష్టేక్ష గలవారై, గురుముఖం=ఆచార్యసన్నిధిని, అనధీత్య=అభ్యసించకయే, అశేషాన్=సమస్తమైన, వేదాన్=వేదములను, ప్రాహ=ఉపన్యసించిరో, రంగనాథస్య=శ్రీరంగనాథులకు, సాక్షాత్=ప్రత్యక్షముగ, శ్వశురం=మామగారును, అమరవంద్యం=దేవతలచే సేవింప తగిన వారును, ద్విజకుల=బ్రాహ్మణ

పంశమునకు, తిలకం=అలంకారభూతులగు, తం విష్ణుచిత్తం=ఆ పెరియా
 ఛార్లను, నమామి=నమస్కరించుచున్నాను.

తా: పల్లభదేవు డనురాజు పరాత్పరుని తెలియగోర అందుల కేర్పరచిన భూరి
 ధనమును గ్రహింపనిచ్చగలవారై గురుముఖముగ నభ్యసింపకయే సమస్త
 వేదముల నుపన్యసించియు శ్రీ రంగనాథులకు శ్రీ ఆండాళ్లను
 సమర్పించినందుకు వారికి మామగారును, దేవపంద్యులును, బ్రాహ్మణోత్తము
 లగునట్టి పెరియాఛార్లను సేవించుచున్నాను.

మిన్నార్ తడమదిళ్ శూళ్ విల్లిపుత్తూ రెన్టారుకాల్
 శొన్నార్ కళఱ్మలం శూడినోమ్ మున్నాళ్
 కిళియఱుత్తానెన్ఱురైత్తోమ్ కీళ్ళైయినిల్ శేరుం
 వళియఱుత్తోమ్నెళ్ళామే వన్దు.

టీక: నెంజమే=ఓ మనసా!, పన్దు=ఆఛార్లను సమీపించి, మిన్నార్=మిక్కిలి
 ప్రశాశించు, తడ(0)=విశాలమగు, మదిళ్=ప్రాకారములచే, శూళ్=చుట్టబడిన,
 విల్లిపుత్తూర్=శ్రీ విల్లిపుత్తూరుఅని, ఒరుకాల్=ఒకసారియైనను, శొన్నార్=
 ఉచ్చరించిన వారి, కళఱ్మలం=పాదపద్మములను, శూడినోం=శిరసా
 వహించితిమి, మున్నాళ్=పూర్వకాలయందు, కిళి=విద్యాశుల్క ద్రవ్యమును,
 అఱుత్తానెన్ఱు=చేదించిరని, ఉరైత్తోం=అనుసంధించితిమి, కీళ్ మెయినిల్=
 విహీనకృత్యములచే, శేరుంపొందతగిన, వళి=విరుద్ధ మార్గమును, అఱుత్తోం=
 చేదించితిమి.

తా:- ఓ మనసా! నీయానుకూల్యముచే, ఆఛార్లయందు ప్రావణ్యము గల్గి శ్రీ
 విల్లిపుత్తూరు నుచ్చరించిన వారి పాదారవిందముల శిరసా వహించితిమి.
 ముందు విష్ణుపరత్వ స్థాపనం బొనర్చి పాండ్యరాజుయొక్క విద్యా
 నిమిత్తమైన ధనమును పొందిరని అనుసంధించి తక్కువ స్థితినొందు
 మార్గమును దెగగొట్టితిమి అనుచున్నారు.

పాణ్డియన్ కొణ్డాడ పుట్టర్ పిరాన్ వన్దా నెన్ఱు
 ఈణ్డియ శఙ్గమెడు త్తూద వేణ్డియ

వేదజ్ఞ ఖోదివిరైన్దు కిళియాఱుత్తాన్
పాదజ్ఞఁ యాముడైయ పత్తు.

టీక: పాణ్డియన్=పాండ్యరాజు, పుట్టరే పిరాన్=పెరియాళ్వార్లు, వన్దానెన్దు=వేంచేసిరని, కొణ్డాడ=పొగడగా, ఈణ్డియశంగమ్=జయశంఖములను, ఎదుత్తు=ఎత్తి, ఊద=ధ్వని చేయగా, వేణ్డియ=ఆరాధన ఆరాధ్య స్వరూప వస్తువులను, వేదంగళి=సకల వేదములు చెప్పుచున్నవని, ఓదివిరైన్దు=నిశ్చయించి చెప్పుటచే, కిళి=మూట గట్టిన ద్రవ్యమును, అఱుత్తాన్=ఛేదించిన వారి యొక్క, పాదంగళి=పాదములే, యాముడైయ=మన యొక్క, ప్పటు=రక్షకము.

తా: పాండ్యరాజు పరతత్త్వ నిర్ణయమునకై పెరియాళ్వార్లను బొగడగా, జయ శంఖములు ఘోషింపగా ఆరాధన ఆరాధ్య స్వరూప వస్తువులను సకల వేదములు చెప్పుటచే విష్ణువే పరతత్త్వమని నిశ్చయించి విద్యా శుల్కమును ఛేదించిన యాళ్వార్ల శ్రీపాదములే మనకు రక్షక మనుచున్నారు.

2. పల్లాణ్డు పల్లాణ్డు పల్లాయి రత్తాణ్డు పలకోడినూరాయిరం
మల్లాణ్డుతిణ్డోళ్ మణివణ్ణా| ఉన్ శేవడి శెప్పి తిరుక్కాప్పు||

టీక: మల్=మల్లులను, ఆండ=జయించిన, తిణ్=దృఢమైన, తోళ్=భుజములు గల, మణి=ఇంద్రనీలమణిపంటి, వణ్ణా=కాంతి గలవాడా, ఉన్=నీయొక్క, పల్=అనేకములైన, ఆణ్డు=సంపత్నరములు, పల్=అనేకములైన, ఆయిరత్తు=వేలకొలది, ఆండు=సంపత్నరములు, పల=బహు, కోడి=కోట్లు, నూరాయిరం=నూర్లువేల సంపత్నరములు, ఉన్=నీయొక్క, శేవ్ అడి=ఎఱ్ఱతామరల పంటి పాదముల యొక్క, శెప్పి=సౌందర్యమునకు, తిరుక్కాప్పు=రక్షకలుగవలయును.

తా: చాణూర ముష్టికాది మల్లుల జయించిన నీలవర్ణుడా! నీవు అనేక సంపత్నరములు క్షేమముగ నుండవలయు నని శ్రీ విష్ణుచిత్తులు విన్నవించి తృప్తి బొందక దేవమానములగు అనేక సంపత్నరములును, బ్రహ్మమానములగు బహుసహస్రపత్నరములును, ఆ బ్రహ్మలు అసంఖ్యాకు లగుటచే వారల కవచ్చేదకములగు బహుకోటి సంపత్నరములును స్వామి యొక్క

యెట్టితామరల పంటి పాదముల చక్కదనమున కెప్పటికిని కొఱతలేని రక్ష కలుగవలయు నని ప్రార్థించిరి.

2. అడియో మోడుం నిన్నోడుం! పిరివిన్తి యాయరం పల్లాణ్డు! వడివాయ్నిన్ వలమార్ పినిల్! వాళ్గిన్త మజ్జయుం పల్లాణ్డు! వడివార్ శోది వలత్తుటైయుం శుడరాళియుం పల్లాణ్డు! పడై పోర్ పుక్కు ముళంగు! మప్పొళ్ళ శన్నియముం పల్లాణ్డే||

టీక: అడియో మోడుం=దాసులగుమాతోడను, నిన్నోడుం=(సర్వశేషియగు) నీ తోడను, పిటిపుణ్ణి=ఎడబాటు లేక, ఆయిరం=అనేక వేలసంపత్సరములు, పల్లాండు=నిత్యమై యుండవలయును, వడివాయ్=చక్కదనమైన, నిన్=నీయొక్క, వలమార్ పినిల్=కుడి వక్షస్థలమున, వాళ్గిన్త=పసించుచున్న, మంగైయుం=శ్రీ మహాలక్ష్మియు, పల్లాండు=నిత్యమై యుండవలెను, వడిపు=చక్కదనముచే, ఆర్=పూర్ణమైన, శోది=కాంతికలదై, వలత్తుటైయుం=కుడి ప్రక్కనుండెడి, శుడర్=కాంతిగరి, ఆళియుం=చక్రాయుధమును, పల్లాండు=నిత్యముగ నుండ వలయును, పడై=సేనల యొక్క, పోర్=యుద్ధమున, పుక్కు=ప్రవేశించి, ముళంగుం=ధ్వనించెడి, అప్పొచ శన్నియముం=ఆపాంచ జన్యమును, పల్లాండే=నిత్యముగ నుండవలెను.

తా: మన ముభయులము ఎడబాటులేక శత సహస్రాద్యసంఖ్యాకంబగు కాలతత్త్వముండు పర్యంతము నిత్యమై యుండవలె ననియు, నీ కుడి వక్షస్థలమున వాసము చేయుచున్న శ్రీ మహాలక్ష్మియు చక్కదనంబుచే పూర్ణమై కాంతి గల్గి, కుడిప్రక్క ప్రకాశించెడి చక్రాయుధమును, సేనల యొక్క యుద్ధమందు ప్రవేశించి ధ్వనిచేసెడి పాంచజన్యంబును, ఎడబాయక శత సహస్రాద్యసంఖ్యాకంబగు కాలతత్త్వముండు పరకు నీ చేరిక నిత్యమై యుండవలయును.

3. వాళాళ్ పట్టు నిన్దీరుళ్ళీరేల్! వన్దుమణ్ణుంమణముంకొంణ్మిన్! కూళాళ్ పట్టునిన్దీర్ గళై! యెగ్గళ్ కుళువినిల్ పుగుదలొట్టోం! ఏళాళ్ కాలంపళిప్పిలోంనాగ్గళ్! ఇరాక్కదర్ వాళ్! ఇలజ్జై పొళాళా గప్పడై పారుదానుక్కు! పల్లాణ్డు కూఱుదుమే||

టీక: వాళాల్ పట్టు=సుఖరూప దాస్యమును బొంది, నిన్నీర్=దృఢులై, ఉళ్ళీరేల్=ఉన్నట్టైన, పందు=పచ్చి, మణ్ణుం=మృత్తికయు, మణయుం=కల్యాణమును, కొణ్ మిన్=తీసికొనుడు, కూఱు=కూటికి, ఆళ్పట్టు=దాస్యమును బొంది, నిన్నీర్ కళై=నిలచు వారలను, ఎంగళ్=మాయొక్క, కుళివినిల్=సమూహమున, పురుదల్=ప్రవేశించుటకు, ఒట్టోం=సమ్మతించము, ఏళాల్ కాలం=ఇరువది యొక్క తరముల కాలము, పళిప్పిలోం=నిందలేని వారము, నాంగళ్=మేము; ఇరాక్కదర్=నిశాచరులు, వాళ్=వర్ధిల్లెడు, ఇలంగై=లంకాపురి, పాళాక=రక్కసులతో నశించునట్లు, పుడైపారుదానుక్కు=యుద్ధ మొనర్చిన వానికి, పుల్లాండు=మంగళాశాసనము, కూఱుదుమే=చేయుచున్నాము.

తా: భగవత్ప్రేంకర్య సంపదచే వృద్ధి నొందుటకు చేరెదరేని అంకురార్పణ మృత్తికయును కల్యాణమును గ్రహింపుడు. ప్రయోజనాంతరములకు శేషపడి నిలచిన వారల మా గోష్ఠి యందు జేరనియము. మేము 21 తరముల నుండి ప్రయోజనాంతరపరులము అనెడి దోషములేని వారము. రక్కసులు వర్ధిల్లెడి లంకయు రాక్షసగణములును నశించునట్లు యుద్ధ మొనర్చిన దశరథచక్రవర్తికుమారునకును మంగళాశాసన మొసరించెద మని తాత్పర్యము.

4. ఏడునిలత్తిలిడువదన్ మున్నం వన్దు ఎఱ్ఱళ్ కుళాంపుగున్దు।
కూడుమనముడై యిర్గళ్ వరం బొళివన్దు తైక్కుడుమినో।
నాడునగరముం నన్గరియ నమోనారాయణాయ ఎన్దు।
పాడు మన ముడైపుత్త రుళ్ళీర్ వన్దు పల్లాన్దు కూఱుమినే॥

టీక: ఏడునిలత్తిల్=కైవల్య పదవి యందు, ఇడువదన్ మున్నం=చేర్చుటకు మునుపు, పందు=ఏతెంచి, ఎంగళ్=మాయొక్క, కుళాం=సమూహమున, పుగుందు=చొచ్చి, కూడు=చేరుటకు, మనం=మనస్సును, ఉడైయిర్ కళ్=కలవారలు, వరంబాడి=స్వానుభవమును విడచి, పందు=పచ్చి, ఒలై=శ్రీఘ్రముగ, క్కుడుమినో=చేరుడు, నాడు=దేశవాసులును, నగరముం=పట్టణవాసులును, నన్గరియ=చక్కగా నెఱుగునట్లు, నమోనారాయణాయఎన్దు=నమోనారాయణాయ అని, పాడు=గానము చేయుటకు, మనం=మనస్సు, ఉడై=కల్గునట్టి, వత్తర్=భక్తులు, ఉళ్ళీర్=ఉన్నచో, పందు=పచ్చి, పల్లాండు కూఱుమినే=మంగళాశాసనము పాడుడు.

తా: స్థూల సూక్ష్మమైన శరీరమును బీవునకు కారణభూత మగు మూల ప్రకృతి యందు ఇడకమున్నే శీఘ్రముగ వచ్చి మా గోష్ఠియందు చేరుటకు మనస్సు గలవార తైతిరేని స్వానుభవమాత్రమును విడిచి సత్వరంబుగ చేరుడు. సకల మైనవారును జక్కగ నెఱుంగునట్లు నమో నారాయణాయ అని మంగళాశాసనము జేయు మనస్సుగలవారతైతిరేని వచ్చి మంగళాశాసనము చేయుడు.

5. అణ్డక్కులత్తు క్కదిపతి యాగి అశురరిరాక్కదరై
యిణ్డక్కులత్తై ఎడుత్తుక్కళైన్ద ఇరుడీకేశ న్తనక్కు
త్తోణ్డక్కులత్తిలుళ్ళిర్ వన్దడితొళు దాయిరనామశొల్లి
ప్పణ్డక్కులత్తై త్తవిర్తు పల్లాణ్డు పల్లాయిరత్తాణ్డెన్మి నే||

టీక: అండక్కులత్తుక్కు=బ్రహ్మాండ సమూహమునకు, అధిపతియాకి=స్వామియై, అశురరిరాక్కదరై-అశుర=రాక్షసుల యొక్క, ఇండక్కులత్తై=నీచకులమును, ఎడుత్తుక్కళైన్ద=వేరుతో తెంచిన, ఇరుడీకేశన్ తనక్కు=హృషీకేశునకు, తొండక్కులత్తిఱుళ్ళిర్=దాసకులాంతర్భూతులైన మీరలు, పందు=వచ్చి, అడి=శ్రీ పాదములను, తొళుదు=ఆశ్రయించి, శొల్లి=చెప్పి, పండైక్కులత్తై=పూర్వకులమును, తవిర్న్దు=విడిచి, పల్లాండు-పల్లాయిరత్తాణ్డెన్మి నే=అనేక సంవత్సరములు నిత్యముగా నుండవలయునని మంగళాశాసనము చేయుడు.

తా: అనేక బ్రహ్మాండములకు నిర్వాహకుడై అసుర, రాక్షసులను సమూలముగ నశింపజేసిన హృషీకేశునకు దాస్యకులస్థులగు మీరేతెంచి వాని శ్రీ పాదములను సేవించి వాని సహస్ర నామానుసంధానము జేసి యహంకారాదులతో గూడిన పూర్వకులమును వదిలి మంగళాశాసనము చేయుడు.

6. ఎన్దై తన్దై తన్దై తమ్మాత్తప్పన్ ఏళ్ పడికాల్ తొడగ్గి
వన్దు వళి వళియాళ్చయ్ కిన్తోమ్ తిరువోణ త్తిరువిళవిల్
అన్దియమ్బొది లరియురు వాగి అరియై యళిత్తవన్దై
ప్పన్దనై తీర ప్పల్లాణ్డు పల్లాయిరత్తా ణ్డెన్దు పాడుదుమే|

టీక: ఎన్దై తన్దై=నేనును నాతండ్రియు, తన్దై తన్దై తన్దై=అతని తండ్రి తాత ముత్తాతలును, తమ్ముత్తప్పన్=అతని తండ్రియు తాతయు, ఏళ్= ఏడు, పడిగాల్ తొడంగి=తరములు మొదలుకొని, వన్దు=వచ్చి, వళి వళి= పరంపరగా, ఆళ్చెయ్ కిన్తోమ్=దాస్యము చేయుచున్నాము, తిరువోణత్తిరు విళయిల్=శ్రవణ తిరు నక్షత్ర ఉత్సవము నందు, అన్దియమ్ బోదిల్=సాయం సంధ్యాసమయమున, అరియురు వాగి=నృసింహరూపియై, అరియై= హిరణ్యాసురుని, అత్తవనై=సంహరించిన వానిని గూర్చి, పన్దనైతీర= ఆయాసము తీరునట్లు, ప్పల్లాండు=బహు సంవత్సరములు, పల్లాయి రత్తాండుఎన్దు=కాలతత్వ ముండు నంతవరకును నిత్యముగా నుండ వలెనని, పాడుదుయే=మంగళము పాడుదుము!

తా: తమ తండ్రి తాత ముత్తాత మొదలు ఏడు తరముల నుండి వరుసగా తగిన సమయములయందు మంగళాశాసనరూప దాస్యమును జేయు చున్నారము. శ్రవణ తిరు నక్షత్రోత్సవమునందు సాయంకాల మందు నరసింహవతార మొనర్చి హిరణ్యాసురుని వధించిన నృసింహస్వామి యొక్క బడలిక తీరునట్లు అనేక సంవత్సరములును, కాల తత్వముండు వరకును నిత్యముగా నుండవలయు నని మంగళా శాసనము చేసెదము. ఇదియే మనకు పృత్తి యనుచున్నారు.

7. తీయిల్పొలిగిన్ద శెఱ్ఱుడరాళితిగళ్ తిరుచ్చక్కరత్తిన్
కోయిల్పొటియా లేయొత్తుణ్డునిన్దు| కుడికుడియాఱ్ఱెయ్ గిన్తోమ్!
మాయప్పారుపడై వాణనై| యాయిరంతోళుమ్ పొళికురిది|
పాయ శుళత్తియళి వల్లానుక్కు| పల్లాణ్డు కూఱుదుమే||

టీక: తీయిల్=సూర్య చంద్రుల కన్నను, పొలిగిన్ద=మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్న శెఱ్ఱుడర్=ఎఱ్ఱని కాంతితో, ఆళి=గుండ్రని, తిగళ్=ప్రకాశించు, తిరుచ్చక్క రత్తిన్=చక్రము యొక్క, కోయిల్=కోవెల, పొరియాలే=చిహ్నముచే, ఒత్తుండు నిన్దు=చిహ్నితులవై, కుడి కుడి=మాసంతాన మంతయు, ఆ ఱ్ఱెయ్ గిన్తోమ్=దాస్యము చేయుచున్నాము. మాయ=కృత్రిమ, ప్పారు=యుద్ధము చేయు, పడై=సేనగల, వాణనై=బాణుని యొక్క, ఆయిరం తోళుం=వేయి భుజముల నుండి, పొళి=బయలుదేరి,

కురిది=నెత్తురు, పాయ=ప్రపహించునట్లు, శుభత్తియ ఆళి వల్లానుక్కు=చక్రముచే నటికిన సమర్థునకు, పుల్లాండు కూటుదుమే=మంగళా శాసనము చేయుచున్నాము.

తా: సూర్యచంద్రాగ్నుల, దిరస్కరించి, యెఱ్ఱిని కాంతిచే ప్రకాశించు చక్రము వేంచేసి యుండు గుండ్రని చిహ్నములను భుజముల ధరించుకొని, మా వంశస్థు లందరు దాస్యము చేయుచు పచ్చుచున్నారము. కృత్రిమ యుద్ధము జేయు బాణాసురుని వేయి భుజముల నుండి రక్తము ప్రపహించునట్లు శ్రీసుదర్శనముచే ఛేదించిన సమర్థుడగు స్వామిని గూర్చి తిరుపుల్లాండు పాడుచున్నాము.

8. నెయ్యిడై నల్లదోర్ శోటుమ్ నియత ముమత్తాణి చేవగముమ్|
కైయడైక్కాయుమ్ కళుత్తుక్కు ప్పూణోడు| కాదుక్కుక్కుణ్ణలముమ్|
మెయ్యిడ నల్లతోర్ శాన్తమున్దన్దు| ఎన్నై వెళ్ళుయిరాక్క వల్ల|
పైయుడై నాగప్పగై క్కోడియానుక్కు| ప్పల్లాణ్డు కూటువనే||

టీక: నెయ్యిడై=నేయిగల్గి, నల్లదోర్ శోటుమ్=విలక్షణ రసము గల అన్నమును, నియతముమ్=ఎల్లప్పుడును, అత్తాణి=ఎడబాపులేని, శేవగముమ్=సేవయును, కై=చేతులకు, అడైక్కాయుమ్=విడియమును, కళుత్తుక్కు ప్పూణోడు=కంఠాభరణమును, కాదుక్కు కుండలముమ్=చెవులకు కుండలములను, మెయ్యిడ=శరీరమునకు, నల్లతోర్ శాన్తముం=సుగంధమైన చందనమును, తన్దు=ఇచ్చి, ఎన్నై=నన్ను, వెళ్ళుయిర్=శుద్ధ స్వభావునిగ, ఆక్కవల్ల=చేయ సమర్థుడగు, పైయుడై=విశాల ఫణములు గల, నాగ=సర్ప, ప్పగై=విరోధియగు గరుదుని, క్కోడియానుక్కు=ధ్వజముగ గలవానికి, ప్పల్లాండు=కూటువనే=మంగళాశాసనము చేయుచున్నాను.

తా: సరి తూనికగల నేతితోడ మేలగు ప్రసాదమును, ఎడతెగని సేవయును, చేతి విడియమును, కంఠాభరణములును, దేహమునకు మేలైన చందనమును ఇచ్చి, క్షుద్రుడనగు దాసుని పరిశుద్ధస్వభావునిగ చేయువాడును, విష్ణుబడిన పడగలు గల సర్పమునకు విరోధియగు గరుత్మంతుని ధ్వజముగా గల స్వామికి మంగళాశాసనము చేయుచున్నాము.

9. ఉడుత్తుక్కళైన్ద నిన్ పీదగవాడై యుడుత్తు కలన్ద దుణ్డు!
 తొడుత్త తుళాయ్ మలర్ శూడిక్కళైన్దన శూడు మిత్తోణ్డర్ గళోమ్!
 విడుత్త దిశై క్కరుమంతిరుత్తి త్తిరువోణత్తిరువిళవిల్!
 పడుత్త పై న్నాగళై ప్పళ్ళికోణ్డానుక్కు ప్పల్లాణ్డు కూఱుదుమే||

టీక: ఉడుత్తు=ధరించి, క్కళైన్ద=విడిచిన, నిన్=నీయెక్క, పీదగవాడై=
 పీతాంబరమును, ఉడుత్తు=ధరించి, క్కలత్తదు=తినగా మిగిలిన శేషమును,
 ఉణ్డు=తనియు, తొడుత్త=గ్రుచ్చిన, తుళాయ్మలర్=తులసీపుష్పములను,
 శూడిక్కళైన్దన=ధరించి విడిచిన మాలికల, శూడుమ్=ధరించునట్టి, ఇత్తోండర్
 గళోమ్=ఇట్టిదాసులగు మేము, విడుత్త=అజ్ఞాపించిన, దిశై=దిక్కుల, క్కరుమమ్=
 పనులను, త్తిరుత్తి=చక్కగచేసి, త్తిరువోణ త్తిరువిళవిల్=తిరునక్షత్రమహోత్స
 వము నందు, పడుత్త=శయనింపబడి, పై=సంతసించు, న్నాగళై=శేషశయ్యపై,
 ప్పళ్ళికోండానుక్కు=శయనించిన స్వామికి, ప్పల్లాణ్డు కూఱుదుమే=
 మంగళాశాసనము చేయుచున్నాము.

తా: స్వామి ధరించి విడిచిన పీతాంబరమును ధరించి, ఆరగించి శేషించిన
 ప్రసాదమును స్వీకరించి, అలంకరించి తృజించిన తులసీ పుష్పమాలికల
 ధరించు నట్టి దాసులమును, స్వామి ఆనతిచ్చిన దిశల కైంకర్య
 మొనర్చి, శ్రవణ నక్షత్రోత్సవము నందు, విప్రుబడిన పడగలు గల
 యాదిశేషునిపై శయనించి యుండు మనోజ్ఞతకు దృష్టి దోషము
 కల్గకుండునట్లు అనన్యప్రయోజనుల గూడి మంగళాశాసన మొనర్చెదము.

10. ఎన్నా శెమ్పెరుమాన్! ఉన్దన క్కడియోమెన్దైళుత్తుప్పట్ట!
 అన్నాళే యడియోజ్జళడిక్కుడిల్ వీడు పెత్తుయ్ న్దదుకాణ్!
 శెన్నాళ్ తోత్తి త్తిరుమదురైయుళ్! శిలైగునిన్తుఱన్ద లైయ
 పై న్నాగత్తలైప్పాయ్న్దవనే! యున్నై ప్పల్లాణ్డు కూఱుదుమే||

టీక: ఎంబెరుమాన్=స్వామియైననాడా, ఉన్దనక్కు=దేవర వారికి, అడియోమ్
 ఎన్న్దు=దాసులము అని, ఎళుత్తుప్పట్ట=ప్రణవమునజేరిన, ఎన్నాళ్=ఏదినమో,
 అన్నాళే=ఆదినమే, అడియోజ్జళ్=దాసులమగు మేమును, అడిక్కుడిల్=మా
 పుత్రపౌత్రాదులును, వీడు పెత్తు=విడుచునట్లు లభించి, ఉయ్న్దదుకాణ్=

ఉజ్జీవించితిమి సుమా! శెన్నాఁ=రోహిణీ నక్షత్ర మందు తోత్తి=అవతరించి, త్తిరుమదురైయుఁ=శ్రీమధురయందు, శిలైగునిన్దు=వింటిని ఖండించి, ఐన్దలైయ=ఐదుతలల, పై=పడగలు గల, న్నాగత్తలై=కాళియుని తలపై, పాయ్న్దవనే=దుమికినవాడా!, ఉన్నై=దేవరవారికి, ప్పల్లాణ్డు కూఱుదుమే=మంగళాశాసనము చేయుచున్నాము.

తా: మాకు స్వామియైనవాడా! దేవరవారికి శేషభూతులము అను అర్థము గల ప్రణవార్థము లభించిన దినమే దాసభూతుల మగు మేమును, మా పుత్ర పౌత్రాదులును, అహంకారమును తత్కారణములగు నైశ్వర్యాదులను విడుచునట్లు లభించి ఉజ్జీవింప గల్గితిమి. మనోజ్ఞుమగు రోహిణీనక్షత్రమున అవతరించి యుత్తరమధుర యందు కంసుని వింటిని ఖండించి, అయిదు తలలు గల కాళియుని యొక్క శిరస్సునందు దుమికిన వాడా! నిన్ను గూర్చి మంగళాశాసనము చేయుచున్నాము.

11. అల్వళ క్కొన్దుమిల్లా వణికోట్టియర్ కోన్ అభిమాన తుజ్గన్! శెల్వనై ప్పొల త్తిరుమాలే నాను మునక్కుప్పళ వడియేన్! నల్వగైయాల్ నమో నారాయణా యెన్దు! నామం పలపరవి పల్వగై యాలుం పవిత్రిరనే! యున్నై ప్పల్లాణ్డు కూఱువనే||

టీక: తిరుమాలే=శ్రీయఃపతీ, అల్వళక్కు=దేహమే ఆత్మయను దుర్వివాదములు, ఒన్దుమిల్లా=ఒకటియు లేనివారై, అణి=ఆభరణమైన, కోట్టియర్కోన్=తిరుక్కోట్యూరు వాసులకు స్వామియగు, అభిమానతుంగన్=శ్రీ వైష్ణవస్వాభిమానముచే నున్నతుడగు, శెల్వనైప్పొల=శెల్వనంబివలె, నానుమ్=నేనును, ఉనక్కు=నీకు, పళవడి యేన్=అనాది దాసుడను, నల్వగైయాల్=ఉపాయోపేయ విధముచే, నమోనారాయణాయెన్దు=తిరుఅష్టాక్షరిని అనుసంధించి, పల్వగైయాలుం=సర్వ ప్రకారములచేతను, పవిత్రిరనే=పావనుడా, నామంపల=మీ సహస్రనామములను, పరవి=అనుసంధించి, ఉన్నై=నిన్ను గూర్చి, పల్లాండు కూఱువనే=మంగళాశాసనము చేయుచున్నాను.

తా: శ్రీయఃపతీ! దేహమం దాత్మబుద్ధి మొదలగు వివాదములు లేని తిరుక్కోట్యూరికి నిర్వాహకులగు శెల్వనంబి యను వారివలె దాసుడును నీకు అనాది కాలశేషభూతు డగుటచే విలక్షణ ప్రకారముగా తిరువష్టాక్షరీ

మంత్రము మొదలగు తిరునామముల ననుసంధించి యహంకార, మమకారాది సకల విధి దోషములను బోగొట్టిన పరిశుద్ధుడవును, సౌందర్యాది గుణయుక్తుడవు నగు నిన్ను మంగళాశాసనము చేయుచున్నాను.

12. పల్లాణ్డెన్ఱు పవిత్తిరనై! పురమేట్టియై శార్లమెన్నుమ్!
విల్లాణ్డాన్ఱన్నై! విల్లిపుత్తూర్ విట్టుశిత్తన్ విరుమ్పియశోల్!
నల్లాణ్డెన్ఱు నవిన్ఱురైప్పార్! నమో నారాయణాయ వెన్ఱు!
పల్లాణ్డుమ్ పరమాత్మనై! శూళ్ న్దిరున్దేత్తువర్ పల్లాణ్డే||

టీక: పవిత్తిరనై=పరమపావనుని, పురమేట్టియై=పరమపదమందుండు వానిని, శార్లమెన్నుమ్=శ్రీశార్లము అను, విల్లాణ్డాన్తన్నై=తనయధీనమొనర్చుకొన్న వానిని, విల్లిపుత్తూరు=శ్రీవిల్లిపుత్తూరున న్నీతరించిన, విట్టుశిత్తన్=పెరియాళ్వార్లు, పల్లాణ్డెన్ఱు=మంగళము కల్గవలెనని, విరుమ్పియ శోల్=ఆదరించిన ఈ పాశురములను, పల్లాణ్డెన్ఱు=పచింప మంచికాలమని, నవిన్ఱురైప్పార్=ఎడతెగక అనుసంధించు వారు, నమోనారాయణాయ ఎన్ఱు=నమోనారాయణాయ అనుచు (అనుసంధించి) పల్లాణ్డుం=బహుకాలమును, పరమాత్మనై=చిదచిత్తుల శరీరముగ గలవానికి, శూళ్న్దురున్దు=చుట్టి యుండి, ఏత్తువర్ పల్లాణ్డే=మంగళము పొడగల్గుదుము.

తా: పరిశుద్ధుడును, పరమపద నివాసియు శ్రీ శార్లమును వింటిని అధీనమున నుంచుకొన్న స్వామికి శుభము గల్గవలయునని శ్రీవిల్లిపుత్తూరు పెరియాళ్వార్లు, వేదమును ద్రావిడ రూపముగా సాదించిన ఈ పాశురముల ననుసంధింప మంచి సమయమని ఎల్లప్పుడు ననుసంధించు వారు నమో నారాయణాయ అని శాశ్వతముగా చేతనాచేతన శరీరియగు వానిని, సమీపించి యుండి, మంగళాశాసనము చేయుదురు.

తిరుప్పల్లాణ్డు సమాప్తము
పెరియాళ్వార్ తిరుపదిగళే శరణమ్

తిరుప్పళ్ళియెళుచ్చి

తిరుమలై యాండాన్ సాదించిన తనియన్లు:

తమేవ మత్వా పరవాసుదేవం రజ్జేశయం రాజవద్వర్తణీయమ్ |
ప్రాబోధకీం యో కృతసూక్తిమాలాం భక్తజ్ఞిరేణుం భగవంతమీదే ||

టీక: రాజ వద్వర్తణీయం=రాజుపలె పూజ్యుడగు, రంగేశయం=శ్రీరంగనాథుని, తం=శ్రుతిప్రసిద్ధుడగు, పరవాసుదేవం=పరమపద వాసుదేవుని, ఏవ=పలెనే, మత్వా=తలచి, ప్రాబోధకీం=పరున్నవారిని లేపునట్టి, సూక్తిమాలాం=వాఙ్మాలిక, యః=ఎవనిచే, కృత=చేయబడెనో, భగవంతం=(తదీయశేషత్వాది) జ్ఞాన సంపద గల, భక్తాంఘ్రి రేణుం=భక్తుల పాదధూళి యను పేరు గల తొండరడిప్పొడి యాళ్వార్లను, ఈడే=త్రికరణముల నమస్కరించు చున్నాను.

తా: శ్రీరంగనాథుల యందు కేవల విగ్రహభావన చేయక సాక్షాత్తుగా పరమపదనాథుడే యని భావించి మేల్కొలుపు (తిరుప్పళ్ళి యెళుచ్చి) యను దివ్య ప్రబంధమును ఆనతిచ్చిన తొండరడిప్పొడి యాళ్వార్లను త్రికరణ శుద్ధిగ స్తుతించు చున్నాను.

బి. మణ్ణజ్గుడి యెన్నర్! మామలై యోర్ మన్నియశీర్ |
తొణ్ణరడిప్పొడి! తొన్న గరమ్ వణ్ణ |
తిణర్తవయల్! తెన్న రజ్జత్తమ్మానై ప్పళ్ళి
యుణర్తుమ్మిరాన్ ఉదిత్తవూర్ ||

టీక: వణ్ణ=తుమ్మెదలచేత, తిణర్త=దట్టవై, వయల్=పొలములు గల్గి, తెన్=దక్షిణదిక్కున గల, అరంగత్తమ్మానై=శ్రీరంగమునకు నిర్వాహకుని, పళ్ళి=శయ్య నుండి, ఉణర్తుం=మేల్కొలిపిన, పిరాన్=ఉపకారకులగు, తొణ్ణరడిప్పొడి=తొండరడిప్పొడియాళ్వార్లు, ఉదిత్తవూర్=అవతరించిన దివ్యదేశము, తొల్ నగరం=ప్రాచీన నగరమగు, మణ్ణజ్గుడి=మండంగుడియను, మన్నియశీర్=స్థిరమగు మంచిగుణములు గల, మామలైయోర్=బ్రాహ్మణ శ్రేష్టులు, ఎన్బర్ అని చెప్పుదురు.

తా: శ్రీ రంగనాథుని తిరుప్పళ్ళి యెళుచ్చి ప్రబంధముచే మేలుకొలిపిన శ్రీ తొండరడిప్పొడియాళ్వార్ల అవతారస్థలమును మండంగుడి యని బ్రాహ్మణోత్తములు వచింతురు.

1. కదిరవ కుణదిశై చ్చిగరమ్ వన్దణైన్దాన్
 కనయిరు శగన్దదు కాలై య మ్మొళుదాయ్
 మదువిరి న్దొళిగినా మామల రెల్లామ్
 వానవ రరశర్గళ్ వన్దు వన్దీణ్ణి
 ఎదిర్ దిశై నిత్తైన్దనర్ ఇవరొడు మ్మగున్ద
 ఇరుంకళి రీట్టముమ్ పిడియెడు మురశుమ్
 అదిర్ తలిలలై కడల్ పోన్దుళ దెజ్గుమ్
 అరగ్గత్తమ్మా పళ్ళియెళున్దరుళాయే||

టీక: కదిరవన్=సూర్యుడు, కుణ దిశై=తూర్పు దిక్కున, చ్చిగరమ్=ఉదయగిరి యందు, వన్దుఅణైన్దాన్=వచ్చిచేరియున్నాడు. కనయిరుళ్=ఘనమగు చీకటి, అగన్దదు=నశించినది. అం=చక్కనగు, కాలై=ఉదయకాలము, మ్మొళుదాయ్=రాగా, మామలరెల్లాం=గొప్పపుష్పములు అన్నియు, విరిన్దు=వికసించి, మదు=తేనె, ఒళిగిన=ప్రవహించు చున్నది, వానవర్=దేవతలును, అరశర్గళ్=రాజులును, వన్దువన్దు ఈణ్ణి=వచ్చివచ్చి గుంపుగ, ఎదిర్దిశై=దక్షిణ దిక్కున, నిత్తైన్దనర్=నిండియున్నారు, ఇవరొడుం పుగున్ద=వీరలతో ప్రవేశించిన, ఇరుంకళిర్=గొప్ప మగ ఏనుగుల, పిడియెడు=ఆడు ఏనుగుల, ఈట్టముమ్=గుంపును, మురశుమ్=భేరివాద్యమును, అదిర్తలిల్=శబ్దించునపుడు, ఎంగుమ్=అన్ని దిక్కులను, అలై=అలలు గల, కడల్ పోన్దుళదు=సముద్రఘోష పలె నుండెను. అరంగత్తమ్మా=శ్రీ రంగనాథా, పళ్ళి యెళుందు=పడుకనుంచి లేచి, అరుళాయే=కృప చేయుమా!

తా: శ్రీ రంగనాథా! తూర్పున సూర్యుడు ఉదయించెను. దట్టమగు చీకటి పోయినది. భగవదారాధన కనుకూల మగు మంచి యుదయవేళలో పూవులు పూచి, తేనె స్రవించు చున్నది. దేవతలును, రాజులును గుంపులుగ తమ తమ వాహనములగు ఏనుగుల యొక్కయు, వాద్యముల యొక్కయు ధ్వనులు అంతటను సముద్రము పలె, ఘోషింప సేవార్థమై

వచ్చి ఎదురుగ నిండియున్నారు. కాపున దేవరవారు మేల్కొంచి వారలకు సేవ సాదించి కైంకర్యమును అంగీకరింప పలయును.

2. కొళుక్కుడి ములైయిన్! కొళుమల రణవి
 క్కూర్న్దదు కుణదిశై! మారుద మిదువో!
 ఎళున్దన మలరణై! ప్పళ్ళికొ శ్శన్నమ్!
 ఈ న్నని ననైన్ద! దమిరుళ్ళైఱగుదఱి!
 విళున్గియముదలైయి! పిలమ్బురై పేళ్వాయ్!
 వెళ్ళైయిఱుఱవదన్! విడత్తిను క్కునున్గి!
 అళున్గియ ఆనైయిన్! అరున్దుయర్ కెడుత్త!
 అరగ్గత్తమ్మా! పళ్ళి యెళున్దరుళాయే.

టీక: కుణదిశై మారుతమ్ ఇదువో=తూర్పు దిక్కుగ వీచు గాలి ఇదిగో, కొళుంకొడి=చక్కని తీగలు గల, ములైయిన్=మొల్లలయొక్క, కొళుమలర్=పుష్పించిన మంచి వాసనను, అణవి=గ్రహించి, క్కూర్న్దను=వీచుచున్నది, మలరణై=పూల పడుక యందు, ప్పళ్ళికొళ్=నిద్రించు, అన్నమ్=హంస జంటలు, ఈన్=పక్షించు, పనిననైన్ద=మంచుచే తడసిన, తం=తమ యొక్క, ఇరుం=చక్కని, శిఱగు=రెక్కలను, ఉదఱి=విదిలించుకొని, ఎళున్దన=నిద్రలేచినవి, విళుంగియ=మేలు కొనిన, ముదలైయిన్=మొసలి యొక్క, ఫిలంబురై=బిలద్వారమునకు తగిన, పేళ్వాయ్=పెద్ద నోటనుండు, వెళ్ళైయిఱుఱ=తెల్లని కోరపండ్లచే, అదన్=నొక్కిన, విడత్తి నుక్కు=ఆ మొసలి యొక్క, అనున్గి=పంటి విషయమునకు మిక్కిలిగా, అళుంగియ=బాధ పడిన, ఆనైయిన్=గజేంద్రుని యొక్క, అరుమ్ తుయర్ కెడుత్త=గొప్ప దుఃఖమును పోగొట్టిన, అరంగత్తమ్మా=శ్రీ రంగనాథా, పళ్ళి యెళుందు=పడుక నుంచి లేచి, అరుళాయే=కృప చేయుమా!

తా: శ్రీరంగధామా! మొల్లల దివ్యపరిమళముతో, ఉదయపు తూర్పుగాలి వీచు చున్నది. తామర పుష్పముల యందు నిద్రించు హంస మిథునములు, టెక్కలలోని మంచును విదిలించుకొనుచు నిద్రలేచినవి. మొసలి యొక్క బిలము పంటి నోట తగిలి శ్రమ పడుచున్న గజేంద్రుని యొక్క మహా దుఃఖమును పోగొట్టిన స్వామీ! మేల్కొనుమా!

3. శుడరొళి పరన్దన! శూఢ్ తిశై యెల్లామ్!
 తున్నియ తారకై! మిన్నొళి శురుజ్జి!
 ప్పడరొళి పశుత్తనన్! పని మదిశవన్!
 పాయరుళ గన్ద్రదు! పై మ్మొళిల్కముగిన్!
 మడలిడై క్కీటి! వణ్ణాళై గళ్ నాఱ!
 వైకఱైకూర్న్దదు! మారుద మిదువో!
 అడలొళి తిగళ్దరు! తిగిరి యన్దడక్కై!
 అరంగత్తమ్మా! పళ్ళియెళున్దరుళాయే||

టీక: శూఢ్ తిశైయెల్లామ్=చుట్టుకొన్న దిక్కు అంతయు, శుడరొళి=సూర్యుని కిరణములు, పరన్దన=వ్యాపించినవి, తున్నియ=దట్టమగు, తారకై=నక్షత్రముల, మిన్నొళి=అధిక తేజము, శురుజ్జి=తగ్గినది, పడరొళి=మిక్కిలి ప్రకాశముగల, పనిమది శవన్=చల్లని చంద్రుడును, పశుత్తనన్=ప్రకాశహీను డాయెను, పా=వ్యాపించిన, ఇరుళ్=అంధకారము, అకన్ద్రదు=విడిచి పోయినది, వైకఱై= ఉదయపు, మారుదం ఇదువో=గాలి ఇదిగో, పైమ్=పచ్చగ నుండు, పొళిల్= తోటలలోని, కముగిన్=పోకచెట్ల యొక్క, మడలి డైక్కీటి=మట్టలు వీడి, వణ్=వికసించుటచే, పాలైకళ్=చక్కని పాళెలు, నాఱ=పరిమళింప, కూర్న్దదు=వీచెను, అడల్=బలిష్ఠమగు, ఒళి తిగళ్ తరు=తేజస్సు ప్రకాశించెడు, తిగిరి అం తడం కై=చక్రమును అందమగు విశాలమగు చేతియందు గల, అరంగత్తమ్మా=శ్రీ రంగనాథా!, పళ్ళి యెళుందు=పడుకనుండి లేచి, అరుళాయే=కృప చేయుమా!

తా: శ్రీరంగధామా! సూర్యప్రకాశము అంతటను వ్యాపించినది. నక్షత్ర ప్రకాశము సంకుచితమై చంద్రుని వెలుగును తగ్గినది; చీకటి పోయినది. తోపులలో పోకచెట్లలోని మొగ్గలు వికసింపగా, ఆ వాసనతోగూడి ఉదయపుగాలి వీచుచున్నది. అత్యంతప్రకాశక మగు సుదర్శనమును ధరించుటకు తగిన విశాలహస్తము గల స్వామీ! మేల్కొనవలయును.

4. మేట్టిళ మేదిగళ్! తళైవిడు మాయర్ గళ్!
 వేయ్జుళలో శైయుమ్! విడై మణి క్కురలుమ్!

ఈట్టియ ఇశైదిశై పరన్దన వయలుళ్!
 ఇరిన్దన శురుమ్మినమ్ ఇలజ్జెయర్ కులత్తై
 వాట్టియ పరి శిలై వానవ రేణే!
 మా ముని వేళ్ళియైక్కాత్తు అవపిరదమ్!
 ఆట్టియ అడు తిఱల యొత్తి యెమ్మరశే!
 అరజ్జత్తమ్మా పళ్ళి యెళున్దరుళాయే||

టీక: మేట్టిక=పాడపు, పసితనము గల, మేదిగళ్=ఎనుములను, తళైవిడుం=మేపుటకు
 విడుచునట్టి, ఆయర్ గళ్=గొల్లల, వేయ్జుళలోశైయుమ్=వెదురు పిల్లనగ్రోవి
 ధ్వనియు, విడై=ఎద్దుల మెడల, మణిక్కురలుమ్=గంటల ధ్వనియు,
 ఈట్టియ ఇశై=చేరి శబ్దమై, దిశై=దిక్కుల, పరన్దన=వ్యాపించెను, వయలుళ్=
 మళ్ళలోగల, శురుమ్మినమ్=తుమ్మెదలు, ఇరిన్దన=చెదరి పోయినవి.
 ఇలంగైయర్కులత్తై=లంకాధిపతి పంశమును, వాట్టియ=చంపిన, పరి=
 చూడతగిన, శిలై=విల్లు కలవాడై, వానవర్ ఏణే=బ్రహ్మాది దేవతలకు
 నియామకుడై, మాముని=గొప్పముని (విశ్వామిత్రుని) వేళ్ళియై=యాగమును,
 క్కాత్తు=కాపాడి, అవపిరదమ్ ఆట్టియ=అవభృథ స్నానము చేయించిన,
 అడుతిఱల్=విరోధుల నశింపజేయు బలముగల, అయొత్తి ఎమ్మరశే=
 అయోధ్యను ఏలు నట్టి మాకు రక్షకుడా, అరంగత్తమ్మా శ్రీరంగనాథా!,
 పళ్ళి యెళుందు=పడుక నుండి లేచి, అరుళాయే=కటాక్షింపవలయును.

తా: ఉన్నతములైన పసివియు నైన యెనుములను మేయుటకు విడుచు నట్టి
 గొల్లవాండ్రుచేయు వేణునాదమును పృషభముల కంఠములలోని గంటల
 ధ్వనులును అన్ని దిశలను వ్యాపించెను. మధుపానము చేయు తుమ్మెదలు
 చెదరి పోయినవి. సజ్జనబాధక మగు రావణసంతతిని నశింప చేసిన
 వాడును, దర్శనీయమగు వింటిని ధరించిన వాడును, బ్రహ్మాది దేవగణముల
 నియమించు వాడును, విశ్వామిత్ర యాగసంరక్షణ మొనర్చి అవభృథ
 స్నానము చేయించిన వాడును అగు, శత్రు నిరసనమున మిక్కిలి
 బలముగల అయోధ్యపతి! శ్రీరంగశాయీ! శయ్యనుండి లేచి కటాక్షింపుమా!

5. పులమ్మిన పుట్కుళుమ్ పూమ్మెళిల్ కళిన్వాయ్!
 పోయిత్తు క్కజ్గుల్ పుగున్దదు పులరి!

కలన్దదు కుణదిశై| కనై కడలరవమ్|
 కళి వణ్ణమిళత్తియ| కలమ్బగన్ పునైన్ద|
 అలజ్జల న్దొడైయల్ కొణ్ణ| అడియిణై పణివాన్|
 అమరర్ గళ్ పుగున్దనర్| ఆదలిలమ్మా|
 ఇలజైయర్ కోన్| వళి పాడుశెయ్ కోయిల్|
 ఎమ్మైరుమాన్| పళ్ళి యెళున్దరుళాయే||

టీక: పూమ్=పూచి యులడు, పొళిల్ కళిన్=వాయ్ తోటలలో నుండు, పుట్కళుం=పక్షులు, పులంబిన=అరచుచున్నవి; క్కంగుళ్=రాత్రి, పోయిత్తు=పోయినది, పులరి=ఉష: కాలము, పుగున్దదు=ప్రవేశించినది, కుణదిశై=తూర్పు దిక్కున, కనై=శబ్దించు, కడలరవం=సముద్ర ఘోష, కలన్దదు=వ్యాపించినది, కళి=మదించిన, వణ్ణ=తుమ్మెదలు, మిళత్తియ=ఝంకారము చేయుచున్నవి, కలమ్బగన్=నానావిధపుష్పములతో, అం=అందమగు, అలంగల్=కదలు చుండెడి, తొడైయల్ కొణ్ణ=మాలికలు గొని, అడియిణై పణివాన్=పాదద్వయమున సమర్పించుటకు, అమరర్ గళ్=దేవతలు, పుగున్దనర్=ప్రవేశించిరి. ఆదలిల్=కనుక, అమ్మా=సర్వస్వామీ, ఇలంగైయర్ కోన్=లంకాధిపతియగు విభీషణులు, వళిపాడుశెయ్=దాసవృత్తి చేయు, కోయిల్=శ్రీ రంగముననుండు, ఎంబెరుమాన్=నన్నేలిన స్వామీ!, పళ్ళి యెళున్ద=పడుక నుండి లేచి, అరుళాయే=కృప చేయుమా!

తా: ఓ! సర్వస్వామీ! శ్రీవిభీషణుని కైంకర్యము నంగీకరించుచు శ్రీరంగమున పసించుచున్న స్వామీ! పూదోటలోని పక్షులు మేల్కొంచి శబ్దించుచున్నవి. రాత్రి గడచినది. ఆరాధనసమయ మైనది. సముద్రుని ఘోష అంతట వ్యాపించినది. తుమ్మెదలు ఝంకార మొనర్చుచున్నవి. అనేక విధములగు పుష్పమాలికలను మీ పాదారవిందములలో సమర్పించుట కొరకు దేవతలు వచ్చి నిలచియున్నారు. కనుక కరుణించి మేల్కొంచ పలయును.

6. ఇరవియర్ మణినెడు| న్నే రొడు మివరో|
 ఇళైయవర్ పదినొరు| విడైయరు మివరో|
 మరు వియ మయిలిన| నలుముగ నివనో|

మరుదరుమ్ వశుక్కుళుమ్! వస్తు వస్తీణ్ణీ!
 పురవియో డాడలుమ్! పాడలుమ్ తేరుమ్!
 కుమరతణ్ణమ్ పుగున్దు! ఈణ్ణీయ వెళ్ళమ్!
 అరువరై యణ్ణైయ! నిన్ కోయిల్ మున్నివరో!
 అరజ్జత్తమ్మా! పళ్ళి యెళున్దరుళాయే!

టీక: మణి=విలక్షణమై, నెడుం=గొప్పదగు, తేరొడుమ్=రథము కల్గిన, ఇరవియర్
 ఇవరో=ద్వాదశాదిత్యు లిరుగో, ఇణ్ణైయవర్=నిర్వాహకులగు, పదినొరువిడై
 యరుమ్ ఇవరో=ఏకాదశ రుద్రులును ఇరుగో, మరువియ=విడువని,
 మయలినన్=మరుత్తులును, వశుక్కుళుమ్=వశువులును, వస్తు వస్తు=వచ్చి
 వచ్చి, ఈణ్ణీ=గుమిగూడి, పురవియోడు=గుర్రములతోను, తేరుమ్=
 రథములతోను, పాడలుమ్=పాటలును, ఆడలుమ్=ఆటలునై, కుమర తణ్ణం
 పుగున్దు=కుమారస్వామితో కూడ వచ్చి, ఈణ్ణీయ వెళ్ళమ్=దట్టమగు
 సేనా సమూహము, అరువరై=గొప్ప మేరు పర్వతమునకు, అణ్ణైయ=
 సమానమగు, నిన్=నీ యొక్క, కోయిల్=కోయిల, మున్ ఇవరో=
 ముందున్న దిదిగో, అరంగత్తమ్మా=శ్రీ రంగనాథా, పళ్ళియె ళుందు=పడుక
 నుండి లేచి, అరుళాయే=కృప చేయుమా!

తా: శ్రీ రంగధామా! గొప్ప రథములు గల ద్వాదశాదిత్యులును, ఏకాదశ
 రుద్రులును, నెమలి వాహను డగు సుబ్రహ్మణ్యుడును, అష్టవసువులును,
 వారి 11 రథములు గుట్టములు మొదలగు 11 హనములతో గాన, నాట్యము
 లతో సుబ్రహ్మణ్యసమేతముగ వచ్చిన సేనా సమూహము మహామేరు
 సదృశమగు కోవెల ఎదుట దేవర వారి కటాక్ష వీక్షణమునకై నిలుచున్నది.
 వీరి ననుగ్రహించుటకై కృప చేసి మేల్కొనుమా!

7. అన్త రత్త మరర్ గళ్! కూట్టజ్జళివైయో!
 అరున్దవ మునివరుమ్! మరుదరు మివరో!
 ఇన్దిర నానైయుమ్! తానుమ్ వన్దివనో!
 ఎమ్బెరుమాన్! ఉన్ కోయిలిన్ వాశల్!
 శున్దరర్ నెరు క్కవిచ్చాదరర్ నూక్కు!
 ఇయక్కురుమ్ మయజ్జినర్! తిరువడి త్తొళువాన్!

అన్దరమ్ పారిడమిల్లై! మత్తిదువో!
అరగ్గత్తమ్మా! పళ్ళి యెళున్దరుళాయే||

టీక: ఎంబెరుమాన్=మాస్వామియగు, ఉన్ కోయిలిన్ వాశల్=నీ గోపురపువాకిట,
ఇన్దిరన్=ఇంద్రుడు, తానుమ్=తానును, ఆనైయన్=ఐరావతముతో, పన్దు
ఇవనో=పచ్చియున్నాడు, అన్దరత్త మరర్ గళే=అండాంతర్వర్తులగు దేవతలును,
కూట్టంగళే ఇవైయో=వీరల పరివారమును, అరుం=దుర్లభమగు, తప=తపస్సు
గల, మునిపరుం=సనకాది మహర్షులును, మరుదరుం ఇవరో=మరుద్గణ
ములును ఇరుగో, శున్దరర్=గంధర్వులును, నెరుక్క=క్రిక్కిరిసి యుండగా,
విచ్చాదరర్=విద్యాధరులును, నూక్క=త్రోయగా, ఇయక్కరుమ్=యక్షులు,
తిరుపడిల్తొళువాన్=పాదములను సేవించుటకు, మయంగినర్=మోహించి
యున్నారు. ఇదువో=ఇదిగో! అన్దరం=ఆకాశమును, పార్=భూమియు,
మత్తు=ఇతరమును, ఇడమిల్లై=క్రిక్కిరిసి యున్నారు. అరంగత్తమ్మా=
శ్రీరంగధామా! పళ్ళి యెళుందు అరుళాయే=పడుక నుంచి లేచి కృప
చేయుమా!

తా: మాయేలిక యగు శ్రీరంగనాథా! దేవరవారిసన్నిధి ద్వారమున ఐరావతముతో
దేవేంద్రుడును, సకలదేవతలును గొప్పతపోనిష్ఠులగు సనకాదిమహర్షులును,
మరుద్గణములును, గంధర్వులును, విద్యాధరులును యక్షులును క్రిక్కిరిసి
త్రోసి కొనుచు శ్రీ పాదార విందములను సేవించుటకై వ్యామోహము
చెంది భూమ్యాకాశములు తెలియనట్లు నిండియున్నారు. కావున శయ్య
నుండి మేల్కొని కటాక్షింప పలయును.

8. వమ్బవిళ్ వానవర్! వాయుజై వళజ్జ!
మా నిదికపిల్లై యొన్ కణ్ణాడిముదల!
ఎమ్మెరుమాన్! పడివైక్కలమ్ కాణ్ణిఱ్ఱు!
ఏఱ్ఱున వాయిన కొణ్ణు నల్మునివర్!
తుమ్బురు నారదర్ పుగున్దన రివరో!
తోన్దిన నిరవియుం తులంగొళి పరప్పి!
అమ్మర తలత్తు నిన్దు అగల్ గిన్దు దిరుళ్ పోయే!
అరగ్గత్తమ్మా! పళ్ళి యెళున్దరుళాయే||

టీక: పళజ్గ=సమర్పించుటకు, వంబ విళ్=సువాసన గల, వాయుజై=గరికలును, మా=శ్లాఘ్యమగు, నిది=నిధులును, వానవర్=స్వర్గలోకస్తులును, కపిలై=కామధేనువును, ఒణ్=ప్రకాశించు, కణ్ణాడి ముదలా=నిలుపుటద్దము మొదలైనవి. ఎంబెరుమాన్=సర్వస్వామి యగు మీరు, కాణ్ణార్కు=కటాక్షించుటకు, ఏఱ్ఱున వాయిన=తగినట్టిదిగా నుండు, పడి మైక్కలం=ఉపకరణము లన్నియు, కొణ్ణు=తెచ్చి, నల్మునివర్=అన్య ప్రయోజనులగు ఋషులును, తుంబురు నారదర్=తుంబురు నారదులును, పురున్దనర్=పచ్చి నిలచి యున్నారు, ఇవరో=వీరలుగాక, ఇరవియుం=సూర్యుడును, తులంగు ఒళిపరప్పి=తన అధిక తేజస్సును వ్యాపింప చేయుచు, తోన్ఱినన్=అగపడుచున్నాడు, ఇరుళ్=చీకటి, అంబర తలత్తునిన్ఱు=ఆకాశము నుండి, అగల్ గిన్ఱు=నిశ్శేషముగా, పోయ్=పోయినది, అరంగత్తమ్మా=శ్రీ రంగనాథా!, పళ్ళి యెళుందు=పడుకనుండి లేచి, అరుళాయ్=కటాక్షించుమా!

తా: శ్రీరంగనాథా! మీకు సమర్పించుటకై పరిమళములు గల గరికయు మేలైన నిధులును గైకొని దేవతలును, కపిలధేనువును, అద్దము మొ॥ సాధనము లన్నియు సిద్ధపరచుకొని మహర్షులును, మంగళార్థము గానము చేయుటకు తుంబురు, నారదులును పచ్చి వేచియున్నారు. వీరలు గాక సూర్యుడు తన అధికతేజముతో నుదయించెను. అంధకార మంతయు నిశ్శేషముగా పోయినది. దేవరవారు నిదుర మేల్కొని అజ్ఞానమను చీకటి పోవునట్లు కటాక్షింపవలయును.

9. ఏదమిల్ తణ్ణువై! యెక్కమ్ మత్తళి
యాళ్ కుళల్ ముళు వమోడు! ఇశై దిశై కెళుమి!
గీదజ్గళ్ పాడినర్! కిన్నరర్ గరుడర్ గళ్!
కన్దరువరవర్! కజ్గులుళ్ ఎల్లామ్!
మాతవర్ వానవర్! శారణ రియక్కర్!
శిత్తరుమ్ మయజ్గినర్! తిరువడి త్తోళువాన్!
ఆదలి లవర్క్కు! నాళో లక్కమరుళి!
అరజ్గత్తమ్మా! పళ్ళి యెళున్దరుళాయే॥

టీక: ఏదమిల్=నిర్దోషముగు, తణ్ణమై=మృదంగమును, ఎక్కం=ఒక తంత్రి
 గల వాద్యమును, మత్తళి=మద్దెలయును, యాళ్=వీణయు, కుళల్=పిల్లన
 గ్రోవియు, ముళువమోడు=వీని ధ్వనితో, ఇశై=స్వరముతో, దిశై=దిక్కుల
 యందు, కెళుమి=పాడ తగిన, గీదంగళ్=కీర్తనలు, పాడినర్=పాడుటకు,
 కిన్నరర్=కిన్నరులును, గరుడర్గళ్=గరుడులును, కన్ద్రుపర్= గంధర్వులును,
 అపర్=తక్కినవారును, కంగులుల్ ఎల్లామ్=రాత్రి అంతయు, మా తవర్=
 శ్రేష్ఠులగు తపస్వులును వానవర్=దేవతలును, శారణార్=చారణులును,
 ఇయక్కర్=యక్షులును, శిత్తరుం=సిద్ధులును, మయంగినర్=సక్తులగుచున్నారు.
 తిరువడి త్తొళువాన్=శ్రీపాదసేవయందలి త్వరతో, ఆదలిల్=అందుచే,
 అవర్కు=వారలకు, నాళ్=ఈ దినమందు, ఓలక్క మరుళ=విశ్వరూపసేవ
 సాదించునట్లు, అరంగత్తమ్మా=శ్రీరంగశాయీ!, పళ్ళి యెళుందు=అరుఱాయే
 పడుకనుంచి లేచి కృప చేయుమా!

తా: శ్రీ రంగశాయీ! మేలైన మృదంగము, తాళము, మద్దెల, వీణ, పిల్లన
 గ్రోవి, మొ॥ వాని యొక్క నినాదమున కనుగుణముగ గానము
 చేయుటకు సమర్థులగు యక్ష, కిన్నర, గరుడ, గంధర్వ చారణ,
 సిద్ధులును, మహాతపోనిష్ఠులగు మహర్షులును, బహుదేవతలును, దేవరవారి
 శ్రీ పాదారవిందసేవ యందలి త్వరచే క్రిక్కిరిసి నిలిచి యున్నారు.
 కాపున వారికి సేవ యొసంగుటకై కరుణచే మేల్కొనవలయును.

10. కడిమల క్కమలజ్గళ్ మలర్ న్దన యివయో
 కదిరవన్ కనై కడల్ ముళైత్తన నివనో
 తుడియిడై యార్ శురికుళల్ పిళిన్దదటి
 త్తుగిలుడుత్తేఱిన్ శూళ్ పున లరజ్గా
 తొడైయొత్త తుళవము జ్ఞుడైయు మ్మొలిన్ద
 తొన్దియతోళ్ తొణ్డరడిప్పొడి యెన్ను
 మడియనై యడియ నెన్దరుళి యున్నడియార్కు
 ఆళ్పడుత్తాయ్ పళ్ళి యెళున్దరుళాయ్॥

టీక: పునల్=కావేరి చేత, శూళ్=చుట్ట బడిన, అరంగా=శ్రీరంగా,
 తడి=పరిమళించు, మలర్ క్కమలంగళ్=తామర పుష్పములు, మలర్న్దన

ఇవయో=వికసించు చున్నవి ఇవిగో, కదిరవన్=సూర్యుడు, కనై=ఘోషించు, కడల్=సముద్రమున, ముళైత్తనన్ ఇవనో=ఉదయించెను ఇదిగో, తుడి=డమరకము వలెనుండు, యిడైయార్=నడుముగలస్త్రీలు, శురి=చుట్ట బడిన, కుళల్=కొప్పులను, పిళిన్ఱు ఉదటి పిండి విదిలించి, తుగిల్ ఉడుత్తు=చీరెలను కట్టుకొని, ఏటిన్=గట్టెక్కిరి, బిత్త=మీరు ధరించుటకు, తుళపముం=తులసి, తొడై=మాలను, కూడైయుం=గూడబుట్టను, తోన్ఱియతోళ్=వచ్చిన భుజముల యందు, పొలిన్ఱు=ఎత్తుకొని, తొండరడి ప్పొడి యెన్నుం=తొండరడి ప్పొడి అను పేరుగల, అడియనై=దాసుని, అళియనెన్ఱు=స్నేహితుడని, అరుళి=కృపచేసి, ఉన్నడియార్కు=దేవరవారి దాసులకు, ఆళ్ పడుత్తాయ్=శేష పరుచుటకు, పళి యెళున్దరుళాయ్=శయ్యనుంచి లేచి కృప చేయుమా!

తా: ఉభయకావేరీమధ్య ప్రదేశమున శయనించియుండు శ్రీరంగనాథా! తామరలు వికసించినవి. సూర్యుడు ఉదయించెను. సన్నని నడుముగల స్త్రీలు స్నాన మొనర్చి ఒడ్డునెక్కిరి. దేవరవారు ధరింప తగిన తులసియు, పుష్పములు ఉండు గూడబుట్టను భుజమున ధరించుకొని సన్నిధికి వచ్చి యుండు తొండరడిప్పొడి యను దాసునియందు స్నేహ భావముతో కృపయుంచి దేవరవారి దాసవర్గమునకు దాసునిగా చేయుటకు శయ్యనుంచి లేచి కటాక్షింపవలయును.

తొండరడిప్పొడి యాళ్వార్ తిరుపడి గళే శరణమ్

శ్రీ ఆండాళ్ చరిత్ర

పాండ్య దేశమున శ్రీవిల్లిపుత్తూరను దివ్యదేశమున యీ కలి యుగమున 98 వది యగు నళనామ సం॥ ఆషాఢ శుద్ధ చతుర్దశి మంగళ వారము పూర్వ ఫల్గుణి నక్షత్రమున భూదేవి అంశచే తులసీ పనమున శ్రీ పెరియాళ్వార్లకు (శ్రీ భట్ట నాథులు, శ్రీవిష్ణుచిత్తులు వీరి యితర నామములు) నొక బాలిక లభించెను. వారును ఆ బాలికను తమ పుత్రికగా భావించి ఆమెకు గోదై,

యను తిరునామ ముంచిరి. శ్రీ పెరియాళ్వార్లు శ్రీవిల్లిపుత్తూరున గల వటవత్ర శాయి (వడపెరుంగోయిల్ ఉడైయాన్) యను భగవంతునకు నిత్యమును మాలాకైంకర్య మొనర్చు చుండిరి. ఈ బాలికయు జ్ఞాన, భక్తివైరాగ్యము లధికముగ కలిగి సాయంసమయముల తండ్రిగారిచే, భాగవత కథల వినుచుండెడిది. ఒకనాడు పెరియాళ్వార్ భగవానునకై తాము నిర్మించిన మాలనొక చోట నుంచి అనుష్ఠానమునకై వెడలగా నంతలో వారి పుత్రికయగు ఆండాళ్ అటకు వచ్చి యామాలికను తాను ధరించి అద్దములో (కొందరు బావితో నందురు) చూచుకొని శ్రీ రంగ నాథునకు నేను భార్యగా తగుదునో? యని యోజించి మాల నట నుంచు సమయమున తండ్రి గారు చూచి యిట్లు చేయ తగునా? యని కోపించి నాటికి భగవంతునకు మాలను సమర్పించక తామును ఉపవసించిరి. నాటి రాత్రి స్వామి ఆళ్వార్ల స్వప్నమున గాన్పించి పుష్పమాల సమర్పింపని కారణ మడుగగా వారును జరిగినది విన్నవించిరి. అందులకు స్వామి మీ కుమార్తె ధరించి విడిచిన మాలయే నా కత్యంత ప్రీయ మౌటచే నిత్యమును ధరింపించియే నాకు సమర్పించునది యని యానతిచ్చిరి. అందుచే నామెకు శూడిక్కొడుత్త నాచ్చియార్, (ధరించి విడిచిన మాలను సమర్పించిన తల్లి) యను దివ్యనామము కలెను.

ఈ ఆండాళ్ నకు యుక్తవయస్సు రాగా తండ్రిగారు వివాహ యత్న మొనర్చుట గాంచి భగవంతుని తప్ప ఇతరులను వివాహ మాడనని యామె చెప్పుటచే అర్చారూపి యగు భగవంతునితో నీ వివాహ మెట్లు సమకూడునో యని, తండ్రిగారు విచారించిరి. ఈమెయు భగవంతుని పొందిన వార లెవ్వరైన కలరో యని యోజించి, కృష్ణావతారమున గోపికలు కృష్ణ విశ్లేషము సహింపజాలక వాని గుణచేష్టితముల ననుకరించి ధరించిన విధమును దలచి తానును భావనాతిశయముచే శ్రీ విల్లిపుత్తూరే వ్రేవల్లెగను వటవత్రశాయయే శ్రీకృష్ణుడుగను ఆలయమే నందుని యిల్లగను, తానును స్నేహితురాండ్రును గోపికలుగను భావించి గొల్లలనడకయు, క్రొమ్ముడియు, గొల్లనంభాషణమును, గొల్లవాసనయు కల్గిన దాయెను.

కృష్ణావతారమున శ్రీకృష్ణుని అతిమానుష చేష్టితములకును, సౌందర్యమునకును స్వాధీనలైన యౌవనులగు కన్యకలను, ధూర్తుడగు కృష్ణుని చూచి గోపపద్మలు కన్యకలను కృష్ణునికి కన్పించని విధముగా నేల భోషాణములలో దాచి

యుంచగా కొలది కాలమునకు అట వర్షము లేమింజేసి గోపవృద్ధులు యోజించి కన్యకలు పర్వార్థముగా నోమునోచునట్లును వీరికి ఘటకుడుగా శ్రీ కృష్ణ డుండునట్లును నిర్బంధించి వాడును సమ్మతింప నీ గోపికల నెల్లరను వానివశ మొనర్చి గోపవృద్ధు లేగిరి. అంత గోపికలును కృష్ణుడును ఆ రాత్రిని కొనియాడి యిక నాలస్యము చేయగూడదని అపర రాత్రిని నోముకై స్నాన మొనర్చుటకై వచ్చి లేపుడని కృష్ణుడు వారి కానతిచ్చి తాను నప్పిన్న పిరాట్టి (నీళాదేవి) గృహమున ప్రవేశించెను.

ఆ కన్యలును కృష్ణగుణచేష్టితముల యొక్క స్మరణానందమున లేపజాలక కొందరును, నిదురరాక కొందరును ఉండ లేచిన వారుకొందరు, లేపని వారిని లేపుకొని శ్రీనందగోపుని భవనమున కేతెంచి శ్రీకృష్ణుని మేల్కొల్పి తమ వాస్తవమైన ప్రార్థనను విన్నవించి నోమను పేర భగవత్సంక్షేపానందము నొందినట్లు ఆండాళును వారి ననుకరించి భగవానుడు వేంచేసియున్న 108 దివ్యదేశముల యందును శ్రీరంగనాథుని వైభవమున నీడుపడి వానినే వివాహమగు తలంపున నుండ నీమె తండ్రిగారగు పెరియాళ్వార్ల స్వప్నమున శ్రీరంగనాథులు గాన్పించి మీ పుత్రికయగు గోదాదేవిని మాకు సమర్పింపు డని తెల్పి శ్రీరంగమున ఆలయాధి కారి స్వప్నమున గాన్పించి వివాహమహోత్సవమునకు తగిన సామగ్రిలతోను, ఛత్ర, చామర, ధ్వజపతాకాదులతోను శ్రీవిల్లిపుత్తూరునకు వెడలి గోదాదేవిని బంగరు పల్లకిలో నిడుకొని యిటుకు తీసికొని వచ్చి నాతో వివాహ మొనర్చుడని యాజ్ఞాపింప వా రట్లానర్చిరి. అంత నటగలవా రందరును జూచుచుండగా ఆండాళును హంసగమనమున గర్భాలయమున ప్రవేశించి కన్నులార శ్రీరంగనాథుని సేవించి నాగపర్యంక మారోహించి స్వామినిగూడి వారి పాదపద్మముల యందు అంతర్భవించెను. ఈ యాశ్చర్యమును , శ్రీ పెరియాళ్వార్లును తచ్చిష్టులగు శ్రీవల్లభదేవరాయలు మొదలగునా రందఱు జూచి కృతార్థులైరి.

శ్రీఆండాళ్ తిరుపడిగళే శరణమ్

శ్రీఆండాళ్ విశిష్టత

దేహమే ఆత్మయను భావము కలవారలకును, ఆత్మ స్వరూపమును బాగుగా గుర్తెఱింగియున్న ఋషులకును పర్వత పరమాణువులయంత భేదము గలదు. ఋషులకును ఆళ్వార్లకును, అంతటి తారతమ్యము గలదు. ఆళ్వార్లకును పెరియాళ్వార్లకును అంతటి భేదము గలదు. శ్రీపెరియాళ్వార్లకును ఆండాళ్ళకును అంతటి తారతమ్యము కలదు. వారికంటె ఈమెకు గల భేదము ఎద్దియనగా ‘అనాదియగు మాయచే తమోగుణరూపనిద్రలో నుండువారు’ అనినట్లు సంసారమున అజ్ఞానరూపమగు నిద్రలో నుండునట్టి చేతనులను లేపి, సర్వేశ్వరుడే తాను స్వయముగ తనను చూపించగా చూచినట్టి వారాళ్వార్లు. ఈమె యన్ననో తానే స్వయముగా వెళ్ళి సర్వేశ్వరుని లేపి తనకు గల కొరతను తెల్పినది గనుక వారి కంటెను ఈమె విలక్షణురాలు. బాల్యమునుండియు భగవత్కళ్యాణగుణములయందే యెక్కువ ప్రీతికలిగి ఒక పురుషుడు వేరొక పురుషుని చూచి ప్రేమించుట కంటెను స్త్రీ, పురుషుని చూచి ప్రేమించుట స్వాభావిక మగుటచేత ఆళ్వార్ల కంటెను భగవంతుని విషయమున మిక్కిలి భక్తి గలది యగు శ్రీ ఆండాళ్ళు సాయించిన ‘తిరుప్పావు’ నందలి అభిప్రాయ మేమన మార్గశిర మాసమున స్నానము చేయుట యనెడి యొక వ్యాజమును నిమిత్తికరించుకొని ‘నోము’ అనెడి యొకనెపముచే సర్వేశ్వరుని యొద్దకు వెళ్ళి నీకు శేషభూతంబైనట్టి యాత్మపస్తువును అనర్థమున పడకుండచేసి దీనికి స్వరూపానురూపంబునగు కైంకర్యములనొసంగి, అవియును ఈ యాత్మయుండునంత వరకు నుండునట్లు చేయవలయునని ప్రార్థించు చున్నది.

తిరుప్పావై తనియనులు

శ్రీ పరాశరభట్టరువారు ఆనతిచ్చిన తనియను

శ్లో. నీళా తుంగ స్తన గిరి తటీ సుప్త ముద్బోధ్య కృష్ణం
పారార్థ్యం స్వం శ్రుతి శత శిర స్సిద్ధమ ధ్యాపయన్తీ!
స్వోచ్చిష్టాయాం స్రజినిగళితం యా బలాత్కృత్య భుంక్తే
గోదా తస్యై నమ ఇద మిదం భూయ ఏ వాస్తు భూయః॥

టీక: నీళా=నప్పిన్న పిరాట్టి యొక్క, తుంగ=ఉన్నతములగు, స్తన=స్తనములనెడి, గిరితటీ= పర్వత ప్రదేశమున, సుప్తమ్=నిద్రించిన వాడును, స్వోచ్చిష్టాయాం= తనచే ధరింపబడి విడువబడిన, స్రజి=పుష్పమాలిక యందు, నిగళితం= బద్దుడైన, కృష్ణం=శ్రీకృష్ణుని, ఉద్బోధ్య=నిద్రలేపి, శ్రుతిశతశిరస్సిద్ధం= ఉపనిషత్తుల యందు ఏర్పడిన, స్వం=తనయొక్క, పారార్థ్యం=శేషవృత్తిని, అధ్యాపయన్తీ=విన్నపము చేసికొనుచు, బలాత్కృత్య=నిర్బంధించి, యా=యే, గోదా=గోదాదేవి, భుంక్తే=అనుభవించినదో, తస్యై=అట్టిప్రభావము గల ఆండాళ్ళు కొరకు, ఇద మిదం=ఈ యీ, నమః=నమస్సులు, భూయ ఏవాస్తు భూయః=మాటి మాటికి అగుగాక.

తా: యశోదాదేవి సోదరుడగు శ్రీకుంభుని కొమార్తె యైన నప్పిన్న పిరాట్టి యొక్క స్తనము లనెడు పర్వతప్రదేశమున శయనించియున్న శ్రీ కృష్ణునికి తన శేషత్వ పారతంత్ర్యములను విన్నవించి మేల్కొలిపి తాను ధరించి విడిచిన మాలికచే బద్ధునిగ చేసి బలాత్కారముగ అనుభవించిన ఆండాళ్ళమ్మ గారికి అనేకంబులగు దండములు సమర్పించు చున్నాను.

శ్రీ ఉయ్యక్కొండార్లు ఆనతిచ్చిన తనియను

బి. అన్న వయల్ పుదువై! యాణ్డాళ్ అరంగర్కు!
పన్న తిరుప్పావై! పల్ పతియమ్ ఇ ఇశైయోల్!
పాడిక్కొడుత్తాళ్! నల్ పామారై పూమారై
శూడి క్కొడుత్తాళై! చ్చొల్లు॥

టీక: అన్న=హంసలు సంచరించెడి, పయల్=మళ్లుగల, పుటువై=శ్రీవిల్లి పుత్తూరులో
 అవతరించిన, యాణ్డాళ్=శ్రీఆండాళ్లుదేవి, అరంగర్కు=శ్రీ రంగనాథుని
 విషయముగ, పన్ను=పరిశోధించి సాయించిన, తిరుప్పావై=తిరుప్పావై అను,
 పల్ పతియమ్=అనేక పాశురములచేత ఇన్=ఇందైన, ఇళైయాల్=రాగముచేత,
 నల్=విలక్షణమగు, పామాలై=పాశురముల మాలికను, పాడిక్కొడుత్తాళ్=
 గానముచేసియిచ్చినట్టియును, పూమాలై=పుష్పమాలికను (చంపకములు,
 మల్లెలు మొ॥ వానిచేత కట్టబడినది) శూడి=తన కొప్పున ముడుచుకొని,
 కొడుత్తాళై=సమర్పించినట్టి ఆండాళ్లు దేవిని, చ్చొల్లు=ఓమనసా! చెప్పుము
 (స్తుతింపుము).

తా: ఓ మనసా ! హంసలచే నలంకృతమైన శ్రీ విల్లిపుత్తూరులో నవతరించిన
 వారును, శ్రీరంగనాథుల విషయమున శ్రావ్యమైన పాశురములతో గూర్చిన
 మాలికయగు తిరుప్పావై అను ప్రబంధమును గానము చేసి యొసంగిన
 వారును, పుష్పమాలికను తన కొప్పున ముడుచుకొని సమర్పించిన
 వారును అగు ఆండాళ్ళమ్మ గారిని స్తోత్రము చేయుమా! ఇందుచే
 ఈమె సాదించిన దివ్య ప్రబంధమునకు ఈమె తిరునామమే మొదట
 అనుసంధింపవలయు ననుచున్నారు.

సి. శూడి కొడుత్త శుడర్ కొడియే తొల్ పావై।
 పాడి యరుళ వల్ల పల్ వళై యాయ్ నాడి నీ
 వేంగడ వల్కు। ఎన్నై విలియెన్ట ఇమ్మాత్తమ్।
 నామ్ కడవా వణ్ణమే నల్గు॥

టీక: శూడి=పుష్పమాలికను ధరించుకొని, కొడుత్త=శ్రీరంగనాథునికి సమర్పించిన,
 శుడర్కొడియే=బంగారుతీగపంటి శరీరముగలదానా, తొల్=ప్రాచీనమగు,
 పావై=తిరుప్పావై అను ప్రబంధమును, పాడి=గానముచేసి, యరుళ
 వల్ల=ఉపకరించిన, వళైయామ్=గాజులుగల ఓదేవీ! నాడి=శోధించి, పల్=అనేక
 విధముల, నీ=(అందమగు) నీపు, వేంగడవల్కు=వేంకటేశ్వరునకు
 (పెండ్లి కొమార్తె యగునట్లు), ఎన్నై=నన్ను, విలియెన్ట=విధింప పలెనని
 మీరు ప్రార్థించిన, ఇమ్మాత్తమ్=ఈ మాటను, నామ్=(మీ దాసులమగు)
 మేము, కడవా వణ్ణమే=దాటి (మీరి) నడప కుండునట్లు, నల్గు=
 ఉపకరింపవలయును.

తా: శ్రీరంగనాథునకు ధరించిన పుష్పమాలికను సమర్పించిన స్వర్ణలతాంగి!
అనాది యగు తిరుప్పావై ప్రబంధమును దివ్యజ్ఞానసామర్థ్యములచే పాడి
కృప జేసిన బహు విధ హస్తాభరణములు గలదానా! నీవు శ్రీ
వేంకటేశ్వరునికే నన్ను విధింప పలయునని ప్రార్థించిన దివ్యసూక్తిని
దాసుల మగు మేమును అనుపర్తించునట్లు కృపజేయ పలయును.

తిరుప్పావై

1. మార్గ శిత్తింగళ్ మది నిత్తైంద నల్ నాళాల్!
నీరాడ ప్పోతువీర్ పోదుమినో నేర్ ఇళె యీర్!
శీర్మల్ గు ఆయ్ ప్పాడి శెల్వ చ్చిఱు మీర్ కాళ్!
కూర్ వేల్ కొడున్దొళిలన్ నందకోపన్ కుమరన్!
ఏర్ ఆర్ంద కణ్ణి యశోతై ఇళమ్ సింగమ్!
కార్ మేని శెమ్ కణ్ కదిర్ మదియంపోల్ ముకత్తాన్!
నారాయణనే నమక్కే ప్పత్తై తరువాన్!
పారోర్ పుగళ్ పడిందు ఏల్ ఓర్ ఎంపావాయ్||

టీక: శీర్మల్ కు=సంపద పెరుగుచున్న, ఆయ్ ప్పాడి=వ్రేపల్లె యందు, శెల్వ=కైంకర్య
లక్ష్మిచే నిండినశిఱుమీర్ కాళ్=చిన్న పడుచులును, నేర్=విలక్షణమైన
ఇళైయార్=ఆభరణములు గల బాలికలారా! మార్గశిత్తింగళ్=మార్గశీర్ష
మాసముగాను, మతినిత్తైంద=శుక్లక్షయముగాను, నల్=మంచి, నాళాల్=ముహూర్త
దినముగానుండు ఈశుభదినమందు కూర్ వేల్=వాడిగల వేలాయుధమును
ధరించినవాడును, కొడున్దొళిలన్=క్రూరముగ శిక్షించువాడు నగు, నంద
కోపన్=నంద గోవుని యొక్క, కుమరన్=కుమారుడుగాను, ఏర్=సౌందర్యము
చేత, ఆర్ంద=పరిపూర్ణములగు, కణ్ణి=కండ్లుగల, యశోతై=యశోదాదేవికి,
ఇళమ్=బల పరాక్రమములందు, సింగమ్=సింహపుష్పిలపంటి వాడును,
కార్=నల్లని, మేని=శరీరమును, శెమ్=ఎఱ్ఱతామరలపంటి, కణ్=నేత్రములును,
కతిర్=సూర్యునిపలెను, మతియం పోల్=చంద్రునిపలెను ముకత్తార్=

తిరుముఖ, మండలమును గల, నారాయణనే=నారాయణుడే, నమక్కే=మనకే (అనన్యగతికులమగు), పజై=మనకోర్కెలను, తరువాత్=ఇచ్చునట్టి వాడు కాన, పార్థోర్=కృష్ణునితో మనల చేరనీయని వారు తామే, పుగళ్=స్తుతించునట్లు, ఏడిందు=ఈ నోమున ప్రవేశించి, నీరాడ పోదువీర్=స్నానము చేయ పచ్చు వారలు (కృష్ణసంశ్లేషమున కోర్కెగలవారలు) పోదుమినో=రండు, ఏల్=ఇట్లునుచో, ఓర్=యోజించుడు, ఎంపావాయ్=మా అభిప్రాయమును అనుసరించుడు.

తా: సంపద పృథ్వి బొందు వ్రేపల్లెలో కైంకర్యలక్ష్మియను మంచి యాభరణములు గల బాలికలారా! మార్గశిరమాసము శుక్లపక్ష పూర్ణిమయునగు ఈ శుభదినమునందు బల్లెరును ఆయుధమును ధరించి కృష్ణునకు చెడుగు చేయు జంతువులను గూడ శిక్షించు నట్టి నందగోపుని కుమారుడును, నేత్రసౌందర్యము గల యశోదాదేవికి సింహపుష్పిల్ల పంటివాడును, నీలమేఘమువలె ఆశ్రితతాపహర మగు శరీరము గల్గి, యెఱ్ఱుని నేత్రములును, సూర్యచంద్రుల వలె ప్రకాశమును, సంతోషమును గలుగజేయు తిరుముఖమండలము గల నారాయణుడే అనన్య గతికుల మగు మనయొక్క కోరికలను ఇచ్చువాడై యున్నాడు. కనుక లోకులు స్తుతించునట్లు ఈ నోమున ప్రవేశించి నీరాడుటకు పచ్చు వారు రండు.

2.పా. వైయత్తు వాళ్ వీర్ గాళ్ నాముమ్ నమ్-పావెక్కు।
 శెయ్యుమ్ కిరిశైకళ్ కేళీరో పాఱ్కుడలుళ్
 పైయ త్తయిన్ద పరమన్ అడి పాడి।
 నెయ్యుణ్ణోమ్ పాలుణ్ణోం నాట్కాలే నీరాడి।
 వైయిట్టు ఎళుతోం మలరిట్టు నామ్ ముడియోం।
 శెయ్యాతన శెయ్యోం తీక్కుఱళై శెన్దు ఓతోం।
 ఐయముం పిచ్చైయుం ఆన్దనయుమ్ కైకాట్టి।
 ఉయ్యమాణ్ణే ఉకన్దు ఏల్ ఓర్ ఎమ్ పావాయ్॥

టీక: వైయత్తు=లోకము నందు (శ్రీకృష్ణుడు అవతరించిన కాలమున) వాళ్ వీర్ కాళ్=ఉజ్జీవింప జనించిన జనులారా! నాముమ్=మేము, ఉయ్యమాణ్ణే=ఉజ్జీవించు మార్గమును వెదకి, పాఱ్కుడలుళ్=క్షీరాబ్ధియందు, పైయ=

మెల్లగ, త్తయిన్త=యోగ నిద్రజేయు, పరమన్=సర్వేశ్వరునియొక్క అడి= శ్రీపాదములను, పాడి=గానముచేసి, నెయ్యిన్తోమ్=నేతిని భుజింపము. పాలున్తోం=పాలు త్రాగము. నాట్కాలే=తెల్లవారు సమయమున, నీరాడి= స్నానము జేసి, మైయిట్టు=కాటుకచే, ఎళుతోం=(కంటిని) అలంకరించు కొనము నామ్=మేము, మలరిట్టు=(నువాసన గల) పుష్పములను, ముడియోం=కొప్పున పెట్టుకొనము శెయ్యాతన=పెద్దలు అనుష్ఠింపని కార్యములను, శెయ్యోం=ఆచరింపము. తే=ఇతరులకు చెడుగగు నట్టి, క్కుఱ్ఱై=అబద్ధపు మాటలను, శెన్టు=ఇతరుల పద్దకు పోయి. ఓతోం=చెప్పము. ఐయముం= జ్ఞానపంతులకు మిక్కిలి ధనమును, పిచ్చెయుం=బ్రహ్మచారుల కును, సన్యాసులకును ఇచ్చెడు భిక్షమును, అన్తనైయుమ్=వారలు అపిక్షించినంత, కైకొట్టి=ఇచ్చి, నమ్పావైక్కు=మన నోమునకు, శెయ్యుమ్=చేయునట్టి కిరికైకళ్=కార్యములను, ఉకన్దు=సంతోషచిత్తులై, ఏల్=ఇట్లునచో, కేళిరో=వినుడీ! ఎమ్ పావాయ్=మా అభిప్రాయము ననుసరింపుము ఓర్=యోచించుము.

తా: ఈ జగత్తునందు సుఖించు భాగ్యవంతులారా! మనము మననోము నెఱవేరు పరకు జేయునట్టి క్రియలను వినుడు. క్షీరాబ్ధి యందు యోగ నిద్ర జేసెడు శ్రియఃపతి యొక్క కళ్యాణగుణముల ననుసంధించి వాని విశ్లేషదశ యందు ఇతరభోగ్యవిషయముల యందు అన్వయింపము. పుష్పాద్యలంకారములను జేసికొనము. (శాస్త్రవిధి యుండినను) శిష్టాచారమును అతిక్రమించి నడుపము. పరుల కనర్థము గలుగు నట్లు అసత్యములను, దోషములను పచింపము. యాచకులగు జ్ఞానులకును, బ్రహ్మచారులకును, సన్యాసులకును వారి వారి కనుగుణముగ యాచించు కొలదిని దానం బొసంగి యుజ్జీవించు విధమును దలచి సంతోషించి యీ మాసమున ప్రత మనుష్ఠించుట మా అభిప్రాయము.

3.పా. ఓజ్జీ ఉల గళంద ఉత్తమన్ పేర్ పాడి।

నాన్గళ్ నమ్ పావైక్కు చ్చాత్తి నీరాడినాల్।

తీజ్గు ఇన్తి నాడుఎల్లామ్ తింగళ్ ముమ్మూరి పెయ్దు।

ఓజ్గు పెరుం శెన్నెల్ ఊడు కయ లుగళ।

పూజ్ కువళైప్పొదిల్ పొటి వణ్డు కణ్ పడుప్ప|
 తేజ్గతే పుక్కు ఇరున్దు శీర్తములై పత్తి|
 వాజ్ కుడమ్ నిత్తైక్కుం వళుల్ పెరుమ్ పశుక్కుళ్|
 నీజ్గత శెల్వమ్ నిత్తైందు ఏల్ ఓర్ ఎంపావాయ్||

టీక: ఓజ్గ=ఆకాశమువరకు పెరిగి, ఉలగు=ముల్లోకములను, అళంద=శ్రీ పాదముతో కొలిచిన, ఉత్తమన్=పురుషోత్తమునియొక్క, పేర్=తిరునామములను, పొడి=ప్రీతితో గానము జేసి, నాజ్గన్మ్=మేము, నమ్=మాయొక్క, పొవైక్కు=నోముకు, శాత్తి=ఒకటిగాచేరి, నీరాడినాల్=స్నాన మొనర్చిన నాడు, ఎల్లామ్=దేశమంతట, తీజ్గు=చెడుగులు, ఇన్బి=లేక, తింగళ్=ప్రతిమానమును, ముమ్మూరి=మూడుమార్లు, పెయ్దు=వర్షించి, ఓజ్గు=ఆకాశమువరకు పెరిగిన, పెరుం శెన్నెల్=అత్యున్నతములగు ఎఱ్ఱని సన్యముల, ఊడు=మధ్య, కయల్=మత్స్యములు, ఉకళ=త్రుళ్ళగా పూజ్=అందమగు, కువళైప్పొత్తిల్=ఎఱ్ఱకలువలయందు, పొటి=అందమగు వణ్డు=తుమ్మెదలు, కణ్ పడుప్ప=నిద్రించునపుడు, పుక్కు=(పశుశాలలో) ప్రవేశించి, తేజ్గతే=కదలక, ఇరున్దు=కూర్చుండి, శీర్తములై=విశాలమై బలిసిన పాదుగులను, పత్తి=(రెండు చేతులతో) పట్టుకొని, వాజ్గ=పిండగా, కుడమ్ నిత్తైక్కుం=కుండలు నిండించునట్టి, వళుల్=భౌదార్యముగల, పెరుమ్ పశుక్కుళ్=మిక్కిలి గొప్ప పశువులు, నీ జ్గత=విచ్చేదము లేని, శెల్వమ్=సంపద, నిత్తైందు=నిండును, ఏల్=ఇట్లైనచో, ఎంపావాయ్=మా అభిప్రాయమును అనుసరించుటను, ఓర్=యోజించుము.

తా. మిక్కిలి పాదుగుగా పెరిగి జగత్తును కొలిచిన పురుషోత్తమునియొక్క తిరునామములను అనుసంధించి నోము అను నెపముతో స్నానము చేసితి మేని క్షామము లేక దేశ మంతయు క్షేమము నందునట్లు నెలకు మూడు వానలు కురియును. అత్యున్నతముగ పెరిగిన పరిపైరుల మధ్యను మత్స్యములు పొర్లగ వికసించిన కలువపుష్పముల యందు తుమ్మెదలు నిద్రింప కదలక కూర్చుండి పాలచేపుచే బలిసి యుండు పాదుగును పట్టి పిండగా పాలచే భాండములను నిండించును. ఇట్టి యౌదార్యము గల గొప్ప పశువులును, నిత్యైశ్వర్యమును సంపూర్ణముగ గలుగును.

4. ఆళిమఱైక్కణ్ణా ఒన్ఱు నీకై కరవేల్.

ఆళియుళ్ పుక్కు ముగందుకొడు ఆర్ఱు ఏటి

ఊళి ముదల్వన్ ఉరువంబోల్ మెయ్ కఱుత్తు

పాళి ఆమ్ తోళుడై పఱ్పునాబన్ కైయిల్.

ఆళిపోల్ మిన్ని వలంపురి పోల్ నిన్ఱు అదిర్న్ఱు.

తాళాదే శార్ఱ్ఱ ఉడైత్త శరమఱైపోల్.

వాళ ఉలకినిల్ పెయ్దిడాయ్ నాంగళుమ్.

మార్గళి నీరాడ మగిళిందు ఏల్ ఓర్ ఎంపావాయ్||

టీకా: ఆళిమఱైక్కణ్ణా=గంభీరస్వభావుడవై వర్షమునకు నిర్వాహకుడైన వాడావా!
 నీ=నీవు, కై=నీయొక్క, పరిపాలనలో, ఒన్ఱు=ఒకటియు, కరవేల్=దాచగూడదు
 (అనగా నేను మీకు జేయునట్టి, దేమన), ఆళియుళ్=సముద్రమధ్యన
 పుక్కు=ప్రవేశించి, ముగందుకొడు=జలమునంతయుత్రాగి, ఆర్ఱు=గర్జించి,
 ఏటి=ఆకాశ మంతయు వ్యాపించి, ఊళి=చేతనాచేతనముల
 ముదల్వన్=కారణుడగు వానియొక్క, ఉరువంబోల్=తిరుమేనువలె
 మెయ్=దేహము, కఱుత్తు=నల్లగిల్లి, పాళి=విశాలము గల, ఆమ్=సుందరమగు,
 తోళుడై=భుజములుగల, పఱ్పునాబన్=పద్మనాభునియొక్క, కైయిల్=కుడి
 హస్తమం దుండెడి, ఆళిపోల్=చక్రాయుధమువలె, మిన్ని=ప్రకాశించి (మెరసి),
 వలంపురి పోల్=దక్షిణావర్తశంఖమువలె, నిన్ఱు=చక్కగా, అదిర్న్ఱు=శబ్దించి
 (ఉరిమి), శార్ఱ్ఱం=కోదండముచేత, ఉడైత్త=త్రోయబడ్డ, శరమఱైపోల్=భాణ
 వర్షమువలె, ఉలకినిల్=లోకమున నుండు వారలు, వాళ=జీవించునట్లు,
 నాంగళుమ్=శ్రీకృష్ణునితో గూడుటకై నోము నోచెడు మేము,
 మగిళిందు=సంతోషించి, మార్గళి నీరాడ=మార్గశిరమాసమున స్నానము
 చేయునట్లు, తాళాదే=ఆలస్యము చేయక, పెయ్దిడాయ్=పక్షింపవలయును,
 ఏల్ ఓర్ ఎంపావాయ్=ఇట్లయినచో యోజించుము; మా అభిప్రాయము
 ననుసరింపుము.

తా|| గొప్ప వర్షమునకు అధిపతి యగు ఓపర్జన్యడా! నీ యౌదార్యము
 నందు వంచన లేక మహా సముద్రము నందు జొచ్చి నీటిని పూర్ణముగ
 పానము జేసి ఉరుము, మెఱుపులతో ఆకసమంతయు వ్యాపించి

జగత్కారణభూతు డగు సర్వేశ్వరుని తిరుమేనువలె నల్లనై, బల
సౌందర్యములు గల పద్మనాభునియొక్క సుదర్శనచక్రమువలె మెఱసి
స్వామి పాంచజన్యశంఖమువలె గర్జించి, ఆలస్యము లేక శ్రీ శార్ఙ్గముచే
విడువ బడిన శ్రీరామ బాణ వర్షము వలె లోకములోని వారు
సుఖించునట్లును మేము మార్గశిరమాసము నందు సంతోషముతో స్నానము
జేయుట కొఱకును వర్షింపుమా యని నియమించు చున్నారు.

5. మాయనై మన్ను వడమదురై మైన్దనై|
తూయ పెరు నీర్ యమునైత్తుజైవనై|
ఆయర్ కులత్తినిల్ తోన్ఱుం మణి విళక్కై|
త్తాయై క్కుడల్ విళక్కం శెయ్త దామోదరనై|
తూయోమాయ్ వన్దు నాం తూ మలర్ తూవి త్తోళుదు|
వాయినాల్ పాడి మనత్తినాల్ శిన్దిక్క|
పోయప్పిళైయుం పుగుదరువాన్న్దనవుమ్|
తీయినిల్ తూశాకుం శెప్పు ఏల్ ఓర్ ఎంపావాయ్||

టీకా: మాయనై=ఆశ్చర్యచేష్టితుడును, మన్ను=భగవత్సంబంధము విడువకుండు,
వడమదురై=ఉత్తరమధురకు, మైన్దనై=రాజైన వాడునై, తూయ=పరిశుద్ధమై,
పెరు=మిక్కిలిలోతగు, నీర్=జలముకల్గిన, యమునైత్తుజైవనై=యమునానది,
గట్టున పర్తించు వాడైఆయర్=గొల్ల, కులత్తినిల్=కులము నందు,
తోన్ఱుం=ప్రకాశించెడు, మణి విళక్కై=మంగళకరమైన దీపముపంటివాడై,
త్తాయై=యశోదా మాతయొక్క, క్కుడల్=కడుపును, విళక్కం
శెయ్త=ప్రకాశింపజేసిన, దామోదరనై=ముడులు గల చిన్నత్రాటిచే కట్టబడిన
వానిని, నాం=(దాసభూతులమగు) మనముతూయోమాయ్=పరిశుద్ధులవై,
వన్దు=వచ్చి, తూ=నిర్మలమగు, మలర్=పుష్పములను, తూవి=అక్రమముగ
రుప్పి, తోళుదు=అంజలి చేసి, వాయినాల్ పాడి=నోరార స్తుతించి,
మనత్తినాల్=మనస్సుచేత, శిన్దిక్క=చింతించగ, పోయప్పిళైయుం=వెన్న
తెలియక చేసిన పాపములును, పుగుదరు వాని స్తనవుమ్=తర్వాత
తనకు తెలియక పచ్చెడు పాపములును, తీయినిల్=నిప్పునందుపడిన,
తూశాకుం=దూదిపలెరూపులేక పోవును. శెప్పు=వానిదివ్యనామముల
అనుసంధింపుము. ఏల్ ఓర్ ఎంపావాయ్=మా అభిప్రాయము ననుసరింపుము.

తా: ఆశ్చర్య గుణచేష్టితుడును, భగవత్సంబంధ మెల్లప్పుడు గల్గి యుండు మధురకు ప్రభువును పాప నత్వమును, గాంభీర్యమును గల యమునా నదీతీరమందుండు వాడును, గొల్ల కులమునకు మంగళ దీపము వంటి వాడును, తల్లికి యశస్సును గల్గ జేసిన దామోదరుని మనము పరిశుద్ధులవై వచ్చి పరిశుద్ధమగు పుష్పములచే అర్చించి, దండము సమర్పించి, కొనియాడి, మనసా ధ్యానము చేయగ స్వరూప జ్ఞానము ఉదయింపక ముందు జేసిన పాపములును, జ్ఞానము కల్గిన వెనుక ప్రామాదికముగ గల్గిన పాపములును భస్మమై పోవును. లేక పై విధముగ అనుసంధించిన మాత్రముననే భస్మమై పోవును అని భావము.

6. పుళ్ళమ్ శిలమ్మినక్కాణ్ పుళ్ అరైయక్కోయిలిల్.
 వెళ్ళై విళిశంగిన్ పేర్అరవమ్ కేట్టిలైయో.
 పిళ్ళాయ్ ఎళున్దిరాయ్ పేయ్ములై నంజు ఉణ్డు.
 కళ్ళ చ్చగడం కలక్క ఛియ క్కాల్ ఓచ్చి.
 వెళ్ళత్తు అరవిల్ తుయిలమరంద విత్తిన్.
 ఉళ్ళత్తు క్కొండు మునివర్గళుమ్ యోగిగళుమ్.
 మెళ్ళ ఎళున్దు అరియన్ద పేర్ అరవమ్.
 ఉళ్ళమ్ పుకుందు కుళిర్ందు ఏల్ ఓర్ ఎంపావాయ్||

టీకా: పుళ్ళమ్=పక్షులు గూడ (ఆహారము వెదకుటకై లేచి), శిలమ్మినక్కాణ్= అరచుచు పోవుచున్నవి (లేపరాదాయన మీరు వానిని తరిమి యుందురు, వేరే గుర్తు చెప్పుడన) పుళ్=పక్షులకు, అరైయక్క=రాజైన గరుత్మంతునికి, కో=ప్రభువగు (శ్రియఃపతి యొక్క) యిలిల్=కోవెలయందు (మేల్కొలుపుటకు ఊదు నట్టి) వెళ్ళై=తెల్లని రంగు గల, విళి శంగిన్=(నన్నిధి పరిచారికుల) పిలుచు ధ్వని గల శంఖము యొక్క, పేర్అరవమ్ కేట్టిలైయో=గొప్ప ధ్వనిని విన లేదా (అన్నను పలుక కుండిన) పిళ్ళాయ్=(భగవద్విషయ, రసము తెలియని) పిల్లెళున్దిరాయ్=లెమ్ము అనిన (న న్నిట్లు లేపుటకు వచ్చిన మిమ్ము లేపినది ఎవ రనిన) పేయ్ములై=పూతన స్తనములలోని, నంజు ఉణ్డు=విషము త్రాగి, కళ్ళచ్చు గడం=వంచన గల శకటాసురుని, కలక్క ఛియ=కట్లు వీడునట్లు, కాల్=

కాలిచేత, ఓచ్చి=తన్ని విడిచి (చంపి), వెళ్ళుత్తు=క్రీడాభియందు అరవిల్= శేషపాన్పుపై, తుయిల మర్దంద=శయనించెడు, విత్తివై=జగత్కారణ భూతుని మునివర్గళుమ్=మననశీలు రగు ఋషులును, యోగి గళుమ్=యోగాభ్యాస మొనర్చు వారును, ఉళ్ళత్తుక్కొండు=మనస్సున ఉంచుకొని, మెళ్ళ=కదలక, ఎళున్దు=లేచి, అరియన్దు=హరి హరి అను, పేర్ అరవమ్=గొప్ప ధ్వనియైనది, ఉళ్ళమ్=మానస్సున, పుకుండు=ప్రవేశించి, కుళిర్ందు=వణకునట్లు చేసి లేపినది. ఏల్ ఓర్ ఎంపావమ్=ఇట్లయినచో యోజించుము. మా అభిప్రాయము ననుసరింపుము.

తా|| ముందు లేచిన వారు, నిద్రించు చుండెడి ఒకగోపికయొక్క గృహమునకు బోయి పక్షుల ధ్వని వినవచ్చుచున్నదే లేప గూడదా యనిన, తెల్లవారి నందుకు వేఱు గురుతు చెప్పు మనగ, భగవదాలయము నందలి శంఖధ్వనిని వినలేదా? భగవద్వైభవమును తెలియని దానవా లెమ్ము అనిరి. అందులకు లోన నున్న గోపిక మిమ్ముల నెవ్వరు లేపిరని యడుగగా వంచించుటకు వచ్చిన పూతనను శకటాసురుని నిరసించి క్రీడాభిలో ఆదిశేషునిపై శయనించి యుండు జగత్కారణ భూతుడగు భగవంతుని తిరునామములను మహర్షులును యోగులును తమ తమ హృదయముల యందు సర్వేశ్వరుడు చలింపకుండునట్లు మెల్లగ లేచి అనుసంధించుటచే నా ధ్వని మా మనస్సున జొచ్చి మమ్ములను లేపినది యనుచున్నారు.

7. కీశుకీశెన్దుఎంగుం ఆనైచ్చాత్తన్ కలన్దు।
 పేళిన పేచ్చు అరవం కేట్టిలైయో పేయ్ పెణ్ణే।
 కాశుం పిఱప్పు కలకలప్ప క్కై పేర్తు।
 వాశ నఱుం కుళల్ ఆయ్చ్చియర్ మత్తినాల్।
 ఓశైప్పదుత్త తయిర్ అరవం కేట్టిలైయో।
 నాయగ పెణ్ణిళ్ళాయ్ నారాయణన్ మూర్తి।
 శేశవనై ప్పాడవుం నీకేట్టే కిడత్తియో।
 తేశముడైయాయ్ తిఱ వేల్ ఓర్ ఎంపావాయ్॥

టీకా: ఎంగుం=అన్ని దిక్కుల యందును, ఆనైచ్చాత్తం=భరద్వాజపక్షులు, కలన్దు=కలిసికొని (ఒకటితో ఒకటి), కీశుకీశెన్దు=కలకలధ్వనులతో, పేశిన=పలికిన, పేచ్చు అరవం=మాటల యొక్క గొప్ప ధ్వని, కేట్టిలైయో=వినలేదా (అనినను మారాడక నిద్రింపగ), పేయ్ పెణ్ణే=పిచ్చిదానవా నటుం=మంచి, వాశం=పరిమళించు, నట్టికుళల్=చక్కని వెండ్రుకలు గల, ఆయ్చ్చియర్=గొల్లభామలు, కాశుం=(కంఠములో ధరించి యుండు) తేలిక యగు తట్ట బొట్టును, పిఱప్పుం=గిన్నెబొట్టును, కలకలప్ప=గల గల యని శబ్దించునట్లు, క్కై పేర్తు=చేతులు ఎత్తి, మత్తినాల్=కవ్వము చేత, ఓశైప్పడుత్త=చిలుకబడిన, తయిర్ అరవం=పెరుగు శబ్దమును, కేట్టిలైయో=వినలేదా, నాయగప్పెణ్ణిళ్ళాయ్=స్త్రీల కందరకు నాయకురాలా, నారాయణన్=ఆశ్రిత వాత్సల్యము గలవాడై, మూర్తి=కృష్ణావతారమెత్తి కేశవనై=కేశిని నిరసించిన వానిని, ప్పాడపుం=స్తోత్రము చేయుచుండగ, నీ కేట్టే=నీవు వినుచుండియు, కిడత్తియో=శయించి నిద్రబోవు చున్నావా? తేజము డైయాయ్=మిక్కిలితేజస్సు గలదానా! తిఱ=తెఱప వలయును, ఏల్ ఓర్ ఎంపావాయ్= ఇట్లయినచో యోజింపుము; మా అభిప్రాయము ననుసరింపుము.

34.

తా|| భరద్వాజపక్షులు అంతటను కీచు కీచు మని మాట్లాడుట వినలేదా? లెమ్ము అని చెప్పియు ఊరకుండగా పిచ్చిదానా మంగళసూత్ర మందు ఇతర కంఠాభరణముల ధ్వనియు, పరిమళించు చున్న తల వెండ్రుకలు గల గొల్ల స్త్రీలు పెరుగు చిలుకు ధ్వనియు వినబడలేదా? స్వామినియైన పిన్న పడుచు శ్రీమన్నారాయణుని దివ్యమంగళ విగ్రహమగు శ్రీకృష్ణుని బాదుచున్నను నీవు వినియే పవ్వళించితివో! తేజముగలదానా! తలుపు తెలుపుము.

8. కీళ్ వానమ్ వెళ్ళెన్దుఎఱువై శిఱు వీడు|
 మేయ్వా పరందనగాణ్ మిక్కుళ్ళప్పిళ్ళై గళుమ్|
 పోవా పోగిన్దారై పోగామల్క్కాత్తు ఉన్నై|
 క్కూవువా వన్దు నిన్దోమ్ కోదుకలముడైయ|
 పావాయ్ ఎళుందిరాయ్ పాడి పఱైకొణ్డు|

మా వాయ్ పిళందానై మల్లరై మాట్టియి!

దేవాదిదేవనై శెన్ఱు నామ్ శేవిత్తాల్!

ఆవావెన్ఱు ఆరాయ్న్ఱు అరుళ్ ఏల్ ఓర్ ఎంపావాయ్||

టీకా: కీళ్=తూర్పు దిక్కున, వానమ్=ఆకాశము, వెళ్ళెన్ఱు=తెల్లవారినది లెమ్ము, ఎఱువై=ఎనుములు, శిఱు=కొట్టమునుండి, వీడు=విడువబడి, మేయవార్=మంచుగడ్డిని మేయుటకు, పరందన్ గాణ్=యథేచ్ఛగా నలుదెసల వ్యాపించినవి; మిక్కుళ్ళప్పిళ్ళై గళుమ్=నీపు తప్ప మిగిలిన వారందరు, పోనాన్=పోవుటయే ప్రయోజనముగ (తిరుమల యాత్రపఠె), పోగిన్ఱారై=పోవునట్టి వారల, పోగామల్ క్కాత్తు=పోనీయక నిలిపి, ఉన్ఱై=వానికటాక్షము నకు పాత్రురాలగు నిన్ను, క్కూపువాన్=పిలుచుటకొరకు, పన్ఱు=నీ వాకిట వచ్చి, నిన్ఱొమ్=నిల్చున్నాము. కోదుకులముడైయ=కుతూహలము గల, పావాయ్=అబలా! ఎళుందిరాయ్=లెమ్ము (అనిన), పాడి=నోరార గానముచేసి, పత్తై కొణ్ఱు=వాద్య విశేషము గొనిచూ=గుఱ్ఱము రూపుతో వచ్చిన కేశిని యను రక్కసునివాయ్=నిరసించిన వాడును, దేవాదిదేవనై=బ్రహ్మాది దేవతలకు దేవుడైన వానిని, నామ్=మనము, శెన్ఱు=వాని వద్దకు బోయి, సేవిత్తాల్=ప్రపత్తి జేసిన యెడల, ఆవా వెన్ఱు=అయ్యో యని కృప జేసి, ఆరాయ్న్ఱు=మన కొరతలు విచారించి అరుళ్=కృప జేయును. ఏల్ ఓర్ ఎంపావాయ్=ఇట్లయినచో యోజింపుము మా అభిప్రాయము ననుసరింపుము.

తా|| తూర్పు దెస తెల్ల వారినది. ఎనుములు మేతకై విడువబడి స్వేచ్ఛగా తిరుగుచున్నవి. గోపికలు పోవుచుండగా వారల నిల్చి నిన్ను పిలువ వచ్చి నిలుచుంటిమి. కుతూహలము గల భామిని లెమ్ము. (లేచి యేమి చేయవలె ననిన) వాని తిరునామానుసంధానము చేసి సేవాలాభము నొంది అశ్వరూపియైన కేశియను రాక్షసుని చాణూరాది మల్లలను సంహరించిన దేవదేవుని సన్నిధికి జేరి మనము సేవించిన యెడల వాడు అయ్యో యని విచారించి కృప జేయును.

9. తూ మణి మాడత్తు శుట్రుం విళక్కు ఎరియ!

తూమం కమళ త్తుయిల్ అణైమేల్ కణ్ వళరుం!

మామాన్ మగళే మణిక్కదవం తాళ్ తిఱవాయ్.

మామీర్ అవళై ఎళుప్పీరో ఉన్మగళ్ దాఁ.

ఊమైయో అన్బిచ్చెవిడో అనందలో.

ఏమ పెరుందుయిల్ మందిరపట్టాళో.

మా మాయన్ మాదవఁ వైకుందన్ ఎన్బెన్ను.

నామం పలవుం నవిన్బు ఏలోరెమ్బా వాయ్.

టీకా: తూ=దోషము లేని, మణి=రత్నములచే చెక్కబడిన, మాడత్తు=గృహముల
యందు, శుత్తుం=నలుప్రక్కల, విళక్కు=దీపములు, ఎరియ=ప్రకాశించగా,
తూడం=సాంబ్రాణి మొ॥వాసన, గల ధూపములు, కమళ=పరిమళించగా,
త్తుయిల్=మెత్తని, అణైమేల్=హంస, తూలికాతల్పమందు, కణ్ పళరుం=
నిద్రబోయెడు, మామాన్ మగళే=మేనమామకూతురు, మణిక్కదవం=
రత్నముల తలుపుయొక్క, తాళ్=గడియను తిఱవాయ్=తెఱప పలయును,
మామీర్=మేనత్తా, అవళై=ఆమెను, ఎళుప్పీరో=లేపగూడదా, ఉన్మగళతాన్=
మీ కుమార్తె, ఊమైయో=మూగయా, అన్బి=అట్లుగాక, చెవిడో=చెప్పడా,
అనందలో=ఇప్పుడే లేప కుందునట్లు నిద్రించినదో, ఏమ=కావలి యుంచ
బడినదో, పెరుందుయిల్=దీర్ఘముగ నిద్రించునట్లు, మందిర పట్టాళో=
మంత్రించి యుంచబడినదో, మా=అనేకములైన, మాయన్=ఆశ్చర్యగుణ
చేష్టితములను గలవాడా, మాదవర్=లక్ష్మికి భర్తగా నుండువాడా,
వైకుందన్=వైకుంఠ నాథుడా! ఎన్బెన్ను=అని యిట్లు, నామం పలవుం=వాని
అనంత నామములను, నవిన్బు=చెప్పితిమి. ఏల్ ఓర్ ఎంపావాయ్=ఇట్లయినచో
యోజించుము. మా అభిప్రాయము ననుసరింపుము.

తా॥ శ్లాఘ్యమైన రత్నఖచిత మగు మేడయం దంతట దీపములు జ్వలింపగా
ధూపము పరిమళింప, సుఖశయ్యయందు పవ్వళించి యుండు మామ
కూతురా! మణిమయ మగు తలుపు గడియ దీసి రారాదో! అత్తా ఆ
బిడ్డను లేపవమ్మా, నీ కూతురు మూగయో లేక చెప్పడో? గాఢనిద్రయా.
కావలిపెట్టిరా? మైమఱచి నిద్రించు నట్లు మంత్రవాదము చేయ
బడినదా? ఈ బిడ్డ మేల్కొనునట్లు భగవన్నామములను అనుసంధింపుడు
అని తల్లి చెప్పగా ఇది పరకే సహస్రనామములను అనుసంధించితిమి.
మీరును అనుసంధించి లేపుడు అనుచున్నారు.

10. నోత్తు చ్చువర్కం పుకుగిన్త, అమ్మనాయ్!
 మాత్తముం తారారో వాశల్ తిఱవాతార్!
 నాత్త త్తుళాయ్ముడి నారాయణన్ నమ్మాల్!
 పోత్త ప్పుత్తైతరుం పుణ్ణియనాల్ పణ్డారునాళ్!
 కూత్తత్తిన్ వాయ్ వీళ్ంద కుంబకరుణనుం!
 తోత్తుం ఉనక్కే పెరుంతుయిల్ తాన్ తన్నానో!
 ఆత్త అనందలుడయాయ్ అరుంగలమే!
 తేత్తమాయ్ వన్దు తిఱ వేలోరెమ్బా వాయ్||

టీకా: నోత్తు=చక్కగా నోము నోచి, చ్చు వర్కంపుగిన్త=సుఖానుభవము జేయు, అమ్మనాయ్=ఓయమ్మా (అని లేపియు మారాడక శయనింపగ), వాశల్=వాకిలి, తిఱవాతార్=తెలుపక పోయినను (శ్రమ పడుచున్న మిమ్ములను చూచి), మాత్తముం తారారో=ఒక మాటైన మాట్లాడ రాదా యనిన (మీరలు నన్ను నిందించుటకు వాడిట గలదా అనగా నీవు యింట లేడనినను), నాత్త=పరిమళించుచున్న, తుళాయ్ ముడి=తులసి మాలలచే నలంకరింపబడిన, శిరస్సుగల, నారాయణన్=నారాయణుడై, నమ్మాళ్=(ఆశ్రితులమగు) మాచేతపోత్త=మంగళాశాసనము చేయబడి, ప్పుత్తైదరుం=పురుషార్థము నిచ్చువాడై, పుణ్ణియనాల్=స్థిరధర్మమగు వానిచే, పణ్డారునాళ్=(రావణుడు పిరాట్టిని విశ్లేషింప జేసిన మునుపటి కాలము నందు), కూత్తత్తిన్=యమునియొక్క, వాయ్=నోటిని, వీళ్ంద=పడిన, కుంబకరుణనుం=కుంభకర్లుడును, ఉనక్కే=నీకు, తోత్తుం=ఓడిపోయి, పెరుందుయిల్=పెద్దనిద్రను, తాన్=తాను, తన్నానో=నీకు ఇచ్చి పోయెనో అను నట్టి, ఆత్త అనందలుడయాయ్=పెద్ద నిద్రగల దాననా! అరుంగలమే=మాకు శిరోభూషణ మైనదానా! తేత్తమాయ్ వన్దు=తడబడక తెలివితో వచ్చి, తిఱ=తలుపుతెలుపుము. ఏల్ ఓర్ ఎంపావాయ్= ఇట్లయినచో యోజింపుమా! మా అభిప్రాయము ననుసరింపుము.

తా|| నోము నోచి స్వర్గఫలమును బొందిన రక్షకురాలా తలుపు తెఱవకున్నను ప్రత్యుత్తరము నివ్వరాదా? (తలుపు మూసినచో నోరును? మూయవలయునో ఐశ్వర్యము మించినచో బంధువులను 'ఏమి' అనను గూడదా? పరిమళించు

తులసిని శిరస్సున ధరించి యుండు సర్వవ్యాపకుడగు నారాయణుడైన
పరమధార్మికునిచేత పూర్వము యముని నోటబడిన కుంభకర్ణుడును
ఓడి నీకే పెద్ద నిద్దురను తానే యిచ్చినాడో? అధికనిద్ర గల దానా!
శిరోభూషణమైన దానా? తెలివితో వచ్చి తలుపు తెలుపుమా! అనిరి.

11. పాశురము:

కత్తుక్కఱవై కణంగళ్ పలకఱందు|
శెత్తార్ తిఱలళియ చెన్ఱు శెరుచ్చెయ్యమ్|
కుత్తమ్ బన్ఱిల్లాద కోవలర్దం పొత్కొడియే|
పుత్తరవల్ కుల్ పునమయిలే పోదరాయ్|
శుత్తత్తు త్తోళిమార్ ఎల్లారుం వన్ఱు నిన్
ముత్తం పుగుందు ముగిల్ వణ్ణన్ పేర్ పాడ|
శిత్తాదే పేశాదే శెల్వప్పెండాట్టి నీ|
ఎత్తుక్కు ఉఱంగుంపారుళ్ ఏలో రెమ్బా వాయ్||

టీకా: కత్తుక్కఱవై=దూడలను ఈనిన పశువులు, కణంగళ్ పల=అనేక
సమూహములను, కఱందు=(పాలను) పితికి, శెత్తార్ తిఱలళియ=శత్రువుల
బలము మాయునట్లు, శెన్ఱు శెరుచ్చెయ్యమ్=వెడలి యుద్ధము చేయు,
కుత్తమ్ బన్ఱిల్లాద=దోషము ఒకటియులేని, కోవలర్దం=గొల్లకులమునకు
పొత్కొడియే=బంగారుతీగెపంటి దానా, పుత్తరవల్ కుల్=పుట్టలోని సర్పము
వంటి నితంబముకల, పునమయిలే=అడవినెమలివంటి దానా! పోదరాయ్=
రమ్మా (అందరు వచ్చిరా అనిన చెప్పుచున్నారు), శుత్తత్తుతోళిమార్=
బంధుజనములైన సఖులు, ఎల్లారుంవన్ఱు=ఎల్లరును వచ్చి, నిన్=నీ, ముత్తం
పుగుందు=వాకిలిముందు జొచ్చి (చేయుపనిని చెప్పుచున్నారు), ముగిల్
వణ్ణన్=మేఘవర్షుని, పేర్ పాడ=తిరునామములను పాడగా, శిత్తాదే పేశాదే=
లేచినట్లు గుర్తగు చేష్టయు చేయక, మాటయు మాటాడక, శెల్వప్పెండాట్టి=
ఐశ్వర్యముకలదానా! నీ=నీవు, ఎత్తుక్కు ఉఱంగుం పారుళ్=నిద్రించు
అభిప్రాయము ఏమి? ఏల్ ఓర్ ఎంపావాయ్=ఇట్లయినచో యోజించుము.
మా అభిప్రాయము ననుసరింపుము.

తా|| ఈనిన పశువుల మందల ననేకమును పాలు పిలికి యుద్ధమున శత్రువుల బలముల నశింపజేసి కొంచె మైనను దోషములేని గోపాలపంశము నకు కోరదగిన లతాంగీ! సర్పము పంటి నితంబముగల దానా! అడవి నెమలిపంటిదానా? రమ్ము. బంధుజను లందఱు నీ వాకిట ప్రవేశించి నీలమేఘశ్యాముని తిరునామానుసంధానము చేయగా కదలక పలుకకుండు ఐశ్వర్యపంతురాలా! ఏల నిద్రించు చున్నావు?

12. పాశురము:

కనైత్తు ఇళంకత్తెరుమై కన్ఱుక్కు ఇరంగి
నినైత్తు ములైవళియే నిన్ఱుపాల్ శోర!
న నైత్తిల్లం శేఱాక్కుం నఱ్చెల్వన్ తంగాయ్!
పనిత్తలైవీళ నిన్ వాశల్ కడైపత్తి!
శినత్తినాల్ తెన్ ఇలంగైక్కోమానై శ్చెత్త!
మనత్తుక్కు ఇనియానై ప్పొడవుం నీవాయ్ తిఱవాయ్!
ఇనిత్తానెళుందిరాయ్ ఈ తెన్న పేరుఱుక్కమ్!
అనైత్తిల్లత్తారుం ఆఱిందు ఏలోరెమ్బా వాయ్!!

టీకా: కనైతు=(పాలు పితుకు వారు లేనందున చేపుచే) అఱచిఇళంకత్తెరుమై=లేదూడ యెనుము, కన్ఱుక్కు ఇరంగి=దూడయందు కనికరముకలిగి నినైత్తు=తలచి, ములైవళియే=స్తనముల గుండ, నిన్ఱు=స్థిరముగా, పాల్=పాలు, శోర=కారగా, ననైత్తిల్లంశే ఱాక్కుం=తడిసియిల్లు బురదచేయు నఱ్చెల్వన్=మంచినంపన్నునియొక్క, తంగాయ్=చెల్లెలా! పనిత్తలై వీళ=మంచు తలపై పడుచుండగా, నిన్=నీ, వాశల్=వాకిలి, కడైపత్తి=గడప పట్టుకొని (ఇట్లు చెప్పుచున్నను ఏరు పడు బాధలను చూతమని యాబిడ్డ యూరకుండగా స్త్రీలను బాధించు శ్రీ కృష్ణుని విడిచి స్త్రీలకు రక్షకంబగు శ్రీరామపుత్రాంతము చెప్పిన ఈ బిడ్డ లేచునని చెప్పుచున్నారు.), శినత్తినాల్=కోపముచే, తిన్ ఇలంగైక్కోమానై=చూడ దగియుండు లంకేశ్వరుని, శెత్త=సంహరించిన, మనత్తుక్కు=మనస్సుకు, ఇనియానై=ప్రియుని, ప్పొడవుం=పాడినను, నీ=నీ, వాయ్=నోరు, తిఱవాయ్=తెరువపు. ఇనిత్తానెళుందిరాయ్=ఇకనైనను లేమ్మా ఈతెన్న=ఇదియేమి?

పేరుఱక్కమ్=పెనునిద్ర, అనైత్తిల్లత్తారుం=అన్ని యిండ్లవారును, అఱిందు= తెలిసికొనిరి. ఏల్=ఇట్లయినచో, ఓర్= యోజింపుము. ఎంపావాయ్=మా అభిప్రాయము ననుసరింపుము.

తా|| పాలచేపుచే అఱచున్న మొదటి ఈతగల యెనుము దూడను స్మరించి పొదుగులనుండి పాలుకారగా ఇల్లంతయు బురదయగునట్టి మంచి సంపన్నుని యొక్క చెల్లెలా! మంచుచే తల తడియగా నీ వాకిలి గడపను బట్టుకొని కోపముచే రావణుని సంహరించిన మనఃప్రియుడగు శ్రీరామమూర్తిని గానము చేసినను నీవు నోరు తెఱువపు. ఇకనైనను లెమ్మా! ఇదేమి అధికనిద్రగా నున్నది. సమస్తమైన వారును గుర్తెఱిగిరి అన్ని యిండ్ల వారును తెలిసికొనిరి, పడుచు లందరును నీ వాకిట నుండి పిలుచుచున్నారని అందఱికిని తెలియునులె మృనుచున్నారు.

13. పాశురము:

పుళ్ళిన్ వాయ్ కీండానై పొల్లా అరక్కనై|
క్కిళ్ళిక్కళైన్దానై కీర్తివై ప్పొడిప్పోయ్|
పిళ్ళైగళ్ ఎల్లారుం పావైక్కళం పుక్కార్|
వెళ్ళియెళుందు వియాళముఱంగిత్తు|
పుళ్ళుం శిలుంబినగాళ్ పోదరిక్కణ్ణినాయ్|
కుళ్ళక్కుళిర క్కుడైందు నీరాడాదే|
పళ్ళిక్కిడత్తియో పావాయ్ నీ నన్నానాళ్|
కళ్ళంతవిర్న్దు కలందు ఏల్ ఓర్ ఎంపావాయ్||

టీకా: పుళ్ళిన్=పక్షివలె వచ్చిన బకాసురుని, వాయ్=నోటిని, కీండానై= చీల్చిన వానిని, పొల్లా అరక్కనై=దుష్టరాక్షసుని, క్కిళ్ళిక్కళైన్దానై= గిల్లిపాఱవైచిన వానియొక్క కీర్తివై=చరితమును, పాడి=గానముచేసి, ప్పొయ్=వెడలి, పిళ్ళైగళ్=పిన్నపడుచులు (మనము లేప వలసిన), ఎల్లారుం=అందరును, పావైక్కళం=సంకేతస్థలమునందు, పుక్కార్=ప్రవేశించిరి. వెళ్ళి యెళుందు= శుక్ర - డుదయించెను. వియాళ=గురుడు, ముఱంగిత్తు=అస్తమించెను (మీకు నక్షత్రము లన్నియు శుక్ర గురువులు గానే తోచును అనగా

చెప్పుచున్నారు), పుళ్ళం=పక్షులును, శిలుంబిన గాణ్=కూయుచు పోవుచున్నవి. పోదరిక్కణ్ణినాయ్=పుష్పమధ్యమున తుమ్మెద లున్నట్లున్న నేత్రములు గలదానా! కుళ్ళక్కుళిర=మిక్కిలి చల్లగా, క్కుడైందు=అపగాహించి, నీరాడాదే=తీర్థమాడక, పళ్ళిక్కిడత్తియో=శయనమందే నిద్రించుచున్నావే! (కృష్ణస్వర్ణ గల పడుకను వాసన చూచుచున్నావా) పావాయ్=మృదు స్వభావముగల, నీ=నీపు, నన్నానాళ్=ఈ మంచిదిన మందు, (శ్రీకృష్ణునితో జలక్రీడలు సల్పు మనము అతనితోడ గూర్చుండునట్లుచేకూడినది.) కళ్ళంత విర్న్దు=కపటమును విడిచి (కృష్ణగుణచేష్టతములను స్మరించుకొనుచు పరుండి యుండు) కలందు=మాతో కలిసి అనుభవింప జూడుమా! ఏల్=ఇట్లయినచో, ఓర్=యోజించుమా, ఎంపావాయ్=మా అభిప్రాయము నసరింపుమా!

తా|| తెల్లని పుష్పమున నల్లనితుమ్మెదపలె నుండు నేత్రసౌందర్యము గలదానా! పక్షి నోటిని చీల్చిన వానిని శరీరాత్మలను వేటుపఱచినట్లు సీతారాములను వేరు పరచిన కతినుడగు రావణుని సంహరించిన శ్రీ రాములవారియొక్క చరిత్రమును పడుచు తెల్లరును పాడుచు వెడలి సంకేత స్థలమందు ప్రవేశించిరి. శుక్రుడు ఆకాశమధ్యమునకు పచ్చెను. బృహస్పతి అస్తమించెను. పక్షులు మేతకై కూయుచు బోయినవి. చిన్న దానా! మంచి దినమున కపటము విడిచి మాతో కలిసి కృష్ణుని యెడబాయుట వలన కల్గిన తాప మారునట్లు చల్లగ తీర్థ మాడక శయ్యయందే నిద్రించుచున్నావేమి? అనిరి.

14. పాశురము:

ఉంగళ్ పుళైక్కడై తోట్టత్తు వావియుళ్|
 శెంగళునీర్ వాయ్ నెగిళిందు ఆంబల్ వాయ్ కూంబినకాణ్|
 శెంగల్ పొడిక్కుళై వెణ్ పల్ తవత్తవర్|
 తంగళ్ తిరుక్కోయిల్ శంగిడువాన్ పోతందార్|
 ఎంగళై మున్నమ్ ఎళుప్పువాన్ వాయ్ పేళుమ్|
 నంగాయ్ ఎళుందిరాయ్ నాణాదాయ్ నావుడయాయ్|
 శంగొడు శక్కరం ఏన్నమ్ తడ క్కైయన్|
 పంగయ క్కణ్ణానై ప్పొడు ఏలోరెమ్బావాయ్||

టీకా: ఉంగళ్=మీయొక్క, పువైక్కడైత్తోట్టత్తు=పెరటితోటయందలి వావియుళ్= బావిలోని, శెంగళునీర్=ఎఱ్ఱకలుపలు, వాయ్ నెగిళిందు=వికసించి, ఆంబల్= నల్లకలుపలు, వాయ్కూందినకాణ్=మూసికొన్నవి, శెంగల్ పొడిక్కుత్తై= కావిరాయిపొడిలో తడిపిన వస్త్రములును, వెణ్పల్=తెల్లనిపళ్లును గల, తపత్తవర్=తపోవేషధారులగు సన్న్యాసులు, తంగళ్=తమయొక్క, తిరుక్కోయిల్=దేవస్థానములలో, శంగిడువాన్=తిరువారాధన చేయుటకై, పోతందార్=పోవుచున్నారు. (అనగా) (తామసారాధనకాలము సాత్త్వికులకు ప్రమాణమో? అనగా సాత్త్వికమగు నీమాటయే ప్రమాణము కాక పోయేనే? అనుచున్నారు.) ఎంగళై=(స్నానము చేయుటకై యున్న) మమ్మును మున్నమ్=ముందుగ వచ్చి, ఎళుప్పువాన్=లేపునట్లు, వాయ్ పేళుమ్=నోటితో చెప్పి, నంగాయ్=పూర్ణురాలా! నాణాదాయ్=సిగ్గులేని దానా! ఎళుందిరాయ్= లేవవలయును నాపుడయాయ్=నీ మధురమైన సంభాషణమును విన వచ్చితిమి. (అనగా) శంగొడు=శ్రీపాంచజన్యమును శక్కరం=శ్రీసుదర్శనమును, ఏన్దుమ్=ధరించిన వాడై, తడ=అజానుబాహువగు క్కైయన్=శ్రీహస్తములు గల వాడై పంగయ=తామర పుష్పములవంటి క్కణ్ణానై= నేత్రములు గలవానిని, ప్పొడు ఏలోరెమ్బావాయ్=గానము చేయవలయును.

తా|| నే నందఱిని లేపెద నని చెప్పి నిద్రించుచున్న సిగ్గులేనిదానా! మీ పెరటితోటబావిలో ఎఱ్ఱకలుపలు వికసించి నల్లకలుపలు ముకుళించినవి. కావి వస్త్రములను ధరించి తెల్లని దంతములు గలిగి తపోవేషధారులగు శైవులు తమ తమ దేవస్థానములకు కుంచెకోలలు అను బీగములతో తలుపులు తెఱచు నిమిత్తమై పోవుచున్నారు. మాటనేర్పరియగు పూర్ణురాలా శంఖచక్రములను ధరించిన విశాల మగు హస్తములు గలవాడగు పుండరీకాక్షుని తిరునామానుసంధానము చేయుటకొరకు లెమ్ము అనుచున్నారు.

15. ఎల్లైయళం కిళియే ఇన్నం ఉఱంగుదియో|

శిల్ ఎన్దు అళైయేల్ మిన్ నంగైమీర్ పొదరుకిన్డేన్|
వల్లై ఉన్ కట్టురైకళ్ పణ్డే ఉన్ వాయ్ అఱిదుమ్|

వల్లర్కళ్ నీంగళే నానేదాన్ ఆయిడుగి
 ఒల్లై నీ పోదాయ్ ఉనక్కెన్న వేఱుడైయై
 ఎల్లారుం పోందారో పోన్దార్ పోన్దు ఎణ్ణిక్కోళ్.
 వల్లనై కొన్డానై మాత్తాయై మాత్తు అళిక్క.
 వల్లనై మాయనై ప్పొడు ఏలోరెమ్బావాయ్.

టీకా: ఎల్లైయళంకిళియే=ఓహో! లేతచిలుకా! ఇన్నం=ఇంకను, ఉఱంగుదియో=నిద్రించుచున్నావో (అనిన), నంగైమీర్=పూర్ణు లారా శిల్ ఎన్ఱు=చిపుక్కనునట్లు అళైయేల్ మిన్=పిలువకుడు. పోదరుకిన్టేన్=వచ్చుచున్నాను (అనిన), వల్లై=మాట్లాడుటలో సమర్థురాలగు, ఉన్ కట్టురైకళ్=నీ చతురపుమాటలను, ఉన్ వాయ్=నీ నోటిని, పణ్డే=ముందే, అఱిదుమ్=ఎఱుగుదుము. (అనగా) నీంగళే=మీరలే. వల్లర్కళ్=మాటలయందు సమర్థులు, నానేదాన్=నేనే, ఆయిడుగ=అగుగాక అని చెప్పి, (మీకు చేయవలసినదేమన) నీ=నీవు, ఒల్లై=మాసమూహమున, పోదాయ్=శీఘ్రముగ వచ్చి, నిల్వ వలయును. ఉన్ క్కెన్న=నీకు ఏమి? వేఱుడైయై=ప్రత్యేకాను భవము? (అని అడుగగా) ఎల్లారుం పోందారో=అందరును వచ్చిరో, పోన్దార్=వచ్చినారు, పోన్దు=వచ్చి, ఎణ్ణిక్కోళ్=లెక్క బెట్టుకొనుము. (అనిన) వల్లనై=బలిష్ఠమగు కువల యాపీడమను ఏనుగును, కొన్డానై=చంపినవాడై, మాత్తారై=కంనుడు మొదలగు శత్రువులయొక్క మాత్తు=మదమును అళిక్క=నశింపజేయుటకు వల్లనై=సమర్థుడై, మాయనై=గొల్లపడుచుల మాయలో పడజేయు వానిని, ప్పొడు ఏలోరెమ్బావాయ్=గానము చేయుటకు.

తా|| చిలుకపలుకులపంటి పలుకులు కలదానా? ఇంకను నిద్రించుచున్నావేమి? అని లేపుటకు వచ్చిన గోపికలు అడుగగా పూర్ణులారా! చిప్పున పిలువకుడు; వచ్చుచున్నాను. (అని లోపలనున్న గోపిక చెప్పెను.) నీవు మాటనేర్పరి యని మునుపే మాకు తెలియును. (అని బైటనున్నవారు అనిరి.) మీరే మాటనేర్పరులు లేక నేనేకానిమ్ము. ఇప్పుడు మీకు చేయవలసినదేమి? అని లోపలనున్న గోపిక అడుగగా నీవు మా గోష్ఠికి రమ్ము. నీ కేమి వేఱైన అనుభవము అని (బైటనున్నవారు అనిరి.) అందరును వచ్చిరా? అని (లోపల నున్న గోపిక అడిగెను.) వచ్చిరి; వచ్చి లెక్క బెట్టుకొమ్ము అని బైటనున్న వారు అనిరి. మనము చేయవలసిన దేమని లోపలనున్న

గోపిక అడిగెను. బైటనున్న వారు “బలముగల కువలయాపీడము అను ఏనుగును కంసాదిశత్రువులను సంహరించిన అతిమానుషచేష్టి తములు గల శ్రీకృష్ణగుణములను పాడుటకుగా” అని యనుచున్నారు.

16. నాయకనాయ్ నిన్ద నందగోపనుడైయ|

కోయిల్ కాప్పానే కొడి త్తోన్టుమ్ తోరణ|

వాయిల్ కాప్పానే మణిక్కదవమ్ తాళ్ తిఱవాయ్|

ఆయర్ శిఱుమియరో ముక్కు అఱై పఱై|

మాయన్ మణివణ్ణన్ నెన్నలే వాయ్ నేర్న్దాన్|

తూయోమాయ్ వన్దోమ్ తుయిలెళ ప్పాడువాన్|

వాయాల్ మున్నంమున్నం మాత్తాదే అమ్మా నీ|

నేయ నిలైక్కదవం నీక్కు ఏలోరెమ్బా వాయ్||

టీకా: నాయకనాయ్-నిన్ద=(ముందు) లేచినవారు నిద్రించు చున్నవారిని లేపగా అందరును గూడి పోయి) మాకు స్వామిగా నున్న నందగోపనుడైయ=(శ్రీ నందగోపుల యొక్క, కోయిల్=తిరుమాళిగను, కాప్పానే=కాపాడువాడా! కొడి=ఔక్కిము, త్తోన్టుమ్=ప్రకాశించుచున్న, తోరణ=తోరణములుకట్టి యుండు, వాయిల్=(రెండవ) ద్వారమును, కాప్పానే=కాచియుండువాడా! మణిక్కదవమ్=సాగసైన తలుపుయొక్క, తాళ్=గడియను, తిఱవాయ్=తెరుపుము (ప్రవేశింపజేయవలయును అనగానే పూతనవంటి వారేమో, మిమ్ములోపల ప్రవేశింప చేయుటకు భయముగా నున్నది అనిన) ఆయర్=(కుడి ఎడమ తెలియని) గొల్లకులమున బుట్టిన, శిఱుమియరో ముక్కు=చిన్న పడుచులమగు మాకు, మాయన్=ఆశ్చర్యచేష్టితములు గల, మణి వణ్ణన్=నీలరత్నపర్ణుడగు సర్వేశ్వరుడు, అఱై=శబ్దించెడు, పఱై=వాద్యమును ఇప్పించెద నని, నెన్నలే=నిన్ననే, వాయ్ నేర్న్దాన్=ఆనతిచ్చెను (అనగా వాడు చెప్పినను మీరు ప్రయోజనాంతరపరులుగదా అనిన) తూ. 'మాయ్=అనన్యప్రయోజనులవై, తుయిలెళ=నిద్రనుండి లేచునట్లు, ప్పాడువాన్=మేల్కొలుపులు పాడుటకు, వన్దోమ్=పచ్చియున్నాము. అమ్మా=స్వామీ! మున్నం మున్నం=ముందు ముందుగా, వాయాల్=నీ నోటిచే, మాత్తాదే=ఆటంక పరచకుండవలెను. నేయ=చేరి

యుండెడి, నిలైక్కదపం=పొందికగా నున్న తలుపును, నీ=నీవే, నీక్కు= తెలుపవలయును, ఏల్ ఓర్ ఎంపావాయ్=ఇట్లయినచో యోజింపుము; మా అభిప్రాయముననుసరింపుము.

తా|| నాయకుడగు నందగోపాలుని గృహరక్షకుడా! ధ్వజముచే ప్రకాశించు చుండు తోరణములతో గూడిన ద్వారపుకాపలివాడా! రత్నమయమగు తలుపు తెలుపుము. కపటము తెలియని గొల్ల పిన్న పడుచులకు వాద్య విశేషమును ఆశ్చర్యగుణచేష్టితుడును, నీలమణిచ్చాయ గలవాడు నగు శ్రీకృష్ణుడు నిన్ననే యిచ్చునట్లు పచించెను. పరిశుద్ధులమై మేల్కొలుపులు పొడుటకై వచ్చితిమి. నీవు మనస్సున ఏమి తలంచినను ముందుముందు నోటితో ఆటంకపఱచకుము. స్వామీనీవే పొందికగల స్థిర కవాటమును తెలుపుము.

17. అమ్మరమే తణ్ణీరే శోతే అఱమ్ శెయ్యుం|

ఎంబెరుమాన్ నందగోపాలా ఎళుందిరాయ్|

కొమ్మనార్కెల్లాం కొళున్దే కులవిళక్కే|

ఎంబెరుమాట్టియశోదాయ్ అఱిపురాయ్|

అమ్మరం ఊడరుత్తు ఓంగి ఉలకు అళంద|

ఉమ్మర్ కోమానే ఉఱంగాదు ఎళున్దిరాయ్|

శెంపాన్ కళల్ అడిచ్చెల్వా బలదేవా|

ఉంబియుం నీయుం ఉఱంగు ఏల్ ఓర్ ఎంపావాయ్||

టీకా: అమ్మరమే=వస్త్రమును, తణ్ణీరే=చల్లనితీర్థమును, శోతే=ప్రసాదమును అఱమ్=ధర్మబుద్ధితో, శెయ్యుం=దానముచేయు నట్టి, ఎంబెరుమాన్= మాకు స్వామియైన, నందగోపాలా=శ్రీనందగోపాలుడా, ఎళుందిరాయ్= లేపవలయును, కొమ్మనార్కెల్లామ్=ప్రబులిచెట్లపంటి స్త్రీల కందరికిని, కొళున్దే=చిగురైనదానా! కులవిళక్కే=కులదీపమా! ఎంబెరుమాట్టి=మాకు స్వామిని యగు, యశోదాయ్=యశోదాదేవీ, అఱిపురాయ్=లేప వలయును అమ్మరం=ఆకాశ మంతయు, ఊడరుత్తు=మధ్యభేదించుకొని, ఓంగి=(పరమ పదము పరకు) పెరిగి, ఉలకు=(సమస్త) లోకములను, అళంద= కొలుచుటచేత, ఉమ్మర్=దేవతలకు, కోమానే=రాజైనవాడా! ఉఱంగాదు=

నిద్రింపక, ఎళున్దిరాయ్=లేపపలయును, (అనిన వాడు లేపకుండగా ముందుగ బలరాముని లేపు క్రమము తప్పితి మని), శెంపాన్=ఎఱ్ఱబంగారుతో చేయబడిన, కళల్=బిరుదు పెండరము గల, అడి=శ్రీపాదములుగల, చ్చెల్వా=బలదేవా=శ్రీమంతుడ వగు బలదేవా, ఉంబియుం=నీ సోదరుడగు శ్రీకృష్ణుడును, నీయుం=(వానికి లోబడి యుండు) నీవును, ఉఱంగు=నిద్రింపకుండ పలయును, ఏల్ ఓర్ ఎంపావాయ్=ఇట్లయినచో యోజింపుము. మా అభిప్రాయము ననుసరింపుము.

తా|| పస్త్ర, తీర్థ, ప్రసాదములను దానము చేసెడు మాస్వామి యగు నందగోపాలా! మేల్కొనుమా! లతాంగులకు చిగురైనదియు, కుల ప్రదీపమును మా స్వామిని యగు యశోదా! మేల్కొంచుమా! ఆకాశాపకాశమును భేదించుకొని పెరిగి సమస్త లోకములను కొలిచిన దేవాధి దేవుడా! నీ తమ్ముడును, నీవును నిద్రింపక మేల్కొనపలయు ననుచున్నారు.

18. ఉందు మద కళిత్తన్ ఓడాద తోళ్ పలియన్|

నందగోపాలన్ మరుమకళే నప్పిన్నాయ్|

కందం కమళుం కుళలీ కడైతిఱవాయ్|

వన్దు ఎంగుం కోళి అళైత్తనకాణ్ మాదవి|

ప్పన్దల్ మేల్ పల్కాల్ కుయిలి నంగళ్ కూవినకాణ్|

పన్దు ఆర్ విరలి ఉన్ మైత్తునన్ పేర్పాడ|

శెందామరై క్కెయార్ శీర్ ఆర్ వళై ఒళిప్ప|

వన్దు తిఱవాయ్ మగి శిందు ఏలోరెమ్బావాయ్||

టీకా: మద=మదజలము, ఉందు=న్రవించు, కళిత్తన్=ఏన్లుపంటి బలముగల ఓడాద=శత్రుబలము చూచి వెనుదీయని, తోళ్ పలియన్=భుజ బలము కలవాడగు, నందగోపాలన్=శ్రీ నంద గోపుల యొక్క, మరుమకళే=కోడలైన, కందం=పరిమళము, కమళుం=వీచు చుండు, కుళలీ=తల వెంట్రుకలు గల దానా, నప్పిన్నాయ్=నీశాదేవి, కడైతిఱవాయ్=తలుపు తెఱుపుమా యనిన (నేను లేచుటకు తెల్లవారినదా అనగా), కోడి=కోళ్లు ఎంగుం=అంతటను, పన్దు=పచ్చి, అళైత్తనకాణ్=కూయుచున్నవి (అదియునుగాక), మాదవి=మాధవీ లతయొక్క, ప్పన్దల్ మేల్=పందిరిమీద,

కుయిలి నంగళ్=కోకిల గుంపులు, పల్ కాల్=పలుమారు, కూవినకాణ్= కూయుచున్నవి చూడుమా! (అని చెప్పి), పన్ను=చెందైనది, ఆర్=పొందియుండెడు, విరలి=వేళ్లు గలదానా! మైత్తునన్=మేనరికపు సంబంధు లగు మీ రిరువురును సల్లాపము లాడునపుడు, ఉన్=నీపక్ష ముందుండి, పేర్పాడ=వానితిరునామముల పాడుట కనుగుణముగ, శీర్ ఆర్=సౌందర్య మతిశయించి యుండు, వళై=చేతి కంకణాది ఆభరణములు, ఒళిప్ప=శబ్దించునట్లు, పన్ను=(నడచి) వచ్చి, శెందామరై క్కైయార్=ఎఱ్ఱతామరపుష్పము పంటి చేతితో, మగిళిందు ఏల్ ఓర్ ఎంపావాయ్=సంతోషముతో, తిఱవాయ్=తలుపు తెఱుపుమా!

తా|| మదగజముపంటి వాడును, ఓడని భుజబలముగల వాడు నగు నందగోపాలునికి కోడలగు నీళాదేవీ! పరిమళించు చుండు శిరోజములు గలదానా! తలుపు గడియను తీయుమా! కోళ్లు అంతటను కూయుచున్నవి సుమీ! పూల గురువిందతీగెల పందిళ్ళపై కోకిల సమూహములు కూయుచున్నవి సుమీ! బంతిచే నిండియున్న వ్రేళ్ళు కలదానా! (అనిన మీరు వచ్చిన పనియే మనిన) నీ ప్రియుని నామంబులు పాడుటకు (అట్లయిన తలుపు తెఱచుకొని రండు అనిన విని) ఎఱ్ఱతామరల పంటి శ్రీ హస్తమున కంకణాద్యాభరణములు ఘోషింపగ నీవే వచ్చి తలుపు తెఱుపుమా! అనుచున్నారు.

19. కుత్తువిళక్కు ఎఱియ కోట్టుక్కాల్ కట్టిల్ మేల్.
మెత్తెన్త పంచ శయనత్తిన్ మేల్ ఏఱి
కొత్తు అలర్ పూంగుళల్ నప్పిన్నై కొంగైమేల్.
వైత్తుక్కిడందమలర్ మార్పా వాయ్ తిఱవాయ్.
మైత్తడం కణ్ణినాయ్ నీ ఉన్మణాళనై.
ఎత్తనై పోదుమ్ తుయిలెళ వొట్టాయిగాణ్.
ఎత్తనై యేలుమ్ పిరివు ఆత్తకిల్లాయాల్.
తత్తువమన్ను తకవు ఏలో రెమ్బావాయ్||

టీకా: కుత్తువిళక్కు=గుత్తిదీపములు, ఎఱియ=నలుప్రక్కల వెల్గుచుండగా, కోట్టుక్కాల్=ఏన్నదంతములచే చేయబడిన కాళ్ళు గల, కట్టిల్ మేల్=

మంచముమీద, మెత్తెన్న=మృదువైన, పంచ=అయిదుగుణములు, గల శయనత్తిన=పరుపు యొక్క, మేల్=పైన, ఏఱి=ఎక్కియుండి, కొత్తు=గుత్తులు గుత్తులుగ, అలర్=వికసించిన, పూంగుళల్= పూలను ధరించిన కేశభారము గల, నప్పిన్నై=నీశాదేవియొక్క, కొంగై మేల్=స్తనముల మీదుగా, వైత్తు=ఉంచి, కిడంద=యున్న, మలర్=వికసించిన, మూర్పా=పక్షస్థలము గలవాడా! వాయ్ తిఱవాయ్=నోరు తెరచి ఒక పలుకు పలుకరాదా (అనిన వాడు నోరు తెరచి మాట్లాడబోవ నీశాదేవి మాట్లాడ పద్దని కనుపైగ చేయుటను చూచి), మైత్తడం కణ్ణినాయ్=కాటుకచే నలంకృతమగు నేత్రములు గల్గి, నీడన్మణాళనై=నీపు నీయొక్క భర్తయగుశ్రీకృష్ణుని, ఎత్తనైపోదుమ్=ఒక్కక్షణకాల వైనను, తుయితెళ=నిద్రమేల్కొన, వొట్టయిగాణ్=ఒప్పు సుమా ఇట్టులొనర్చుట, ఎత్తనైయేలుమ్=క్షణకాల వైనను, పిరిపు=వాడు ఎడబాయుటను, ఆత్త కిల్లాయ్ ఆల్=సహింపని నీశాదేవి, తత్తువమన్ను=నీ స్వరూపమునకు తగదు, తకవు=నీ స్వభావమునకు, తగదు; ఏల్ ఓర్ ఎంపావాయ్= ఇట్లయినచో యోజింపుము.

తా|| దీపములు వెలుగుచుండగ మంచముపై సాగను, చల్లదనము, మృదుత్వము పరిమళము ధావళ్యమును అను అయిదుగుణములు గల శయ్యమీద పుష్పములకు పరిమళమును గల్గజేయు తల వెండ్రుకలుకల నీశాదేవి యొక్క స్తనప్రదేశమందు శయనించినవాడా! నోరు తెరచి 'చింతింపవలదు' అని ఒకపలుకు పలుక రాదా! కాటుకతో కూడిన విశాలనేత్రములు కల నప్పినపిరాట్టి! నీపు నీ ప్రాణనాథుని యెంత ప్రాదైనిను నిదుర మేల్కొననీయపు. క్షణమైనను విశ్లేషమును సహింపజాలవు. ఆశ్చర్యము. ఇది నీ స్వరూపస్వభావములకు తగదుసుమా!

20. ముప్పత్తమూవర్ అమరర్కు మున్ శెన్ను।
కప్పం తవిర్కుం కలియే తుయిలెళాయ్।
శెప్పముడైయాయ్ తిఱలుడైయాయ్ శెత్తార్క్కు।
వెప్పం కొడుక్కుం విమలా తుయిలెళాయ్।
శెప్పు అన్న మెన్ములై శెవ్వాయ్ శిఱుమఱుంగుల్।
నప్పిన్నై నంగాయ్ తిరువే తుయిలెళాయ్।

ఉక్కముం తట్టొళియుం తన్ను ఉన్ మణాళనై|

ఇప్పోదే ఎమ్మై నీరాట్టేలోరెమ్బావాయ్||

టీకా: ముప్పత్తమూవర్=ముప్పదిమూడు విధములగు, అమరర్కు=దేవతలకు, మున్=ముందే (దుఃఖము కల్గినయక), శెన్టు=(వారు తలచిన స్థలములకు) పోయికప్పుం=వారి పణకును, తవిర్కుం=పోగొట్టదగిన, కలియే=బలము కలవాడా! తుయిల్ ఎళాయ్=నిద్ర నుండి లేచి రమ్ము, శెప్పముడయాయ్=ఆశ్రితరక్షకుడవై, తిఱలుడైయాయ్=వారి విరోధములను పోగొట్టునట్టి బలముగల వాడవై, శెత్తార్క్కు=వారి విరోధులకు, వెప్పం కొడుక్కుం=దుఃఖమును (పణకును) కలుగజేయునట్టి, విమలా=పరిశుద్ధుడా! తుయిల్ ఎళాయ్=నిద్రనుండి మేల్కొనవలయును, శెప్పు అన్న=బంగారుకలశమును బోలిన, మెన్ములై=మృదువైన స్తనములును, శెవ్వాయ్=ఎఱ్ఱని అధరమును, శిఱు మఱుంగుల్=సూక్ష్మమగు నడుమును గల, నప్పిన్నై=నప్పిన్నయను పేరుగల, నంగాయ్=పూర్ణురాలా, తిరువే=శ్రీమహాలక్ష్మి పంటిదానా! తుయిల్ ఎళాయ్=నిద్ర నుండి మేల్కొని, ఉక్కముం=ఆలవట్టమును (మా నోముకు ఉపకరణములగు), తట్టొళియుం=కంచుటద్దమును, తన్ను=ఇచ్చి, ఉన్=నీ యొక్క, మణాళనై=నాయకుని(నిత్యకళ్యాణపురుషుని), ఇప్పోదే=ఇప్పుడే, (విరహముచే కృశించిన), ఎమ్మై=మమ్ము, నీరాట్టు=స్నాన మొనర్చుమా, ఏ లోరెమ్బావాయ్=ఇట్లయినచో యోచింపుము.

తా|| ముప్పదిమూడుకోట్ల దేవతలకును, ముందుగా బోయి వారి భయమును బోగొట్టు బలశాలీ! నిదుర మేల్కొనుము. ఆశ్రితరక్షణ సామర్థ్యము గలవాడా! శత్రువులకు దుఃఖమును జనింపజేయు నిర్మలుడా నిదురమేల్కొనుము. (ఇట్లు లేపియు వాడు మాఱు మాట పలుకమిచే మరల నీశాదేవిని లేపుచున్నారు.) కలశముపంటి మృదుస్తనములును ఎఱ్ఱని యధరమును, సన్నని నడుమును గల పూర్ణురాలగు నీశాదేవి! శ్రీమహాలక్ష్మీ! మేల్కొనుమా! లేచి ఏమి చేయవలయు ననిన జెప్పుచున్నారు. ఆలవట్టమును, అద్దమును ఇచ్చి నీ నాయకుని మమ్ములను ఇప్పుడే స్నానము చేయింపుము.

21. ఏత్తకలంగళ్ ఎదిర్ పొంగి మీదళిప్ప|

మాత్తాదే పాల్ శొఱియుమ్ వళ్ళల్ పెరుం పశుక్కళ్|

ఆత్మ పృథ్విత్వాన్ మకనే అఱిపుఱాయ్
 ఊత్తముడైయాయ్ పెరియాయ్ ఉలకినిల్
 తోత్తమాయ్నిన్ఱ శుడరే తుయిల్ ఎళాయ్
 మాత్తార్ ఉనక్కు పలితులైందు ఉన్ వాశల్ కణ్
 ఆత్తాదు వన్ఱు ఉన్నడి పణియుమాపోలే
 పోత్తి యామ్ వన్దోమ్ పుకళుందు ఏలోరెంబావాయ్||

టీకా: ఏత్తకలంగళ్=పాలకొఱ కుంచిన భాండములు, ఎదిర్పొంగి=ఎదురుగా పొంగి, వీదళిప్ప=పొరలునట్లు, మాత్తాడే=ఎడతెగక, పాల్=పొలను, శొఱియుమ్=పర్చించునట్టి, పళ్లల్=ఔదార్యముగల, పెరుం=బలిసియుండు పశుక్కుళ్=పశువులను, ఆత్త=లెక్కలేనన్ని, పృథ్విత్వాన్=పొందినవానియొక్క, మకనే=కుమారుడా! అఱిపుఱాయ్=మేల్కొనుమా! ఊత్తముడైయాయ్=వేద ప్రతిపాద్యుడై పెరియాయ్=నీ చేతను తెలియ శక్యముగాక, ఉలకినిల్=లోకమందు, తోత్తమాయ్ నిన్ఱ=(అశ్రితపక్షపాతము ప్రకాశించునట్లు) అపఠరించిన, శుడరే=తేజోరూపుడా, తుయిల్ ఎళాయ్=మేల్కొనవలయును! మాత్తార్=శత్రువులు, ఉనక్కు=నీయొక్క (బలమునకు), పలితులైందు=బలహీనులై, ఉన్ వాశల్ కణ్=నీవాకిటను, ఆత్తాదు=సహింపజాలక, వన్ఱు=వచ్చి, ఉన్ అడి=నీపాదములయందు, పణియు మాపోలే=పడియుండునట్లు, పోత్తి=మంగళాశాసనము చేయుటకు, యామ్=మేము (దాసులము), వన్దోమ్=వచ్చియుంటిమి, పుకళుందు=స్తోత్ర మొనర్చి, ఏలోరెంబావాయ్=ఇట్లయినచో యోజింపుము.

తా|| ఉంచిన భాండము లన్నియు నిండి పార్లునట్లు విడువక పాలిచ్చు నట్టి ఔదార్యముగల గొప్ప పశువులను ఆర్జించిన వాని పుత్రుడా! మాకొఱకై నిదుర మేల్కొన వలయును. దృఢ ప్రమాణ సిద్ధుడై, దృఢ ప్రమాణమగు వేదముచేతను తెలియ నశక్యమగు మహిమగలవాడై, లోకమం దపఠరించిన తేజోమయుడా! మేల్కొనుమా! శత్రువులు నీకు ఓడి నీవాకిట సహింప శక్తిలేనివారై వచ్చి నీపాదము లందు నమస్కరించునట్లు దాసుల మగు మేము స్తుతించి మంగళాశాసనము చేయుచు వచ్చి యాశ్రయించితిమి.

22. అంగణ్ మా ఇలత్తు అరశర్ అపిమాన!

బంగమాయ్ వందు నిన్ పళ్ళిక్కట్టిక్కీళే!

శంగం ఇరుప్పార్ పోల్ వందు తలైప్పెయ్ తోమ్!

కింగిణి వాయ్చెయ్ ద తామరై ప్పుప్పోలే!

శెన్ గణ్ శిఱిచ్చిఱితే ఎమ్మేల్ విళియావో!

తింగళుం ఆదిత్తియనుమ్ ఎళుందార్ ప్పోల్!

అన్ గణ్ ఇరందుం గొండు ఎంగళ్ మేల్ నోక్కుదియేల్!

ఎంగళ్ మేల్ శాపం ఇళందు ఎలోరెమ్బావాయ్||

టీకా: అంగణ్=అందమైన, విశాలమగు, మా ఇలత్తు=మహత్తగు భూమినేలిన, అరశర్=రాజులైనవారు, అపిమాన=అహంకారమును, బంగమాయ్ వందు=పోగొట్టుకొనివచ్చి, నిన్=నీ, పళ్ళిక్కట్టి క్కీజే=సింహాసనమునకు క్రిందుగా, శంగం=గుంపులుగ వచ్చి, ఇరుప్పార్ పోల్=ఉన్నవారిపలె, వందు=వచ్చి, తలై ప్పెయ్ తోమ్=సమీపింప గల్గితిమి, కింగిణివాయ్ చెయ్ ద=చిన్న గజ్జెల నోళ్ళ పలె వికసించిన, తామరై=తామర, ప్పుప్పోలే=పూవు పలె, శెన్ కణ్=ఎఱ్ఱనగు నేత్రములు (వాత్సల్యముచే), శిఱిచ్చిఱితే=కొంచెము కొంచెముగా, ఎమ్మేల్=ఆశ్రితులగు మాయందు, విళియావో=వ్యాపింప జేయవే, తింగళుం=చంద్రుడును, ఆదిత్తియనుమ్=సూర్యుడును, ఎళుందార్ ప్పోల్=ఉదయించినట్లు, అన్ కణ్=సాగసైన కన్నులు, ఇరందుంగొండు=రెంటితోను, ఎంగళ్ మేల్=మా విషయమందు, నోక్కుది యేల్=కటాక్షించి నట్లయిన, ఎంగళ్ మేల్=మా యొక్క, శాపం=వ్యసనము (అనుభవించియే తీరవలసినది), ఇళిందు=నశించిపోవును, ఎలోరెమ్బావాయ్=ఇట్లయినచో యోచింపుము.

తా|| ఈ మహాపృథ్విని పాలించిన రాజులు అహంకారమును విడిచి వచ్చి దేవర వారి సన్నిధియందు గుంపులుగ నున్నట్లు మేమును వచ్చి చేరితిమి. చిన్నగజ్జెల పలె వికసించిన తామరపుష్పము పలె నుండు నేత్రములతో కొంచెము కొంచెముగ మమ్ములను కటాక్షింప వలదా? సూర్యచంద్రు లుదయించినట్లు రెండు నేత్రములతో మమ్ములను కటాక్షించిన యెడల మాయొక్క పాపము లన్నియు పోవును.

23. మారి మలైముళంజిల్ మన్ని క్కిడందు ఉఱంగుం|
 శీరియ శింగం అఱిపుత్తు త్రివిళిత్తు|
 వేరి మయిర్ పొంగ ఎప్పాడుం పేర్ందు ఉదరి|
 మూరి నిమిర్ందు ముళంగి-ప్పుఱప్పట్టు|
 పోదురుమాపోలే నీ పూవై ప్పూవణ్ణా పున్|
 కోయిల్ నిన్ఱు ఇంగనే పోందరుళి కోప్పుడైయ|
 శీరియ సింగాసనత్తు ఇరున్ఱు యామ్ వన్ఱ|
 కారియమ్ ఆరాయ్ందు అరుళ్ ఏలోరెమ్బావాయ్||

టీకా: మారి=పర్వాకాలమందు, మలై=పర్వతముయొక్క ముళంజిల్=గుహ యందు,
 మన్ని=దృఢముగ పొంది, క్కిడందు=శయనించి, ఉఱంగుం=నిద్రించెడు,
 శీరియ శింగం=శౌర్యముగల సింహము, అఱిపుత్తు=మేలుకొని, త్రివిళిత్తు=
 ఉగ్రముగా చూచి, వేరి మయిర్ పొంగ=పరిమళము గలవెండ్రుకలు
 నిగుడగా, ఎప్పాడుం=నలుప్రక్కలను, పేర్ందు=కదలి, ఉదరి=దేహమును
 దులుపుకొని, మూరి=బాగుగా, నిమిర్ందు=విజ్ఞప్తిగ, ముళంగి=ఘోషించి,
 ప్పుఱప్పట్టు=బయల్పడి, పోదురు మా పోలే=వచ్చునట్లు, నీ=నీవు,
 పూవై ప్పూవణ్ణా=కానుగపూలపంటి చాయగలవాడా! పున్=నీ యొక్క,
 కోయిల్ నిన్ఱు= గృహమునుండి, ఇంగనే పోందరుళి=ఇట్లు వచ్చి,
 కోప్పుడైయ=జయముగల, శీరియ=శ్రేష్ఠమైన, సింగాసనత్తు=సింహాసనమున,
 ఇరున్ఱు=కూర్చుండి, యామ్=మేము, వన్ఱ=వచ్చిన, కారియమ్=కార్యమును
 ఆరాయ్ందు=విచారించి, అరుళ్=కృపజేయుము, ఏలోరెమ్బావాయ్=
 ఇట్లయినచో యోజింపుము.

తా|| పర్వాకాలమున కొండగుహ యందు దిట్టముగా శయనించి నిద్రించు
 మృగరాజగు సింహము మేలుకొని భయంకరముగ జూచి వాసనగల
 రోమములు నిగుడుకొనగ, నలుప్రక్కల దేహమును దులుపుకొని పొడవుగా
 సాగి గర్జించి బయలు దేరి వచ్చునట్లు అతసీపుష్పచ్ఛాయగల నీవు నీ
 గృహమునుండి యొక్కడకు వచ్చి జయశీలమగు మేలైన సింహాసనమున
 కూర్చుండి మాయొక్క పనులను విచారించి కృపజేయవలయును
 అనుచున్నారు.

24. అన్టు ఇప్పులగమ్ అళందాయ్ అడి పోట్రీ
 శెన్టు అంగు తెన్నిలంగై శెట్రాయ్ తిఱల్ పోట్రీ
 పొన్టు చ్చగడం ఉదైత్తాయ్ పుగళ్ పోట్రీ
 కన్టు కుణిలా ఎఱిందాయ్ కళల్ పోట్రీ
 కున్టు కుడైయా ఎడుత్తాయ్ కుణమ్ పోట్రీ
 వెన్టు పగై కెడుక్కుమ్ నిన్ కైయిల్ వేల్ పోట్రీ
 ఎన్టెన్ను ఉన్ శేవగమే ఏత్తి పత్తై కొళ్వాన్.
 ఇన్టు యామ్ వన్దోమ్ ఇరంగు ఏలోరెమ్బావాయ్॥

టీకా: అన్టు=అనాడు (తన లోకమును బలిచక్రపర్తి అపహరింప దేవతలు శ్రమపడుచున్ననాడు) ఇప్పులకమ్=ఈ లోకమును, అళందాయ్=రెండడుగులచే కొలుచుకొన్న వానియొక్క అడి=శ్రీపాదములకు, పోట్రీ=మంగళమగుగాక అంగు=సీతాదేవి, నెడ బాపిన నీచుడగు రావణాడున్న స్థలమునకు, శెన్టు=వెళ్ళి, తెన్ ఇలంగై=సాగసైన కోట గల లంకానగర మందుండు దుష్ట, రాక్షసులనుశెత్తాయ్=నిరసించిన వానియొక్క, తిఱల్= భుజ బలమునకు, పోట్రీ=మంగళము కలుగవలయును, పొన్టు=కట్టువీడి రూపు నశించునట్లు, చ్చగడం=శకటాసురుని, ఉదైత్తాయ్=తన్ని సంహరించిన, వానియొక్క, పుగళ్=పొగడ్తకు, పోట్రీ=మంగళముకలుగవయును. కన్టు=వత్సాసురుని, కుణిలా=బంతి కట్టిన కట్టగా గొని (కపిత్థాసురునిపై), ఎఱిందాయ్=పాదమును వెనుకనుంచుకొని విసిరివేసిన, కళల్=శ్రీపాదమునకు, పోట్రీ=మంగళము కలుగవలయును. కున్టు=గోవర్ధనమును, కుడైయా= గొడుగుగా, ఎడుత్తాయ్=ఎత్తి రక్షించిన, కుణమ్=మంచిగుణము నకు, పోట్రీ=మంగళము కలుగ వలయును. వెన్టు=వేరుతో, పగై=శత్రువును, కెడుక్కుమ్=నశింప జేయునట్టి, నిన్=దేవరవారియొక్క, కైయిల్=చేతనుండు, వేల్=బల్లెమునకు, పోట్రీ=మంగళము కలుగవలయును. ఎన్టెన్ను=ఈ ప్రకారములుగ, ఉన్=నీయొక్క, శేవగమే=వీర చరిత్రమునే, ఏత్తి=స్తుతించి, పత్తై=నిన్ను, కొళ్వాన్=అనుభవించుటకొరకు, ఇన్టు=ఈనాడు (బంధువులయు ఊరి వారలయు సమ్మతి గల్గిన నాడు), యామ్=మేము (బంధులచే బహుకాలముగ శ్రమపడుచు) వన్దోమ్=వచ్చితిమి (మిమ్ములనెడబాసి

జీవించలేక), ఇరంగు=కృప చేయవలయును. ఏలోరెమ్బావాయ్=ఇట్లయినచో యోచింపుము.

తా|| ఆనాడు దేవతలనిమిత్తమై ఈలోకమును గొలిచిన శ్రీపాదములకు మంగళముగుగాక! లంకానగరమునకు దండెత్తి వెడలి రాక్షసులను సంహరించిన బలమునకు మంగళము అగుగాక! శకటాసురుని తన్ని నశింప జేసిన కీర్తికి మంగళ మగుగాక! దూడయై పచ్చిన రాక్షసుని, వెలగపండు రూపముగా పచ్చిన మఱియొక రాక్షసుని మీద విసిరి వేయనపుడు పాంకముగా నుంచుకొన్న శ్రీపాదములు మంగళముగా నుండుగాక! గొల్లలు ఇంద్రునికి పెట్టు పొంగలిని శ్రీకృష్ణుడు గోపర్థనమునకు ఉంచుడని గొల్లలకు ఆజ్ఞ చేయగా వారట్లు చేయుటచే ఇంద్రుడు కోపించి ఏడుదినములు రాళ్ళవాన కురియించగ శ్రీకృష్ణుడు గోపర్థనమును గొడుగుగా నెత్తి గొల్లలను గోపులను రక్షించిన అట్టి గుణవిశేషమునకు మంగళము కలుగవలయును. శత్రునాశకమగు దేవరవారి బల్లము క్షేమముగా నుండవలయును అని యీశ్వరముగా దేవరవారి పరాక్రమమును పొగడి పురుషార్థములను లభించుటకు నేడు మేము పచ్చితిమి; కృప జేయుము అనుచున్నారు.

25. ఒరుత్తి మగనాయ్ పిఱందు ఓరిరవిల్

ఒరుత్తి మగనాయ్ ఒళిత్తువళర

తరిక్కిలానాగి త్తాన్ తీంగునినైంద

కరుత్తై ప్పిళైపిత్తు కంజన్ పయిత్తిల్

నెరుప్పు ఎన్న నిన్ద నెడుమాలే ఉన్నై

అరుతిత్తు వందోమ్ పఱైతరుదియాగిల్

తిరుత్తక్క శెల్వముమ్ శేవగముమ్ యామ్ పాడి

వరుత్తుముమ్ తీర్న్దు ముగిళిందు ఏలోరెంబావాయ్

టీకా: ఒరుత్తియ=అసమానయగు దేవకీదేవికి, మగనాయ్=బిడ్డడై, పిఱందు= అపతరించి, ఓరి రవిల్=సాటిలేని, అర్థరాత్రియందు, ఒరుత్తి మగనాయ్=యశోదా దేవికి కుమారుడుగా, ఒళిత్తువళర=దాగి పెరుగుచు రాగా, తరిక్కిలా నాగి=సహింపనివాడై, తాన్=తాను, తీంగునినైంద=

చెడుగును తలచి యుండిన, కరుతై=తలంపును, స్మితై=వ్యర్థమగునట్లు, కంజన్=కంసుని, పయిత్తిన్=వాని గర్భమందు, నెరుప్పు ఎన్న=నిప్పుమంట అనునట్లు, నిన్ట=నిల్చినవాడైన, నేడుమాలే=ఆశ్రితవ్యామోహము గలవాడా! ఉన్నై=నీ యొద్ద, అరుత్తిత్తు=పురుషార్థమును ప్రార్థించి, పందోమ్=పచ్చి ఆశ్రయించితిమి. పత్తైతరుదియాగిల్=మా యుద్దేశ్యము చేయు వాడవైతివేని, తిరుత్తక్క=తాయార్లకు కోరదగిన, శెల్వముమ్=సంపత్తును, శేవగముమ్=దానిని కాపాడు నట్టి వీర్యమును, యామ్=మేము ప్రీతితో గానము చేసి, పరుత్తముమ్=నిన్నెడ బాసిన శ్రమము, తీర్న్దు=తొలగి, మకిళిందు=సంతోషించినవారము పలయునుగా ఏలో రెంబావాయ్=ఇట్లయినచో యోజింపుము.

తా|| శ్రీ కృష్ణుడు దేవకీదేవికి బిడ్డయై యపతరించి అర్ధరాత్రిలో యశోదా దేవికి పుత్రుడై రహస్యముగ పెరుగుచుండగా ఓర్వజాలని వాడై, శ్రీకృష్ణుని చంపవలయునను కంసుని చెడుతలంపును వ్యర్థము చేసి వాని కడుపు నందు నిప్పుమంట పలె నుండువాడును, ఆశ్రితుల యందు అధికవ్యామోహము గలవాడా! నిన్ను పురుషార్థము కొరకై ప్రార్థించితిమి. పురుషార్థమును కృప జేయువాడవైతివేని శ్రీమహాలక్ష్మి ప్రార్థించు సంపదను, ఆ సంపదకు రక్షక మగు వీర్యమును మేము లభించి ప్రీతితో గానము జేసి నిన్నెడబాసినందువలన గల్గిన శ్రమతీరి సంతోషింతు మనుచున్నారు.

26. మాలే మణివణ్ణ మార్గళి-నీ రాడువాన్|

మేలైయార్ శెయ్ వనగళ్ వేండువన కేట్టియేల్|

ఇలత్తై యెల్లాం నడుంగ మురల్వన|

పాలన్న వణ్ణత్తు ఉన్ పాంచశన్నియమే|

పోల్వన శంగంగళ్ ప్పోయిప్పాడుడైయనవే|

శాలప్పెరుమ్ పత్తైయే పల్లాండిశైప్పారే|

కోలవిళక్కే కొడియే విదానమే|

అలినిలైయాలి అరుళ్ ఎలోరెంబావాయ్||

టీకా: మాలే=అశ్రితవిషయమున వ్యామోహము గలవాడా! మణిపణ్ణా=ఇంద్రనీలము పంటి తిరుమేను గలవాడా! మార్గళి=మార్గళిరమాసమున, నీరాడువాన్=స్నానము చేయుటకు, మేలైయార్=పెద్దలు, శెయ్పనకళ్=చేయుకార్యములు, వేండుపన=పలయునని, కేట్టియేల్=వింటివేని, ఇాలత్తైయెల్లాం=భూమి యంతయు, నడుంగ=అదరునట్లు, మురల్పన=ఘోషించునట్లు, పాలన్న=పాలపంటి, పణ్ణత్తు=పర్ణముగల, ఉన్=నీయుక్కు, పాంచశన్నియమే=పాంచజన్యమును, పోల్వన=పోలినటువంటి, శంగంగళ్=శంఖములు, పోయిపాడు డైయనవే=విశాలముగలయవియై, శాలప్పెరుమ్=మిక్కిలి పెద్దదైన, పత్తైయే=వాద్యవిశేషమును, పల్లాండి శెప్పారే=మంగళాశాసనము పాడువారును, కోలవిళక్కే=మంగళదీపమును, కొడియే=ధ్వజమును, వితానమే=మేలుకట్టును, ఆలినిలైయాయ్=పటపత్రశాయి యగు సర్వేశ్వరా! అరుళ్=కృప జేయుమా! ఏలోరెంబావాయ్=ఇట్లయినచో యోజింపుము.

తా|| తన్నాశ్రయించిన వారియందు అధికప్రేమకలవాడవై నీల మణి పంటి తిరుమేను కలవాడా! లేక ముంగొంగునందు ముడి వేసికొన్న రత్నమువలె సులభుడైన వాడా! అని సంబోధింపగ, మీ రుద్దేశించిన కార్యము చెప్పు డనిన చెప్పు చున్నారు. మార్గళిరమాసమున స్నానము చేయుటకు పెద్దలు చేయు కార్యములను వింటివేని భూమి యదురునట్లు శబ్దించు తెల్లని శ్రీపాంచ జన్యము పంటి శంఖములును, మిక్కిలి గొప్పదియగు వాద్య విశేషమును, మంగళాశాసనము చేయువారును, మంగళదీపమును, ధ్వజమును మేలుకట్టు మొదలగునవి ప్రార్థింపగా స్వామి ఆలకించి, పాంచజన్యముపంటి శంఖములు లేవు. పాంచజన్యమే పుచ్చుకొను డనియు తనయొద్ద నుండు వాద్యమును, మంగళా శాసనమునకు పెరియాళ్వార్ల పంటి వారు అనేకులు చిక్కరు గనుక వారినిన్నీ, మంగళదీపమునకు నీళాదేవినిన్నీధ్వజమునకు గరుత్మంతుని, మేలు కట్టునకు పీతాంబరమును పుచ్చుకొనుడు అని స్వామి ఆనతీయగా గోపికలు ఇవి ఒక్కొక్కటి కాదు; అనేకములు కావలయునని అడుగగా స్వామి కాని కార్యము ఎట్లు అగును అనిన నీకు శక్యముగాని కార్యము కలదా? చిన్నదేహమును ధరించి సమస్తలోకములను అట్టి దేహమం దుంచుకొని ఒక మణ్ణియాకుపై శయనించిన యట్టి అఘటితఘటనా సామర్థ్యము గల పటపత్రశాయీ!

నీ పల్లకాని కార్యము ఏమి యున్నది? మా యభీష్టమును కృపజేయుమా అనుచున్నారు.

27. కూడారై వెల్లుం శీర్ కోవిందా ఉన్దన్నై|
 ప్పాడి ప్పట్టైకొండు యామ్ పెరు శెమ్మానమ్|
 నాడు పుకళుం పరిశినాల్ నన్టాక|
 శూడగమే తోళ్వళైయే తోడె శెవిప్పువే|
 పాడగమే నెన్ననైయ పల్ కలనుమ్ యామ్ అణివోమ్|
 ఆడైయుడుప్పొం అదన్ పిన్నే పాల్ శోఱు|
 మూడ నెయ్ పెయ్దు ముళంగై వళ్వార|
 కూడియిరుందు కుళిరిందు ఏలోరెంబావాయ్||

టీకా: కూడారై=శత్రువులను, వెల్లుం=జయించునట్టి, శీర్=కల్యాణగుణములుగల, కోవిందా=గోవుల నానందింప జేయువాడా! ఉన్దన్నై=దేవరవారిని, పాడి=స్తోత్రముజేసి, పట్టైకొండు=ప్రాప్యమును లభించి; యామ్=మేము, పెరు=లభించునట్టి, శెమ్మానమ్=బహుమానములు, నాడు=లోకమువారు పుకళుం=పొగడెడు, పరిశినాల్=సన్మానముచే, నన్టాక=భాగుగా, శూడగమే=చేతి ఆభరణము, నెన్ననైయ=అని చెప్పబడు, పల్ కలనుమ్=అనేక ఆభరణములను, యామ్=మేము, అణివోయ్=ధరింప గలవారము, ఆడైయుడుప్పొం=మంచి వస్త్రములు ధరింప గలవారము, అదన్ పిన్నే=వాని వెనుక, పాల్ శోఱు=పాలతో సాదము, మూడ=మునుగునట్లు, నెయ్=నెయ్యి, పెయ్దు=ఉంచి, ముళంగై=మోచేతియందు, వళ్వార=కారునట్లు, కూడియిరుందు=అందరును కూడి యుండి, కుళిరిందు=సుఖింపవలయును, ఏలోరెంబావాయ్=ఇట్లయినచో యోజించుము!

తా|| తనతో కూడని వారిని గెల్చునట్టి సుగుణసంపద గల గోరక్షకుడా! నీ కల్యాణగుణములను గానము చేసి నోముకు కాపలసిన ఉపకరణములను లభించి పొందవలసిన పురుషార్థమును బొంది మేము లభించెడి సన్మానములు లోకులు పొగడు నట్టి ప్రకారముగ లెస్సగు హస్తాభరణమును, కడియములును, కమ్మలు, కర్ణపుష్పములు, పాదాభరణము మొదలగు అనేక ఆభరణములను, మంచి వస్త్రములను ధరింతుము. వాని వెనుక

పాలన్నము మునుగునట్లు నేయుయించి మోచేతి వరకు కారునట్లు
దేవరవారితో నందరము కూడియుండి సుఖించ వలయును.

28. కఱవైకళ్ పిన్ శెన్టు కానం శేర్న్డు ఉణ్బొం
అఱివు ఒన్టుం ఇల్లాద ఆయ్క్కులత్తు ఉందన్నై!
పిఱవి పిఱందనై పుణ్ణీయం యాం ఉడైయోం!
కుఱైవు ఒన్టు మిల్లాద కోవిందా ఉందన్నోడు!
ఉఱవేల్ నమక్కు ఇంగు ఒళిక్కు ఒళియాతు!
అఱియాద పిఱైకళోం అన్నినాల్ ఉన్దన్నై!
శిఱుపేర్ అళైత్తనవుం శీఱియరుళాదే!
ఇఱైవా నీతారాయ్ పఱై ఏలోరెంబావాయ్||

టీకా: కఱవైకళ్=పశువుల యొక్క, పిన్ శెన్టు=వెంబడిపోయి, కానం=అడవిని, శేర్న్డు=ప్రవేశించి, ఉణ్బొం=జీవించువారము, అఱివు=జ్ఞానము, ఒన్టుం ఇల్లాద=కొంచెమైననులేని, ఆయ్క్కులత్తు=గొల్లకులమందు, ఉందన్నై=దేవర వారి యొక్క, పిఱవి=జన్మము, పిఱందనై=కల్గనట్లు లభించిన, పుణ్ణీయం= ఉపాయమును, యాం=మేము, ఉడైయోం=కలవారము, కుఱైవు=కొఱత, ఒన్టు మిల్లాద=కొంచెమైనను లేకుండెడు, కోవిందా=గోవిందా! ఉందన్నోడు= నీతో, ఉఱవేల్=సంబంధము, నమక్కు=మనకు, ఇంగు=ఇక్కడ, ఒళిక్కు ఒళియాతు=తొలగ త్రోచినను తొలగదు. అఱియాద=తెలివిలేని, పిఱై కళోం=ఆడుబిడ్డలము, అన్నినాల్=ప్రేమచే, ఉన్దన్నై=దేవరవారిని, శిఱుపేర్=చిన్న పేరుచే, అళైత్తనవుం=పిలిచినందులకు, శీఱియరుళాదే= కోపగించుకొనక, ఇఱైవా=స్వామీ, నీతారాయ్=నీవు కృపజేయవలయును. పఱై=ప్రాప్యమును, ఏలోరెంబావాయ్=ఇట్లయినచో యోచింపుము.

తా|| పశువులవెంబడి అడవినిజేరి జీవించు వారము. తెలివి యేమియు లేని
గొల్లకులము నందు దేవరవారియొక్క జన్మము కల్గనట్టి పుణ్యము
గలవారము అగుదుము. ఏవిధముచేతను కొంచె మైనను గోపాలుడా!
దేవరవారితో సంబంధము తొలగ త్రోసికొనజూచినను తొలగునది కాదు.
తెలివిలేని ఆడుబిడ్డలము. ప్రేమముప దేవరవారిని తక్కువగా పిలుచుట

మొదలైన వానినిగుఱించి కోపముజెందక సర్వస్వామి యైన వాడా! మాయాష్టపురుషార్థమును కృపజేయవలయును అనుచున్నారు.

29. శిత్తం శిరుకాలే వందు ఉన్నై శేవిత్తు ఉన్!
 పొత్తామరై అడియే పోత్తుం పొరుళ్ కేళాయ్!
 పెత్తం మేయ్త్తు ఉణ్ణం కులత్తిల్ పిఱన్దు నీ!
 కుత్తేవల్ ఎంగళై కొళ్ళామల్ పోగాదు!
 ఎత్తైప్పత్తైకొళ్ళాన్ అన్దుకాణ్ కోవిందా!
 ఎత్తైక్కుం ఏళేళు పిఱవిక్కుం ఉందన్నోడు!
 ఉత్తోమే యావోమ్ ఉనక్కే నామ్ ఆళ్ శెయ్వో!
 మత్తై నమ్ కామంగళ్ మాత్తు ఏలోరెమ్బావాయ్||

టీకా: శిత్తం శిరుకాలే=మిక్కిలి ప్రాతఃకాలమందు, వందు=వచ్చి (అందరును), ఉన్నై=దేవరవారిని, శేవిత్తు=సేవించి, ఉన్=నీయుక్క, పొత్తామరై=కోరదగిన తామరవలె నుండు, అడియే=పాదార విందములను, పోత్తుం= మంగళా శాసనము చేసెడు, పొరుళ్=అభిప్రాయమును, కేళాయ్=వినుమా, పెత్తం=పశువులను, మేయ్త్తు=మేపి, ఉణ్ణం=భుజించెడి, కులత్తిల్= వంశమందు, పిఱన్దు=అతరించిన, నీ=నీవు, కుత్తేవల్=అంతరంగ కైంకర్యములందు, ఎంగళై=దాసభూతులగు మమ్ములను, కొళ్ళామల్= అంగీకరింపక, పోగాదు=పోగూడదు, ఎత్తైప్పరైకొళ్ళాన్=నేడు వాద్యవిశేషమును పుచ్చుకొని పోవువారము అన్దుకాణ్=కాదునుమీ కోవిందా=గోవిందుడా! ఎత్తైక్కుం=సర్వకాలమందును, ఏళేళు=ఏడేడు, పిఱవిక్కుం=జన్మలకును, ఉందన్నోడు=దేవరవారితో, ఉత్తోమేయావోమ్= శేషభూతులనైఉండగలవారము. ఉనక్కే=దేవరవారికే, నామ్=మేము, ఆళ్ శెయ్వో=దాస్యము చేయగల వారము, మత్తై=ఇతరమైన, నమ్=మాయొక్క, కామంగళ్= అభీష్టములను, మాత్తు=పోగొట్టుము, ఏలోరెంపావాయ్=ఇట్లయినచో యోజింపుము!

తా|| అత్యంతప్రాతఃకాలమున వచ్చి దేవరవారిని సేవించి, బంగారు తామరపుష్పము వంటి శ్రీపాదములకు మంగళాశాసనము చేయు నభిప్రాయము వినుమా! పశువులను మేపి భుజించు కులంబున బుట్టిన నీవు అంతరంగకైంకర్యంబు

అను మావలన అంగీకరింపక పోగూడదు. నేడు ఒకప్రయోజనమును సాధించుకొని పోవుటకు వచ్చిన వారము కాము. మనోభావము తెలిసికొనని కులమందు బుట్టినందున, తెలివితక్కువ వాడా! ఎప్పటికిని ఏడేడుజన్మాలకును దేవరవారి సంబంధులమే అగుదుము. దేవరవారికే కైంకర్యము చేయుదుము. ఇతరములగు మా కోరికలను తొలగింపుము.

30. వంగక్కడల్ కడైన్ద మాతవనై క్కేశవనై|

తింగళ్ తిరుముగత్తు శేయిళైయార్ శెన్ఱు ఇళైంళ్ళై|

అంగు అప్పళై కొండ ఆత్తై అణిపుదువై|

పైమ్ కమల త్తణ్ తెరియల్ పట్టు పిరాన్ కోదైశొన్న|

శంగత్తమిళ్ మాలై ముప్పదుం తప్పామే|

ఇంగు ఇప్పరిశు ఉరైప్పార్ ఈరి రండు మూల్ వరై త్తోళ్|

శెమ్ కణ్ తిరుముగత్తు శెల్వలా త్తిరుమాలాల్|

ఎంగుం తిరువరుళ్ పెల్లు ఇన్నురువర్ ఎమ్బావాయ్||

టీకా: వంగక్కడల్=ఒడలు గల సముద్రమును, కడైన్ద=చిలికిన, మాతవనై=శ్రియః పతిని, కేశవనై=కేశిని సంహరించిన శ్రీకృష్ణుని, తింగళ్=చంద్రునివంటి తిరుముగత్తు=తిరుముఖమండలము గల, శేయిళైయార్=విలక్షణమైన ఆభరణములు గల స్త్రీలు, శెన్ఱు=వెళ్ళి, ఇళైంళ్ళై=స్తుతించి, అంగు=తిరువాయ్ప్పాడి, యందు అప్పళై=ఆప్రాప్యమును, కొండ=లభించిన, ఆత్తై=ప్రకారమును, అణిపుదువై=భూమికి అలంకారమగు శ్రీవిల్లిపుత్తూరులో, పైమ్=కోరదగిన, కమలత్తు=తామరమణులచే కట్టబడిన, తణ్=శ్రమహరమగు, తెరియల్=మాలికను గల, పట్టర్ పిరాన్=బ్రాహ్మణోత్తములగు పెరియాళ్వార్ల, కోదై=కూతురగు ఆండాళ్ళు, శొన్న=చెప్పిన, శంగత్తమిళ్=సంఘమగు ద్రావిడ భాషయై, మాలై=పాశురరూపమగు మాలికయైన, ముప్పదుం=ముప్పదియు, తప్పామే=తప్పక, ఇంగు=ఈ, రిరండు=నాలుగైన, మూల్=విస్తారమైన, వరై=పర్వతములవలె నుండు, త్తోళ్=భుజములను, శెమ్=ఎఱ్ఱనై యుండు, కణ్=నేత్రములను, తిరుముగత్తు=తిరుముఖమునుగల, శెల్వ=ఉభయవిభూతి నాయకుడైన, త్తిరుమాలాల్=శ్రియఃపతిచే, ఎంగుం=సర్వ ప్రదేశములను, తిరువరుళ్=ఉపమానములేని అధికమైనకృపను, పెల్లు=లభించి,

ఇన్నురుపర్=ఆనందముతో కూడిన, వారై యుందురు. ఎమ్మావాయ్= ఇట్లయినచో యోజింపుము!

తా|| ఓడలతోగూడిన సముద్రమును చిలికినట్టి వాడును, శ్రీవల్లభుడును, కేశిని సంహరించిన స్వామిని చంద్రముఖులై విలక్షణాభరణములు గల గోపికలు పోయి స్తోత్రముచేసి వ్రేవల్లె యందు నోముకు కాపలసిన అంగములను పురుషార్థములను లభించిన ప్రకారమును, అలంకారమైన శ్రీవిల్లిపుత్తూరులో రమణీయమగు చల్లనిమాలికగల పెరియాళ్వార్లకుమార్తై ఆనతిచ్చిన సంఘముగానున్న ద్రవిడమాలిక ద్రవిడవిద్వాంసులసమూహములు అంగీకరించియున్న లేక వ్రేవల్లెలోని గోపికలు గుంపులు గుంపులుగా అనుభవించిన ప్రబంధము నందలి ముప్పదిపాశురములలో ఒక్కటిని గూడ విడువక ఈకాలమున లేక సంసారమున పఠించువారు. నాలుగు విశాల పర్వతములతో సమానములగు భుజములును, ఎఱ్ఱని కన్నులునుగల శ్రీముఖమును గల శ్రియఃపతి యొక్క ఉభయ విభూతులందును సాదృశ్యము లేని పరమకృపను లభించి ఆనందించువారై యుందురు.

ఆండాళ్ దివ్యతిరువడి కళే శరణమ్

నాచ్చియార్ తిరుమొళి

అవతారిక

శ్రీ పెరియాళ్వార్ల కొమార్తై యగు శ్రీఆండాళ్ సాధించినవి రెండు ప్రబంధములు. అందు మొదటిది తిరుప్పావై ముప్పది పాశురములు. రెండవది నాచ్చియార్ తిరుమొళి నూట నలువది మూడు పాశురములు. ఇందు మొదటి ప్రబంధమగు తిరుప్పావున“పుణ్ణియమ్ యాముడైయోమ్” (నీతో కలిసి పుట్టిన పుణ్యము గలవారము) అని (ప్రాపకస్వీకారమొనర్చి,) ‘ఉనక్కేనామాటైయ్‌వోమ్’ (నీకే కైంకర్య మొనర్తుము) అని ప్రాప్యమును

నిష్కర్షించిరి. ఇట్టి విశ్వాసమే ప్రపన్నునకు కావలసినది. ప్రపన్నుడు విశ్వాస పూర్ణుడై యున్నను, సర్వేశ్వరుడు ప్రపన్నుని రక్షణమున బద్ధ కంకణుడై యున్నను, రక్షణమున ఆలస్య మగుచున్నదేమి! చేతనుని యందొక పుణ్యవిశేషమును జూచి రక్షించుద మనుకొని యున్నగదా! సర్వేశ్వరుడు ఆలస్య మొనర్చుట; సర్వేశ్వరుడు నిరపేక్ష రక్షకుడు. ప్రపన్నుడు పరిగ్రహించిన సాధనము ఫలముతో వ్యభిచారము లేని యట్లు సిద్ధమై యున్నది. ఇట్లున్నను, ఫలము లభింపక పోవుటచే యుక్తాయుక్త వివేకమును కోల్పోయి, ప్రేమించిన వారి పాట్లట్టి వేకదా యని కలతపడిన మనస్సుతో, నెడబాసిన వారిని కలుపుటయే స్వభావముగ కలవా డనెడి యాశచే మన్మథుని కాళ్ళపై పడుచున్నదీమె సపరివారుడగు మన్మథునాశ్రయించిన కార్యపూర్తి త్వరగ కాగలదని, వాని తమ్ముడగు సాంబునిగూడ నాశ్రయించు చున్నది. తిరుప్పాపు నందలి గోపికానుకరణమే యిందును చేయబడెను.

ఇట్లు కలత పడిన మనస్సుతో దేవతాంతరముల నాశ్రయింపదగునా? యనిన; అయోధ్యాపట్టణమున నున్న ప్రజ లెల్లరును రామచంద్రుని క్షేమము గోరి 'సర్వాన్ దేవాన్ నమస్యన్తి' అని అందరు దేవతల కాళ్ళపై నను పడిరి. 'భావోనాన్యత్ర గచ్ఛతి' పరమ పదము నందును నా మనసు పోదనిన ఆంజనేయులు 'నమోస్తువాచస్పతయే' అనెనుగదా! అయినచో అజ్ఞానకార్యము విడువతగినది కదా! యనిన; కర్మమూలముగ వచ్చెడి యజ్ఞానము విడువ తగినది గాని, జ్ఞానపరిపాక మగు నజ్ఞానము కావలసినదే. 'యయాచ కాచిత్ ప్రేమాన్దా' యని ప్రేమకార్య మిట్లే గదా! యుండునది. బుద్ధి పూర్వకముగా మన్మథుని ఆశ్రయించు చున్నదేమి? యనినచో 'రజోరాగాత్మకం విద్ధి' (రజోగుణము అనురాగమునకు కారణముగా తెలియుము) (భగవద్గీత 14-7) యనిరి గదా! సాత్త్వికాగ్రేసరులను ఆశ్రయింప దగిన పెరియాళ్వార్ల కుమార్తెయగు నీమె రజోగుణప్రచురు డగు మన్మథుని పాదములపై పడుచున్న దేమి యనిన; నిత్యము ఎడబాసి యుండనట్టి సీతాదేవి రాము నెడబాసి యుండకుండుటకై 'సర్వాన్ దేవాన్ నమస్యన్తి' (రా.అ.2-52) అందరు దేవతల కాళ్ళపై పడెను గదా! ప్రసన్న జనకూటస్థులగు నమ్మాళ్వార్లును 'తెయ్పజ్గళి' (తివాయ్ 5-4-8) ఓదేవతలారా! యని దేవతలను ముందుగ నాశ్రయించిరిగదా! అట్లే యీమెయు మన్మథుని ఆశ్రయించుటలో కారణము,

తన శరీరమును చెడగొట్టు కొనియైనను ఎడబాసిన వారిని (పార్వతీశివులనువలె) సమకూర్చువా డగుటచేత పెరియాళ్వార్లు ప్రాప్యత్వరచేత, ఒక చంపకము మొగ్గనైనను పటపత్రశాయికి సమర్పింప వలయు ననుకొనిరి. పెరియాళ్వార్లు ఆశ్రయించినది సాత్విక దేవత నైనచో, ఆండాళ్ ఆశ్రయించినది రాజసదేవత యగు మన్మథుని గదా! ఆశ్రయించెడి దేవతకు (ఘటకులకు) తగినట్లు గదా అపేక్షితము వెదకి యాయపలసి యుండును. కావున ఆండాళ్ మన్మథునకు ఉమ్మెత, పూవును సమర్పింప నెంచునది.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః

నాయ్చ్చియార్ తిరుమొళి - ఆఱవ దశకము

“వారణ మాయరమ్”

అవతారిక: క్రిందటి దశకములో కోకిలను చూచి ‘నీపువానిని పిలువ వలయును’ అని ప్రార్థించు నెపమున తన యొక్క తీరని ఆర్తృతిశయమును వెలిపుచ్చిన గోదాదేవియొక్క శరీరమును నిలుపవలెనని తలచిన సర్వేశ్వరుడగు శ్రీ కృష్ణుడు ఆమెకు చక్కని స్వప్నమును గల్పించి, ఆస్వప్నమున పాణి గ్రహణోత్సవము మొదలు శేషహోమము, మంగళాపభృధము వరకు జరుగు చర్య లన్నింటిని దర్శింప జేసి యామె మనసును కుదుట పఱచెను. గోదా దేవియు తాను స్వప్నమున దర్శించిన విషయము నెల్లను తన ప్రాణ సఖితో వివరముగ తెల్పుట యీ దశకము నందలి సారాంశము.

1. వారణమా యిరమ్ శూళ్| వలమ్ శెయ్తు|

నారణ నమ్మి నడక్కిన్దానెన్టు ఎలిర్|

పూరణ పొఱ్ఱుడమ్ వైత్తు! ప్పుఱమెఱ్ఱుమ్!
తోరణమ్ నాట్ట క్కనాక్కణ్డేన్ తోళీనాన్॥

టీకా: తోళీ=ఓచెలీ, నారణ నమ్మి=పరత్వసౌలభ్యపూర్ణుడు, ఆయిరమ్=వేయి
వారణమ్=ఏనుగులు శూఢ్=చుట్టుకొనగ, వలమ్ శెయ్తు=ప్రదక్షిణముగ
నడక్కిన్టానెన్టు=నడచివచ్చు చుండెనని, ఎతిర్=ఎదురుగ, పూరణపాన్
కుడమ్=నింపిన బంగారు కుండలను, వైత్తు=ఉంచి, ప్పుఱమ్ఎఱ్ఱుమ్=నగరమున
నెల్లెడను, తోరణమ్ నాట్ట=తోరణ స్తంభములను నాటినట్లు, నాన్=నేను,
క్కనాక్కణ్డేన్=కలను కంటిని.

తా: ఓ! చెలీ సకల కళ్యాణగుణపరిపూర్ణు డగు నారాయణుడు వేలాది
యేనుగులతో గూడి ప్రదక్షిణముగ వేంచేయు చుండెనని, వాని కెదురుగ
పూర్ణకుంభములను వాకిళ్ళయం దుంచి, పట్టణ మెల్లెడలను తోరణ
స్తంభములను నాటినట్లు నేను కలగంటిని.

2. నాళై వతువై మణమెన్టు నాళ్ ఇట్టు!
పాళై కముకు పరిశుడై ప్పన్దల్-కీళ్!
కోళరి మాతవన్ కోవిన్దన్-ఎన్బానోర్!
కాళైపుకుత క్కనాక్కణ్డేన్ తోళీనాన్॥

టీ. నాళై=రేపు, వతువైమణమెన్టు=కన్యావివాహ మని, నాళ్ ఇట్టు=ముహూర్తమిడి,
పాళై=పండ్లగుత్తులుగల, కముకు=పోక చెట్లుగల, పరిశుడై=అందమగు,
ప్పన్దల్ కేళ్=పందిరిక్రిందకు, కోళ్ అరి=బలమగు సింహమువంటి, మాతవన్=
లక్ష్మీపతియగు, కోవిన్దన్ ఎన్బాన్=గోవిందుడు అనెడి, ఓర్=ఒక, కాళై=
యువకుడు, పుకుత=వచ్చినట్లు, నాన్=నేను, క్కనాక్కణ్డేన్ తోళీ=కలను
కంటిని చెలీ.

తా: గోదకును శ్రీకృష్ణునకును రేపు వివాహ మని ముహూర్తము నిశ్చయ
మొనర్చి, పండ్లగుత్తులతో నిండిన పోకచెట్లచే నలంకరింపబడిన పందిరి
క్రిందకు నరహరి వచ్చెను, మాధవుడు వచ్చెను, గోవిందుడు వచ్చెను,
అని వాని పేర్లను జెప్పుచుండ, నొకయువకుడు ప్రవేశించినట్లు ఓ చెలీ!
నేను కలను గంటిని.

3. ఇన్దిరనుభిట్ట! తేవర్కుళామ్ మెల్లామ్!
 వన్దిరున్దు ఎన్నె! మకళ్ పేశి మన్దిరిత్తు!
 మన్దిరక్కోడి ఉడుత్తి! మణమాలై!
 అన్దిరి శూట్ట! క్కనాక్కణ్డేన్ తోళీ నాన్॥

టీ.: ఇన్దిరనుభిట్ట=ఇంద్రుడు మొదలగు, తేవర్కుళామ్ ఎల్లామ్=దేవతా సమూహ మంతయు, వన్దిరున్దు=వచ్చియుండి, ఎన్నె=నన్ను, మకళ్ పేశి=పధువుగా చెప్పి, మన్దిరిత్తు=ఆశీర్వదింప, అన్దిరి=ఆడు, బిడ్డ యగు దుర్గ, మన్దిరక్కోడి= మంత్రించిన వస్త్రమును, ఉడుత్తి=ధరింపజేసి, మణమాలై=కళ్యాణమాలను, శూట్ట=చుట్టగా, తోళీ=ఓచెలీ, నాన్=నేను, క్కనాక్కణ్డేన్=కలను గంటిని.

తా: ఇంద్రాదిదేవత లెల్లరును వచ్చి నన్ను శ్రీకృష్ణుని సతిగా చెప్పుచు వివాహ మంత్రిములతో నాశీర్వదింపగా, ఆడుబిడ్డయగు దుర్గయు మంత్రించిన వస్త్రమును, కళ్యాణమాలను ధరింపజేసినట్లు ఓ చెలీ! నేను కలను గంటిని.

4. నాల్ తిళై తీర్తమ్ కొణర్న్దు! నని నల్ కి!
 పార్ప్పన చిట్టర్ కళ్! పల్లార్ ఎడుత్తేత్తి!
 పూప్పునైకణ్ణి! పునితనోడు ఎన్న్దై!
 కాప్పు నాణ్ కట్ట! క్కనాక్కణ్డేన్ తోళీ నాన్॥

టీకా: పల్లార్=అనేకులు, పార్ప్పన చిట్టర్ కళ్=బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులు, నాల్ తిళై=నాల్గు దిక్కులను, తీర్తమ్=పుణ్యతీర్థమును, కొణర్న్దు=కొనితెచ్చి, ననినల్ కి=అనేక పర్యాయములు (ప్రోక్షించి), ఎడుత్తు ఏత్తి=ఉచ్చై స్వరమున మంగళాశాసన మొనర్చి, పూప్పునైకణ్ణి=పూలచే కట్టబడిన మాల ధరించిన, పునితనోడు=పవిత్రుడగు కృష్ణునితో, ఎన్న్దై=నన్ను, కాప్పు నాణ్= రక్షాబంధమును, కట్ట=కట్టగా, తోళీ=ఓచెలీ, నాన్=నేను, క్కనాక్కణ్డేన్=కలను గంటిని.

తా:- శిష్టులగు బ్రాహ్మణోత్తములు అనేకులు పలుదెసల నుండియు పవిత్రోదకమును దెచ్చి స్వస్తివాచకములతో ప్రోక్షించి, పుష్పమాలాలంకృతుడగు శ్రీ కృష్ణునికిని నాకును రక్షాబంధన మొనర్చ నేను కలగంటినే చెలీ!

5. కతిరొళి తీపమ్ కలశమ్ ఉడన్ ఏన్ది!

శతిర్ ఇళ మంగైయర్ తామ్ వన్దు ఎతిర్ కొళ్ళ!

మతురై యార్ మన్ననడినిలై తొట్టెజ్జుమ్!

అతిర ప్పుకుత క్కనాక్కణ్డేన్ తోళీ నాన్!!

టీకా: శతిర్ ఇళ=చతురలును, యోవనులు నగుమంగైయర్తామ్=స్త్రీ లెల్లరును, కతిర్ ఒళి=సూర్యకాంతి సమమగు, తీపమ్=దీపములను, కలశమ్ఉడన్ఏన్ది= కలశములను చేతియందు ధరించి, వన్దు=వచ్చి, ఎతిర్కొళ్ళ=ఎదుర్కొనగా, మతురైయార్ మన్నన్=మధురాధిపతి యగు కృష్ణుడు, అడినిలైతొట్టు= పాదుకలను ధరించి, ఎజ్జుమ్=భూమి యంతయు, అతిర ప్పుకుత=అదరు నట్లు రాగా, నాన్=నేను, తోళీ=ఓ చెలీ! క్కనాక్కణ్డేన్=కలగంటిని.

తా: సూర్యకాంతి సమమగు మిక్కిలి ప్రకాశము గల మంగళదీపములను, మంగళకలశములను, చేత ధరించి, మిక్కిలి చాతుర్యముగల యోవనులగు పలువురు స్త్రీలువచ్చి యెదుర్కొనగా, మధురాధిపతి యగు శ్రీ కృష్ణుడు పాదుకలను ధరించి భూమి యదరునట్లు వచ్చినట్లుగ నో చెలీ! నేను కలగంటిని.

6. మత్తళమ్ కొట్ట వరి శంగమ్ నిన్నూత!

ముత్తుడై త్తామమ్ నిరై తాళ్న్ద పన్దల్ కీళ్!

మైత్తునన్ నంది మతుశూతన్ వన్దు ఎన్నై!

కైత్తలమ్ పత్త క్కనాక్కణ్డేన్ తోళీ నాన్!!

టీకా: మత్తళమ్ కొట్ట=మద్దెలలు కొట్టగా, వరి శంగమ్=దక్షిణావర్తశంఖములు, నిన్దు ఊత=స్థిరముగా ఊదగా, ముత్తుడై త్తామమ్=ముత్యముల మాలలు, నిరైతాళ్న్ద=నిండుగ వ్రేలాడుచున్న, పన్దల్ కీళ్=పందిర క్రింద, మైత్తునన్ నంది=మేనమరది యగు కళ్యాణ పూర్ణుడగు, మతుశూతన్=మధు సూదనుడు, వన్దు=వచ్చి, ఎన్నై=నన్ను, కై త్తలమ్పత్త=చేతిని పట్టినట్లు తోళి=ఓ చెలీ, నాన్=నేను క్కనాక్కణ్డేన్=కలను కంటిని.

తా: ఓ!చెలీ ! మద్దెలలు శంఖములును మ్రోగు చుండగా,ముత్యపు మాలలు వ్రేలాడు చున్న పందిరి క్రిందకు మధుసూదనుడు వచ్చి నా చేయి పట్టినట్లు కల గంటిని.

7. వాయ్ నల్లార్ నల్ల మత్తైఓతి మన్దిరత్తాల్!
 పాశు ఇలై న్నాణల్ పడుత్తు ప్పరితి వైత్తు!
 కాయ్ శిన మా కళిఱు అన్నాన్ ఎన్ కైప్పత్తి!
 తీ వలమ్ శెయ్య క్కనాక్కణ్డేన్ తోళ్ నాన్||

టీకా: వాయ్ నల్లార్=సుస్వరము గల సమర్థులు, నల్ల=విలక్షణముగ, మత్తై
 ఓతి=వేదములనుజెప్పి, మన్దిరత్తాల్=మంత్రములచేత, పాశు ఇలై=పచ్చని
 ఆకులుగల, నాణల్=దర్బలు, పడుత్తు=అగ్నిచుట్టును ఉంచి, ప్పరితి
 వైత్తు=సమిధల నుంచగా, కాయ్ శిన=మిక్కిలి కోపము గల, మా=గొప్ప
 కళిఱు అన్నాన్=ఏనుగువంటి మదము గల కృష్ణుడు, ఎన్ కై ప్పత్తి=నా
 చేతిని పట్టుకొని, తీ వలమ్ శెయ్య=అగ్నిప్రదక్షిణ మొనర్చినట్లు,
 తోళ్=ఓ చెలీ! నాన్=నేను, క్కనాక్కణ్డేన్=కలగంటిని.

తా: ఓచెలీ! వేదాధ్యయనశీలురగు బ్రాహ్మణోత్తములు సుస్వరములతో మంత్రముల
 నుచ్చరించుచు అగ్నిహోత్రము చుట్టును దర్బలను పరచి సమిధలతో
 హోమ మొనర్చుచుండగా మదగజమువంటి శ్రీకృష్ణుడు పచ్చి నా చేతిని
 పట్టుకొని అగ్ని ప్రదక్షిణమొనర్చినట్లు నేను కలగంటిని.

8. ఇమ్మై క్కుమ్ ఏళేళ్ పిఱవిక్కుమ్ పత్తావాన్!
 నమ్మై యుడైయవన్ నారాయణన్ నమ్మి!
 శెమ్మై యుడైయ తిరుక్కైయాల్ తాళ్ పత్తి!
 అమ్మి మితిక్క క్కనాక్కణ్డేన్ తోళి నాన్!!

టీకా: ఇమ్మైక్కుమ్=ఈజన్మకును, ఏళేళ్ పిఱవిక్కుమ్=ఏడేడు జన్మలకును,
 పత్తావాన్=రక్షకుడై, నమ్మైయుడైయవన్=నాకు శేషి యగు, నారాయణన్
 నమ్మి=నారాయణుడు, శెమ్మై యుడైయ=ఎఱ్ఱని పగు, తిరుక్కైయాల్=
 శ్రీహస్తములచేత, తాళ్ పత్తి=నా కాలును పట్టుకొని, అమ్మి మితిక్క=సన్నె
 కల్లును త్రొక్కించి నట్లు, తోళి=ఓచెలీ! నాన్=నేను, క్కనాక్కణ్డేన్=కల
 గంటిని.

తా: ఓ సఖీ! ఈ జన్మమందు పలెనే యన్ని జన్మములందును మనకు
 రక్షకుడగు నారాయణుడు, తన శ్రీహస్తముచే నా పాదమును పట్టుకొని
 సన్నెకల్లును త్రొక్కించినట్లు నేను కల గంటిని.

9. పరి శిలై వాళ్ ముకత్తు! ఎన్నైమార్ తామ్వన్నిట్టు!
 ఎరి ముకమ్ పారిత్తు! ఎన్నై మున్నే నిఱుత్తి!
 అరిముకన్ అచ్చుతన్! కైమేల్ ఎన్ కై వైత్తు!
 పారి ముకన్దు అట్ట! క్కనాక్కణ్డేన్ తోళీనాన్||

టీ: పరి=అందమగు, శిలై=విల్లుపంటి కనుబొమలును, వాళ్=కాంతిగల, ముకత్తు=ముఖమునుగల, ఎన్నైమార్ తామ్=నా సోదరులు, వన్నిట్టు=వచ్చి, ఎరిముకమ్ పారిత్తు=అగ్నిముఖమును చూచుచున్న, ఎన్నై మున్నే నిఱుత్తి=నన్ను దానిముందు నిలిపి, అరిముకన్=సింహముఖుడగు, అచ్చుతన్=అచ్యుతుని, కైమేల్=చేతిపై, ఎన్ కైవైత్తు=నాచేతిని ఉంచి, పారి ముకన్దు అట్ట=లాజహోమమును చేయించునట్లు, తోళీ=ఓచెలీ! నాన్=నేను, క్కనాక్కణ్డేన్=కలగంటిని.

తా: ఓచెలీ! అందమగు ముఖముగల నా సోదరులు వచ్చి అగ్నిని బాగుగ రగిల్చి దానిముందు నన్ను నిలిపి నృసింహుడగు నచ్యుతుని చేతిపై నాచేతినుంచి లాజహోమము చేయింప నేను కలగంటిని.

10. కుజ్జుమమ్ అప్పి క్కుళిర్ శాన్దమ్ మట్టిత్తు!
 మజ్గల వీతి వలమ్ శెయ్తు! మణనీర్!
 అజ్గు అవనోడుమ్ ఉడన్ శెన్దు అజ్గు ఆనైమేల్!
 మజ్జనమాట్ట క్కనాక్కణ్డేన్ తోళీ నాన్||

టీ: కుజ్జుమమ్=కుంకుమపంకమును, అప్పి=మేనున కలది, క్కుళిర్=చల్లని, శాన్దమ్=చందనమును, మట్టిత్తు=మర్దించి, మణనీర్=పన్నీటినిదీసికొని, మజ్గలవీతి=మంగళార్థముగవీధియందు, వలమ్ శెయ్తు=ప్రదక్షిణముగ వచ్చి, అజ్గు ఆనైమేల్=ఆవీధియందు ఏనుగుపైనుండి, అవనోడుమ్ఉడన్ శెన్దు=కృష్ణనితో కూడవెళ్ళి, అజ్గు=అప్పుడు, మజ్జనమాట్ట=మంగళస్నాన మొనర్చి, తోళీ=ఓచెలీ! నాన్=నేను, క్కనాక్కణ్డేన్=కలగంటిని.

తా: ఓచెలీ! కుంకుమపూవుపంకమును, చల్లనిచందనమును శరీరముననలది, పరిమళయుక్తమగు పసంతోధుకమును దీసికొని మంగళార్థముగ వీధులయందు ప్రదక్షిణముగ ఏనుగుపై నూరేగిం పొనర్చి తెచ్చి మంగళస్నాన మొనర్చజేసి నట్లు నేను కలగంటిని.

11. ఆయనుక్కాక త్తాన్ కణ్ణ కనావినై|
 వేయర్ పుకళ్ విల్లిపుత్తూర్ కోక్కన్ కోత్తేశోల్|
 తూయ తమిళ్మాలై యీరైన్దుమ్ వల్లవర్|
 వాయుమ్ నన్ మక్కళై పెత్తు మకిళ్ళరే||

టీ. వేయర్=శ్రీవైష్ణవులచే, పుకళ్=స్తుతింపబడుచున్న, విల్లిపుత్తూర్ కోక్కన్= శ్రీవిల్లిపుత్తూరునకు నిర్వాహకులగు పెరియాళ్వార్ల కొమార్తెయగు, కోత్తై= గోదాదేవి, ఆయనుక్కాక=గొల్లడగు శ్రీకృష్ణునికై, త్తాన్ కణ్ణ కనావినై= తాను చూచిన కలనుశోల్=సాదించిన, తూయ=పవిత్రమగు, తమిళ్మాలై= ద్రవిడమాలయగు, యీరైన్దుమ్=పదిపాశురములను, వల్లవర్=అభ్యసింప సమర్థులు, వాయుమ్=తగిన, నన్ మక్కళై పెత్తు=మంచిపుత్రులను లభించి మకిళ్ళరే=ఆనందింతురు.

తా: పరమవైదికులగు శ్రీవైష్ణవులచే స్తుతింపబడెడి కీర్తిగల శ్రీవిల్లిపుత్తూరునకు నిర్వాహకులగు పెరియాళ్వార్ల కొమార్తెయగు గోదాదేవి గొల్లడగు శ్రీకృష్ణునికై తాను గనిన కలను సాదించిన పవిత్రమగు ద్రావిడరూపమగు ఈ పది పాశురములను అభ్యసింప సమర్థులగువారు విలక్షణమగు సంతతిని లభించి యానందింతురు.

శ్రీఆండాళ్ దివ్యతిరువడికళే శరణమ్